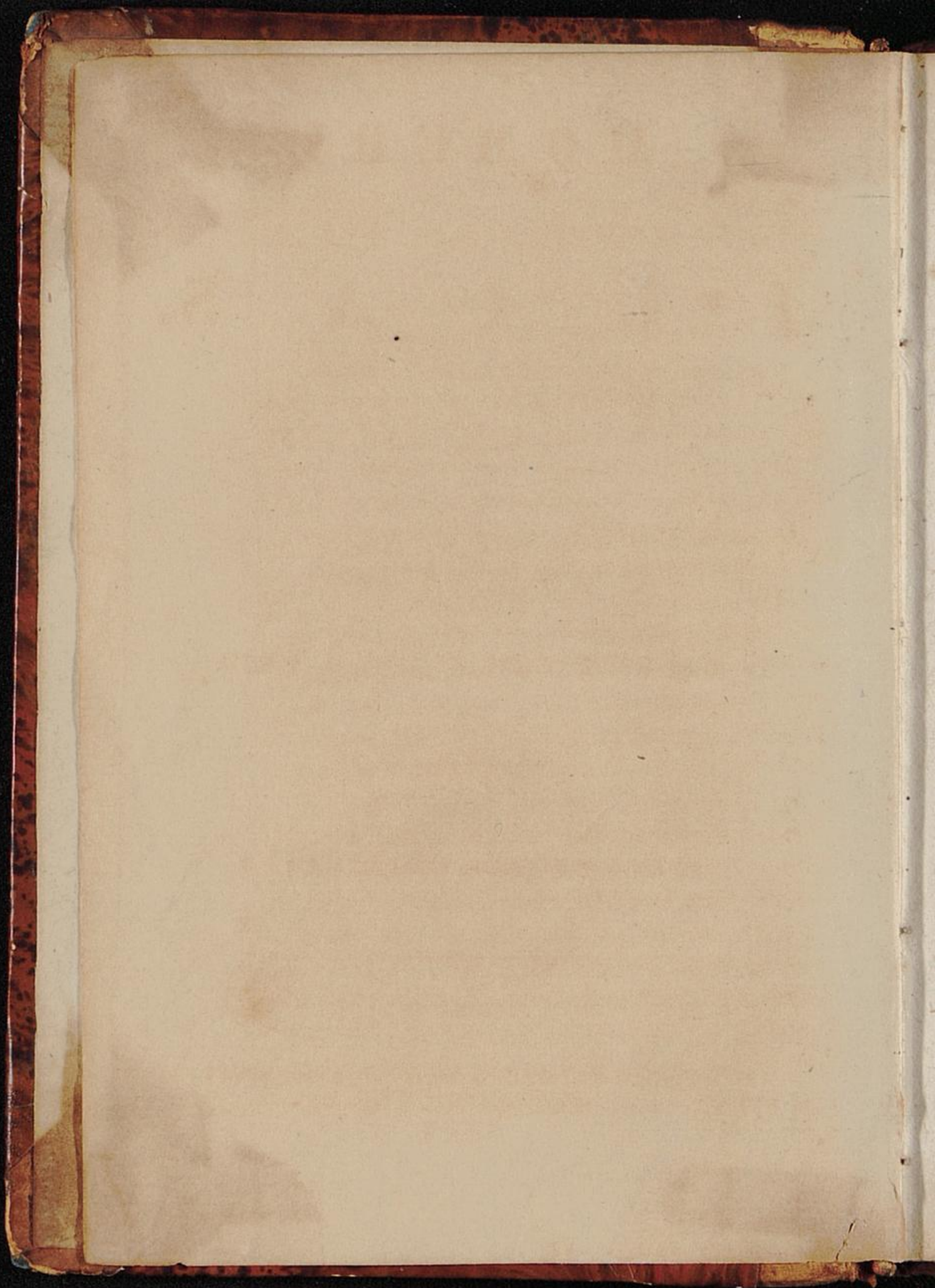

H. 293.

Hermens
Amberg.

H O M E R I

I L I A S.

T O M U S II.

R H A P S O D I A XIII — XXIV.

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

L I P S I A E

S U M T I B U S E T T Y P I S C A R O L I T A U C H N I T I I .

1839.

1830

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ν.

SUMMARIUM

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, quum Neptunus, miseratione commotus, clam Iove, tuendis navibus auxiliator accedit (1-42): qui primum duos Aiaces, tum ceteros principes, humana specie indutus, ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43-124). Igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125-205); mox Idomeneus, a Neptuno in arma instigatus, assumpto Merione, ad sinistram afflictis succurrit (206-329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330-362). Is Othryoneum, Asium, Alca-thoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho, Menelao, adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363-672). Etiam Hectorem, medio, quem dudum tenuit, loco sic urgent Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani, sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673-808). Novam pugnam ciet Ajax, et ingenti utrimque clamore certatur (809-837).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶας τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέ-
λασσεν,

τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πάνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζ' ἄν
νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴαν,
Μυσῶν τ' ἀγγεμάγων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν, 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαινώ·
οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν

Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων· 10
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑποῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἄλως ἔξετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοῦς, 15
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται παιπαλόεντος,
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὐρεα μακρὰ καὶ ἔλλη
ποσσὶν ὑπ' ἄθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

- 20 τρεῖς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμων,
Αἰγίας· ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
χρύσεια, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππω,
ᾠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.
- 25 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην, εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσεται δίφρου·
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἀταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
γηθσοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο· τοὶ δ' ἐπέτοnton
- 30 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.
Ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρον παιπαλοέσσης·
ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
- 35 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
νοστήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν
Τρῶες δὲ, φλογὶ ἴσοι, ἀολλέες, ἠὲ θυέλλη,
40 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,
ἄβρομοι, αὐτῆχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιοὺς.
Ἄλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἄργείους ᾤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
45 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

Αἴαντε πρότω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

Αἴαντε, σφῶ μὲν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.

ἄλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ. 50
ἔξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
ἢ ὃ ὄγ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύει,
Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.

σφῶϊν δ' ὠδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσασαίτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.

Ἢ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο. 60
γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
αὐτὸς δ', ὥστ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
ὃς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἄρθεῖς,
ὀρμήσῃ πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο·

ὥς ἀπὸ τῶν ἠΐξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65
τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλήος ταχὺς Αἴας,
αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·

Αἴαν· ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι -
οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής. 70
ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημιάων
ῥεῖ ἔγνω ἀπίοντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ -
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
μᾶλλον ἐφορμάται πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι,

75 μαμῶωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
οὔτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἀαπτοι
μαμῶωσιν, καὶ μοι μένος ὄρουσ· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶω δὲ καὶ οἶος

80 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἀμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
χάρμη γηθόσσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῶ.

Τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν Γαίηοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
οἱ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·

85 τῶν ὃ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυῖα λέλντο,
καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο, δερκομένοισιν
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ.

τοὺς οἷγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' Ἐνοσίχθων

90 ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὠτρυνε φάλαγγας.

Τεῦκρον ἐπι πρῶτον καὶ Δῆϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηλέεω δ' ἦρωα, Θόαντά τε Δηῖπυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστιωρας αὐτῆς·
τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι! ὑμῖν ἔγωγε
μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·

εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ, ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,

400 δεινόν, ὃ οὐποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἵεναι νέας! οἱ τοπάρως περ
φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκέσαν, αἶτε καθ' ὕλην
θῶων πορδαλίων τε λύκων τ' ἦια πέλονται,

αὐτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάριμη·
 ὡς Τρῶες τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 ἠγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστὶν
 ἦρος Ἀτρεΐδης εὐρουκρείων Ἀγαμέμνων,
 οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 ἡμέας γ' οὐπὼς ἔστι μεθειέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
 πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἔγωγε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
 λυγρὸς ἔών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι πέρι κῆρι.
 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοῆν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρῳξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα.
 Ὡς ὅα κελευτιῶν Γαίηοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς. 125
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἄς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν,
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἳ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμιμνον,
 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω· 130
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἐπτόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν

- νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστιασαν ἀλλήλοισιν·
 ἔγχεα δ' ἐπύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 135 σείομεν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοῖτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
 ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὄση,
 ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 140 ἦψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ἦλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ἕως ἴκηται
 ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
 ὡς Ἐκτωρ εἴως μὲν ἀπείλει, μέγροι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 145 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν,
 στή ῥα μάλ' ἐγχοιμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν,
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 ὤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 ἦῦσεν δὲ διαπρύσιον, Τρῶεσσι γεγωνῶς·
 150 Τρῶες καὶ Δύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 παρμένει! οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σγήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυρογηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
 ἀλλ', οἴω, χασσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἔτεόν με
 ὤρσε θεῶν ὄριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 155 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 160 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν·
 ταυρεῖην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

ἐν καυλῷ ἑάγη δολιχὸν δόρυ· Διήφοβος δὲ
 ἄσπίδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
 ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.
 βῆ δ' ἵεναί παρα τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

165

Οἱ δ' ἄλλοι μάραντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,

170

Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυῖππου Μέντορος υἷον.
 ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·

175

ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
 τὸν ῥ' υἷός Τελαμώνος ὑπ' οὐατος ἔγχεϊ μακροῦ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν, μελίη ὣς,
 ἦτ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο

180

χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·
 ὣς πέσεν· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.

Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἐκτώρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαινωῖ.
 ἀλλ' οὐ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος,
 νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στήθος βάλε δουρὶ.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

185

Ἐκτώρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαινωῖ

190

- Ἔκτορος· ἄλλ' οὐπη χροὸς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέω κειάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥστε δέ μιν σθένει μέγασθ'· ὃ δὲ χάσσαι' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος, δῖός τε Μενεσθεύς,
 ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὥστε δὺ αἶγα λέοντε κινῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε, φέροισιν ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 200 ὑποῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·
 ὡς ῥα τὸν ὑποῦ ἔχοντε δὺω Αἴαντε κορυστῆ,
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου,
 205 Ἔκτορι δὲ προπάρουθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίησιν.
 Καὶ τότε δὴ πέρι κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 οἴωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι·
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 ὄτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
 210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὄξεϊ χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 215 ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὸς Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἀνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί

οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπειλεον νῆες Ἀχαιῶν; 220

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤνδα·
ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε
γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμίζειν·
οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνη
εἰκῶν, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτω 225

μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεῖ Κρονίωνι,
νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρως μενεδήϊος ἦσθα,
ὄτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστω. 230

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κινῶν μέλπηθρα γένοιτο,
ὅστις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθήησι μάχεσθαι.
ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρῆ 235
σπεύδειν, αἷ κ' ὄφελός τι γενώμεθα, καὶ δὴ ἔόντε.
συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
νώϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ἰόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεύς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε, 240
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε·
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῆ ἑναλίγκιος, ἦντε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν εἰτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαί·
ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἔς, ἀντεβόλησεν,
ἔγγυς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·

Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
 250 τίπτ' ἦλθες, πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτήτα;
 ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
 ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 255 [Ἴδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,]
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἄσπινδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερηγορέοντος.

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΐδα·
 260 δούρατα δ', αἳ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν, καὶ εἴκοσι δήεις,
 ἔσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἴω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἄσπινδες ὀμφαλόεσσαι,
 265 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
 καὶ τοι ἔμοι παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.
 οὐδέ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 270 ἀλλὰ μετὰ πρότοισι μάχην ἀνὰ κνυδιάνειραν
 ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
 ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λήθω μαρνάμενος, σέ δέ ἴδμεναι αὐτὸν οἴω.

Τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΐδα·
 275 οἶδ' ἀρετὴν οἴος ἔσσι· τί σε χροὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 εἴ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἀριστοὶ
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστα ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,

ἐνθ' ὅ,τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη -
 τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη·
 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύει ἐν φρεσὶ θυμός, 280
 ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἴζει·

ἐν δέ τε οἱ κραδίη μεγάλη στέροισι πατάσσει,
 Κῆρας ὀϊομένω, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὐτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, οὔτε τι λίην
 ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ -
 οὐδέ κεν ἐνθά τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιο.

εἴπερ γὰρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢ ἐ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 ἀλλὰ κεν ἢ στέρονων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν, 290

πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
 ἀλλὰ σύγε κλισίηνδε κίων ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.

Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηϊ, 295
 καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισιν,
 τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱός, ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής,
 ἔσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν· 300

τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῶγε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἄγοι ἀνδρῶν,
 ἦισαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἶθοπι χαλκῶ. 305
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

- Δευκαλίδῃ, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντός στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθι ἔλλπομαι οὕτω
 310 δεύεσθαι πολέμοιο κρηκομόωντας Ἀχαιοῦς.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἠΰδα·
 νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δῦω, Τεῦκρός θ', ὃς ἀριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 315 οἳ μιν ἄδην ἐλώωσι, καὶ ἐσσύμενον, πολέμοιο,
 Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 αἰπὺ οἳ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
 320 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσιν.
 ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητός τ' εἶη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν,
 χαλκῶ τε ῥηκτὸς μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
 325 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐπὼς ἐστὶν ἐρίζειν.
 νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερῷ ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἢ ἐ τῷ εὐχος ὀρέξομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν.
 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἢ μιν ἀνώγει.
 330 Οἳ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἵκελον ἀλκῆν,
 αὐτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρῦμνῃσι νέεσσι.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
 335 ἡματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,

οἷτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰστᾶσιν ὀμίχλην·
ὥς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναιρέμεν ὄξῃ χαλκῷ.

ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγγείησιν
μακροῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσπε δ' ἄμερδεν 340
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων,
θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη,
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.

Τῷ δ' ἄμφις φρονέοντε δύω Κρόνου νῆε κραταίῳ 345
ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχεται ἄλγεα λυγρὰ.

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
ἦθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαικὸν Ἰλιόθι πρό,
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νῆεα καρτερόθυμον· 350

Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθῶν,
λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἄλός· ἦχθετο γάρ ῥα
Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμῆσσα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355

τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ εἰοικῶς.
τοῖ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
ἄρῳηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν. 360

Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἑὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεύς, Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσεν.
πέφνε γάρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἔόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·

- 365 ἦτε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάραθ', ὑποσχέσῃσι πιθήσας.
- 370 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν ὑπὲρ βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέύξατο, φώνησέν τε·
 Ὀθρουονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν ἀνίζομ' ἀπάντων,
- 375 εἰ ἐτέον δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
 Δαρδανίδη Πριάμω· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν· εἴ κε σὺν ἄμμιν
- 380 Ἰλίου ἐκπέροσθης εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἄμφι γάμω· ἐπεὶ οὗτοι ἐδνωταὶ κακοὶ εἶμεν.
 Ὡς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἦρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
- 385 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων
 αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δοῦς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 390 ἢ ἐπίτυς βλωθρή, τήντ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς,
 βεβρουχῶς, κόκιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας, ἄς πάρος εἶχεν·
 οὐδ' ὄγ' ἐτόλμησεν, δῆϊων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας, 395
 ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χαλκῆος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 ἀντάρ' ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Δηϊφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴση, 410
 τὴν ἄρ' ὄγε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
 καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρεῖης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 Δηϊφοβος δ' ἔκταγλον ἐπέυξατο, μακρὸν αὔσας·

Οὐ μὰν αὐτ' ἀτίτος κεῖτ' Ἀσιοσ· ἀλλὰ ἔφημι,
 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο, 415
 γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὅπασα πομπόν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμόν ὄρηνεν·
 ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, εἰς ἀμέλησεν ἑταίρου,
 ἀλλὰ θεῶν περιβῆ, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάληψεν. 420
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήρηες ἑταῖροι,
 Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστιωρ,

νήας ἐπι γλαφυράς φερέτην βαρέα στενάχοντα.

- Ἴδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ
 425 ἢέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 ἔνθ' Αἰσυήταο Διοτρεφέος φίλον υἱόν,
 ἦρω' Ἀλκιάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·
 πρεσβυτάτην δ' ὤπυις θυγατρῶν, Ἴπποδάμειαν,
 430 τὴν πέρι κῆρι φίλησε πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ —
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἴδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσαν,
 435 θέλξας ὅσσε φαεινά, πῆδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
 ἀλλ', ὥστε στήλην ἢ δένδρον ὑπιπέτηλον,
 ἀτρέμας ἑσταότα, στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἦρος Ἴδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὄλεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, δόρου δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 445 Ἴδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Διήφοβ', ἢ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι,
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεαι αὐτῶς
 δαιμόνι! ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω·
 450 ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε, Κρήτην ἐπίουρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λευκαλίωνα·

Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα
Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.

Ὡς φάτο· Δηϊφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455
ἢ τινά που Τρώων ἔταρίσσαιτο μεγαθύμων,
ἅψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιο καὶ οἶος.

ᾧδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὖρεν ὁμίλου 460
ἔσταότ'· αἰεὶ γὰρ Προιάμῳ ἐπεμήνιε δῖω,

οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὔτι τίσκεν.
ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
γαμβροῦ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει.
ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθῶν ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ 465
γαμβρός ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἐνι, τυτθὸν ἔοντα·
τὸν δὲ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄριεν·
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.

ἀλλ' οὔκ' Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὧς, 470
ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὴ πεποιθῶς,
ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν

χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δὲ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
ὄφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας· 475

ὧς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,
Αἰνείαν ἐπιόντα βοηθῶν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε,
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480

Δεῦτε, φίλοι, καὶ μὲ οἶω ἀμύνετε! δεῖδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναΐρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἠβῆς ἄνθος, ὃ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 485 εἰ γὰρ ὀμηλική γε γενοίμεθα τῶδ' ἐπὶ θυμῷ,
 αἰψὰ κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 πλησίοι ἕστησαν, σάκε' ὤμοισι κλινάντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 490 Διήφοβόν τε Πάριον τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 οἱ οἱ ἀμὲν ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥσει τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πίομεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὡς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 495 ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον εἰς αὐτῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόω αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες Ἀρηῖοι ἔσοχον ἄλλων,
 500 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἀρηῖ,
 ἱέντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῶα νηλεῖ χαλκῶ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραιδαινομένη κατὰ γαίης
 505 ὄχχει, ἐπεὶ ὃ ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκνος δολιχόσκιον ἔγχος

ἔσπασατ', οὐδ' ἄρ' εἶτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά 510

ᾧμοιων ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ εἶτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,

οὐτ' ἄρ' ἐπαίξαι μεθ' εὖν βέλος, οὐτ' ἀλέασθαι.

τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,

τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515

τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

Δηϊφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ·

ἀλλ' ὄγε καὶ τόθ' ἀμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,

υῖον Ἐνυαλίοιο· δι' ᾧμου δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστιῶ. 520

οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βροίηπος ὄβριμος Ἄρης

υῖος ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·

ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν

ἦστο, Διὸς βουλήσιν ἐελμένος, ἐνθά περ ἄλλοι

ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν, ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525

Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὤρμηθησαν·

Δηϊφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν

ἤρπασε· Μηριόνης δὲ, θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,

δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς

αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βρόμβησε πεσοῦσα. 530

Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,

ἐξέρυσσε προμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, τὸν δὲ Πολίτης,

αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,

ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους 535

ὠκέας, οἳ οἳ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο

ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·

οἳ τόνγε προτὶ ἄστν φέρον βαρῆα στενάχοντα,

- τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρῃε χειρός.
 540 Οἱ δ' ἄλλοι μάροναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαϊμόν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὄξει δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφθη,
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκέυσας
 οὔτας ἐπαίξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἢ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές, ἀνχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον· οὐδ' ἐδύνατο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρῶα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστορος υἱὸν ἔρυντο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσω.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀνευ δῆϊων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾷτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ σκεδὸν ὀρμηθῆναι.
 560 Ἄλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον·
 Ἀσιάδην, ὃς οἱ οὔτα μέσον σάκος ὄξει χαλκῷ,
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήρωσεν δὲ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μείν', ὥστε σκῶλος πυρρίκανστος,
 565 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης·
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλειίνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ

αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν·

ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος, περὶ δουρὶ 570
ἦσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόντ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν·

ὡς ὁ τυπεὶς ἦσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δῆν,
ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἔλθων
ἦσως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν. 575

Ἀηΐπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃ
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
ἣ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσσε· καὶ τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν. 580

Ἄτρείδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἦρωϊ ἀνακτι,
ὄξυ δόρου κραδάων· ὃ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκεν.
τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην, ὃ μὲν ἔγχει ὄξυόεντι
ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἰστώ· 585

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ
θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπιτατο πικρὸς οἰστός.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωϊν
θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λιμητηῆρος ἐρωῆ· 590

ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἐκὰς ἔπιτατο πικρὸς οἰστός.
Ἄτρείδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
τὴν βάλεν, ἣ ὅ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595

ἄψ δ' ἐτέρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεινῶν,

- χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρόφῳ οἷος ἄνω,
 600 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦε· τὸν δ' ἄγε Μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 605 Ἀτρείδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
 610 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαῖνω ἄμφι πελέκῳ,
 μακρῷ, εὐξέστω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἵπποδασειῆς
 615 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
 ρινὸς ὑπερ πρυμάτης· λάκκῳ δ' ὄστέα, τὰ δὲ οἱ ὅσσε
 πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν·
 ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 620 Δεῖψέτε θην οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπόων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς!
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπίδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρομέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
 625 ξεινίου· ὅστε ποτ' ὑμῖν διαφθέρσει πόλιν αἰπτήν.

οἱ μὲν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μᾶψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὄλοόν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
 ἀλλὰ ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630

Ζεῦ πάτερ, ἧ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τὰδε πάντα πέλονται.
 οἷον δὴ ἀνδρεσσι χαρίζεαι ὕβριστῆσιν,
 Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο! 635

πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος,
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὄρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.

Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἱματόεντα 640
 συλήσας, ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος,
 Ἄρπαλιῶν, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμῖξων
 ἐς Τροίην· οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὅς ῥα τότε Ἄτρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μήτις χροῶα χαλκῷ ἐπαύρη.

Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἰστόν· 650
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἰστός
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.

ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν εἰταίρων,
 θυμὸν ἀποπνεύων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ

- 655 κείτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἰσθῆν,
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
 ποιῆ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
- 660 Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 ξείνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὄγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' οἰστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχλήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 665 ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς Κῆρ' ὀλοήν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν.
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολυΐδος,
 νοῦσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεωεν Ἀχαιῶν,
 670 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐάτος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὄχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διὶ φίλος, οὐδέ τι ἦδη,
 675 ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῆδος Ἀχαιῶν
 ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαίηοχος Ἐννοσίγαιος
 ὠτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἣ ταπρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο,
 680 ῥηξάμενος Δαναῶν πνικινὰς σίχας ἀσπιστάων·
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
 θῖν' ἔφ' ἁλὸς πολιῆς εἰδυμέναι· αὐτὰρ ὑπερθεν
 ταῖχος ἐδέδητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα

ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχη αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἔλκεχίτωνες, 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί,

σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον. οὐδ' ἐδύνατο
 ὄσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἶκελον Ἐκτορα δῖον.

οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 690
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο

Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλειίδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε Δρακίος τε.

πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάροης·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο

ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,

γνωτὸν μητρονῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·

οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμνύομενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700

Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·

ἀλλ' ὥστ' ἐν νεῶν βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν

πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705
 τῶ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἐέργει,

ἱεμένω κατὰ ὠλκα· τεμεῖ δέ τε τέλοςον ἀρούρης·
 ὥς τῶ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλουν.

ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἔσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἱ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο, 710

ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρώς γούναθ' ἴκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·

- οὐ γὰρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασειάς,
 715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύνκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρόφῳ οἶος ἄνωγ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 720 μάραντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῆ·
 οἱ δ' ὀπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷστοί.
 Ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 725 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρῥήτοϊσι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιύδμεναι ἄλλων;
 ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
 730 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 [ἄλλω δ' ὀρχηστῆν, ἐτέρω κίθαρην καὶ ἀοιδίην·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρώποι·
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 735 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηεν·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἱ μὲν ἀφροσῆσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἄριστους·
 ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαιμέθα βουλήν,

ἢ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πῆσωμεν,
αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα
παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἔγωγε
δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
μῖμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης στήσεσθαι οἶω.

745

Ὡς φάτο Πουλυδάμας· ἄδε δ' Ἐκτορι μῦθος
ἀπήμων,

[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

750

Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρί-
στους·

αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἥ ῥα, καὶ ὠρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἑοικώς,
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.

755

οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἐκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, βίην θ' Ἐλένοιο ἀνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ὑρτάκου υἱόν,
φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.

760

τούς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
τὸν δὲ τάχ' εὔρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης,
διὸν Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠνκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

765

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπεντά!
 770 ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος,
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος, Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρουνεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἀκρης
 Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 775 Ἐκτορ· ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάκτιδα γείνατο μήτηρ.
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγειρας ἐταίρων,
 ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν

780 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ.
 οἷω Δηΐφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἀνακτος
 οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·

785 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύνάμεις γε πάρεστιν.
 παρὸς δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρωες.
 βᾶν δ' ἴμεν, ἐνθά μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 790 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
 Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην,
 Πάλμυν τ' Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ', υἱὸν Ἴπποτίωνος·
 οἳ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἧοι τῆ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὄρσε μάχεσθαι.

795 οἳ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ

κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 κυρτά φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο, βροτολογῶ ἴσος Ἄρηϊ,
 Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἵσην,
 ῥινοῖσιν πυκινῆν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαινή σείετο πήληξ. 805

πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
 Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τίη δειδίσσειαι αὐτως 810

Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμενές εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
 ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 ἦ κε πολὺν φθαίῃ εὐναιομένη πόλις ὑμῆ 815

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε, περθομένη τε.
 σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
 ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 οἱ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο. 820

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
 θάρσυνος οἰωνῶ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·

Αἴαν ἀμαρτοεπέες, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες!
 εἰ γὰρ ἐγὼν οὔτω γε Διὸς παῖς αἰχιόχοιο 825
 εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

τιοίμην δ', ὡς τίειτ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν
 πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσει, αἴ κε ταλάσσης
 830 μείναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροῶα λειριόεντα
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύννας ἦδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
 835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγὰς

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ε.

S U M M A R I U M.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recreabat, ut, quo res loco sit, exploret (1-26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri, Agamemno, Ulysses et Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus, de belli exitu pridem anxius, nunc, vallum prorutum videns, rursus fugam meditatur (27-81). Hoc consilium improbat Ulysses, Diomedes autem persuadet omnibus, ut in proelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adiuvent; simul euntem Agamemnonem solatur, et exercitum confirmat Neptunus (82-152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153-351). Huic tempori insidiatus, Somno auctore, Neptunus, fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352-401). Hector, ab Aiace ictu lapidis percussus, deficit animo, atque a sociis suis asportatur curaturque (402-439). Iam renovatis animis pugnantes Achivi Troianos a navibus averunt, Aiace imprimis minore fugatos persequente (440-522)

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ξ.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχῇ, πίνοντά περ ἔμπης,
ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπτα πτερόεντα προσηύδα·

Φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοῇ θαλερῶν αἰζηῶν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
εἰσόκε θερμὰ λωτρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
θερμήγη, καὶ λούση ἄπο βρότιον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.

Ὡς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἐοῖο,
κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.

εἴλετο δ' ἀλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξεϊ χαλκῷ·
στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰζίδεν ἔργον ἀεικές,
τοὺς μὲν ὄρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,

Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν. 15
ὥς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
ὄσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαυπηρὰ κέλευθα

αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
 πρὶν τινα κεκοιμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου·
 20 ὡς ὁ γέρον ὤρμαινε, δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν
 διχθάδι, ἢ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 ἢ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
 25 μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειγής,
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Νέστορι δὲ ξύμβλητο Διοτρεφέες βασιλῆες,
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῶ,
 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 30 πολλὸν γὰρ ὃ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
 θῖν' ἔφ' ἄλός πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 εἶρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἑὼν, ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί·
 35 τῶ ἤα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης
 ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῶ ὃ' οἴγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἔρειδόμενοι, κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὁ δὲ ξύμβλητο γεραῖός,
 40 Νέστωρ, πτήξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Αἰακῶν.
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Αἰακῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 45 ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων,
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,

πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπροῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρῦμνησι νέεσσιν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεργήριος ἱππότα Νέστωρ·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρομέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν, 55
 ἀρῶηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·

οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσιν
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοιῆς, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρνόμενοι κλονέονται·
 ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει. 60

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γὰρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 65
 Νέστωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρῦμνησι μάχονται,

τεῖχος δ' οὐκ ἔχραιοσμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἦ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἀρῶηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·

οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς. 70

ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
 οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης, 75

ἔλκομεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 ἔπι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.
 80 οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
 βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγῃ κακόν, ἢ ἄλῳγῃ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

Ἄτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων!
 οὐλομέν', αἶψ' ὄφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 85 σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
 οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 καλλείψειν, ἣς εἴνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλὰ;
 90 σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἀγοίτο,
 ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 σκηπτοῦχος τ' εἶη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
 95 [νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·]
 ὅς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς,
 νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιθρόεπῃ. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
 400 σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων,
 ἀλλ' ἀποπαπτιανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάριμης.
 ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
 ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
 νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἴη, ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἢ νέος, ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.

Τοῖσι δέ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἐγγὺς ἀνὴρ - οὐ δηθὰ ματεύσομεν - αἶ κ' ἐθέλητε 110
 πείθεσθαι· καὶ μῆτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
 οὐνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατρός δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι.

[Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψεν.]
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 ὦκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἦδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
 πατρός ἐμοῖο πατῆρ' ἀρετῆ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.

ἀλλ' ὃ μὲν αὐτόθι μεῖνε· πατῆρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη,
 πλαγχθεῖς· ὡς γὰρ που Ζεὺς ἠθέλε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120

Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότιο, ἄλις δὲ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγχείη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς εἰσὸν περ. 125

τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
 μῦθον ἀτιμήσατε πεφρασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπω.
 δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη.
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτήτος,
 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκεϊ ἔλκος ἀρηται· 130

ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἱ τοπάρους περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστῆσ', οὐδὲ μάχονται.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
ἐπίθοντο·

βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

135 Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῶ φωτὶ εἰοικώς·
δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὄλοον κῆρ
140 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δεσπομένω· ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες, σὺδ' ἠβραιαί.
ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐ σιφλώσειεν!
σοὶ δ' οὐπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἠγήτορες ἦδὲ μέδοντες

145 εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Ὡς εἰπὼν μέγ' αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὅσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·

150 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων Ἐνοσίχθων
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβάλ' ἐκάστω
καρδίῃ, ἀλληκτον πολεμίζειν ἦδὲ μάχεσθαι.

Ἥρη δ' εἰσεΐδε χρυσόθρονος ὄφθαλμοῖσιν
στάσ' ἐξ Οὐλύμπιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω

155 τὸν μὲν πολινύοντα μάχην ἀνὰ κνδιδάνειραν,
αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῶ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
ἦμενον εἰσεΐδε· στυγερός δὲ οἳ ἔπλετο θυμῶ.

μερμήριξε δ' ἔπειτα βροῶπις πότνια Ἥρη,
160 ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.

ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθείην φιλότῃτι
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρὸν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπήρσεν
 κληῖδι κρουπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνώγειν.
 ἐνθ' ἦγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῦς ἰμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείφατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἐδανῶ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ,
 ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμῆ.
 τῷ ῥ' ἦγε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαιινούς,
 καλοῦς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἐάνον ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 χρουσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονᾶτο. 180
 ζῶσατο δὲ ζώνην, ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν·
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσιν,
 τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
 καλῶ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὣς· 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πῆδιλα.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ' ἐθήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·

- 190 Ἡ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, τι κεν εἶπω;
 ἢ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῶ,
 οὔνεα' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 195 αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύνάμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ὥτε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
- 200 εἶμι γὰρ ὄψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ρεΐης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρογέτοιο θαλάσσης·
 205 τοὺς εἶμ' ὄψομένη, καὶ σφ' ἀκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῶ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ,
 εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
- 210 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηρὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰάυεις.
 Ἥ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κροσσὸν ἱμάντα,
 215 ποικίλον· ἐνθα δὲ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάρφασις, ἣτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ,
 ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Ἥ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο, 225

Πιερίην δ' ἐπιβάσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινήν,
 σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·

ἔξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα,
 Δῆμονον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θεῖοιο Θόαντος. 230

ἔνθ' Ὑπνώ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὑπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων·
 ἧ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα. 235

κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἀφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θροῆνυν ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροῦς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος·
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰιγενετάων
 ῥεῖα κατενήσαμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245

Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίουος ἄσσον ἱκοίμην,

- οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφειμή,
 250 ἤματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας,
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαιεν,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἴστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντω,
 εἰ μὴ Νηΐξ δμητήρια θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 260 τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ.
 ἄζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θεῶν ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ὑπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοιῶς;
 265 ἦ φῆς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἐοῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπνιέμεναι, καὶ σὴν κεκλήσθαι ἀκοίτην.
 [Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδραι ἤματα πάντα.]
 270 Ὡς φάτο· χήρατο δ' Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ προς-
 ἠύδα·
 ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ὡς οἱ ἔνερθε θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες·
 275 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,

Πασιθέην, ἧς αὐτὸς ἐέλδομαι ἦματα πάντα.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ὦμνε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηγεν ἅπαντας
 τοὺς Ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην, Δήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστνυ λιπόντε,
 ἦέρα ἐσσημένω, ῥίμφα προήσσοντε κέλευθον.

Ἴδην δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα Θηρῶν,
 Δεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἔνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἢ τότ' ἐν Ἴδη
 μακροτάτη πεφνυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἴκανεν·
 ἔνθ' ἦσσι ὄζοισιν πεπνυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦντ' ἐν ὄρεσσι 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὡς δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυπεν,
 οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι, 295
 εἰς εὐνήν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 στή δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνό-
 μαζεν·

Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300
 ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἦδ' ἀτίταλλον·

- τοὺς εἴμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 305 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν προμνωρεῖη πολυπίδακος Ἴδης
 ἐστῆσ', οἳ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὑγρῆν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 310 μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῆ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρόρου Ὠκεανοῖο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, κείσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρηθηῆναι·
 νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι τραπέιομεν εὐνηθέντε.
 315 οὐ γὰρ πάποτε μ' ὦδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασεν·
 οὐδ' ὀπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης
 320 ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἣ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 ἣ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσιν·
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 οὐδ' ὀπότε Αἰητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
 ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἕμερος αἰρεῖ.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήδα πότνια Ἥρη·
 330 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι, τὰ δὲ προπέφραται ἅπαντα·

πῶς ἢ ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενεστιάων
 εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
 πεφράδοι; — οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην, 335
 ἔξ εὐνῆς ἀνστάσα· νεμεσσητὸν δὲ κεν εἶη.
 ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν εὐνή. 340

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τόγχε δειδίθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν,
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελίος περ,
 οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι. 345

Ἡ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν πα-
 ράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δια φύεν νεοθηλέα ποιήν,
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον,
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.
 τῷ ἐνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο 350
 καλήν, χρυσεῖην· στυλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδε πατήρ ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω,
 ὕπνω καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοιτιν.
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὑπνος,
 ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ. 355

ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάον, ἐπάμυνε,
 καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὐδῆι
 Ζεὺς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυφα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι. 360

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ὄχρει' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.

αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἄργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἐκτορι νίκην,

365 Πριαμίδη, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;

ἄλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἐπι γλαφυροῦσι μένει κεχολωμένος ἦτορ.

κείνου δ' οὔτι λίην ποθῆ' ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὄτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

370 ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

ἄσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῶ ἠδὲ μέγισται,
ἔσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναΐθησιν κορύθεσσι
κρούσαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

375 Ἐκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

[ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμοι,
χείροσι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.]

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ'
ἐπίθοντο.

τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,

380 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·

οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, Ἀρήϊα τεύχε' ἀμειβον.

ἔσθλα μὲν ἔσθλός ἔδυνε, χέρηα δὲ χείροσι δόσκεν.

αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ' νώροπα χαλκόν,

βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

385 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

εἵκελον ἀστεροπῆ· τῶ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι

ἐν δαὶ' λευγαλή, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἀνδρας.

Τρῶας δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμηι φαίδιμος Ἐκτωρ.

δή ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν
 κνανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 390
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὔτε θαλάσσης κῆμα τόσον βοᾶε ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ· 395

οὔτε πυρὸς τόστος γε πέλει βρόμος αἰθόμενοιο,
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·

οὔτ' ἄνεμος τόσπον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·

ὄσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή, 400
 δεινὸν αὔσαντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,

τῇ ῥα δύω τελαμώνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405

τῷ οἱ ὀνυσάσθην τέρενα χροῶα· χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅτι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός.

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας

χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν, 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἴρας,

στήθεος βεβλήκειν ὑπὲρ ἀντηγος, ἀγχόθι δειροῆς·
 στρόμβρον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.

ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῖς
 πρόρρηξις, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδυμῇ 415

ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδηται,
 ἐγγύς ἑὸν· χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός·

ὣς ἔπεσ' Ἐκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσιν.
 χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἄσπις ἐάφθη,
 420 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ βρόαχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὔτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβήσαν ἄριστοι,
 425 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
 Σαρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἄσπιδας εὐκύνκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 430 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τόνγε προτὶ ἄστυ φέρον βαρῆα στενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρύρρειος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὄφθαλμοῖσιν·
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γούνα, κελαινεφές αἴμ' ἀπέμεσσε·
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἄργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἐκτορα νόσφι κίοντα,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἔνθα πολὺν πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξύοντι,
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα Νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
 445 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος·
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθῶν,

οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετρόπει, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 υἱὸν Ἀρηιλύκοιο· δι' ὦμου δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·

Οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοίδαο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καὶ μιν οἶω
 αὐτῶ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἴσω.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρωεν,
 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ.

Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο Κῆρα μέλαιναν,
 λικριφὶς αἶξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱός,
 Ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 τὸν ὅ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ ἀνχένος ἐν συνοχμῶ, 465
 νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῆ, στόμα τε, ῥῖνές τε
 οὔδει πλήντ', ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 Φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνισπε· 470
 ἦ ὅ' οὐχ οὔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
 ἢ παῖς· αὐτῶ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκει.

Ἡ δ' εὐ γιγνώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475

ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρί,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὑφελκε ποδοῦν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι!

480 οὐ θνη οἴοισιν γε πόνος τ' ἔσται καὶ οἷζυς
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέσθε καὶ ὑμεες.
 φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 ἔγχει ἐμῷ· ἵνα μήτι κασιγνήτοιο γε ποιῆ
 δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνήρ

485 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.

Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄριεν·

ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωήν

Πηνελέοιο ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα,

490 υἷὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα

Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὅπασσεν·

τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μῦνον τέκεν Ἴλιονῆα·

τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,

ἐκ δ' ὣσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ

495 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἔξετο, χεῖρε πετάσσας

ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,

αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,

αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος

ῆεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,

500 πέφραδέ τε Τρῶεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος

πατρὸς φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν.

οὐδὲ γὰρ ἦ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηορίδαο

ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῆ

ἐν Τροίῃς σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν. 505

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλα-
βε γυνῖα·

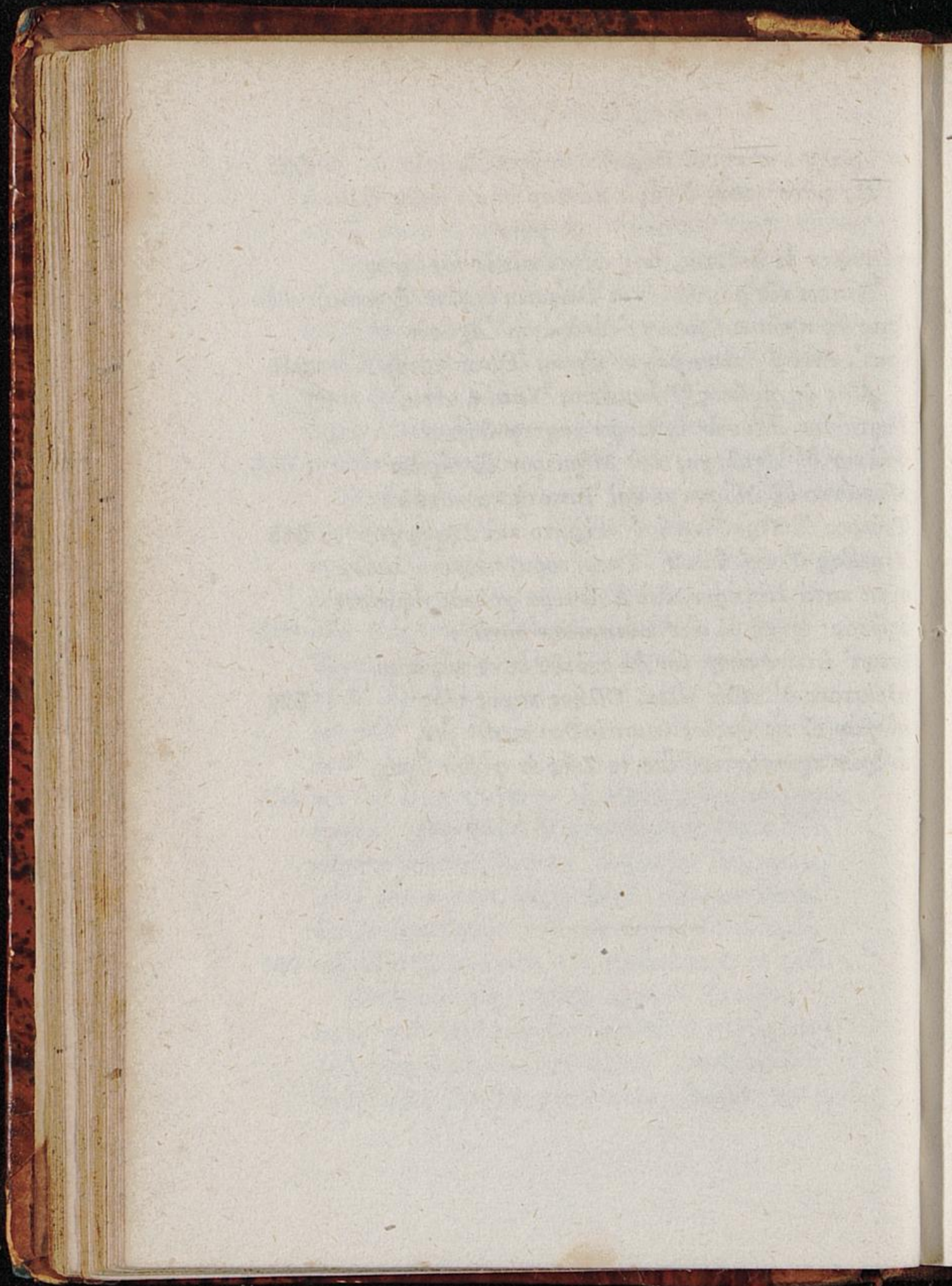
πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγοι' Ἀχαιῶν
ἦρατ', ἐπεὶ ὃ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος. 510

Αἴας ὅα πρῶτος Τελαμώνιος ὕρτιον οὔτα,
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέριμερον ἐξενάριξεν·
Μηριόνης δὲ Μόρον τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην. 515

Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
οὔτα κατὰ λαπάσσην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἀφυσσεν
δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός. 520

οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ο.

SUMMARIUM.

Iuppiter experrectus pelli videt Troianos, Achivis opem ferente Neptuno (1-11). Itaque aspere increpitae Iunoni imperat, ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas; simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12-77). Ex Iunone, in deorum sedem reversa, Mars audit de caede filii sui, Ascalaphi, et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimit Minerva (78-142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum, quamvis reluctantem, cogit, ut bello desistat (143-219); Apollo sanatum Hectorem erigit, eoque in pugnam reducto, fortunam Troianorum instaurat (220-280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praeunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem inculcit, Troianis autem, deleto muro, viam munit ad classem excindendam (281-389). Ea re animadversa, Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390-404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi, pluribus ab utraque parte cadentibus (405-590); tandem illi, nec dispersi, recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591-746).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Ο .

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

Ἄντ' ἀρ' ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
τοὺς μὲν ὀρνομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἀνακτα.
Ἔκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἶαθ'· ὃ δ' ἀργαλέῳ ἔχει ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσω, 10
αἴμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἔκτορα δῖον ἔπανσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15
οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὐτε κακοῦράφης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπάύρηαι, καὶ σε πληγῆσιν ἱμάσσω.

- ἢ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῦν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
 20 χρύσειον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 25 ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
 τὸν σὺ ξὺν Βορρῆι ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐναιομένην ἀπένεικας·
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
 30 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ' ἀθλήσαντα.
 τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξης ἀπατάων·
 ὄφρα ἴδῃ, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἀπο, καὶ μ' ἀπάτησας.
 Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 35 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νοῦτερον λέχος αὐτῶν
 40 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μάψ' ὁμόσαιμι·
 μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωᾶς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς.
 45 αὐτὰρ τοι καὶ κείνω ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 τῇ ἴμεν, ἢ κεν δὴ σύ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύης.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εἰ μὲν δὴ σύγ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις, 50
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἴψα μεταστρέψει νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.

ἄλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον· 55
ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι,

παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἅ πρὸς δῶμαθ' ἱκέσθαι·
Ἐκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων, 60
αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσιν, ἀνάγκη δα φύζαν ἐνόρσας·

φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσιν
Πηλεΐδew Ἀχιλῆος. ὃ δ' ἀνστήσει ὄν ἐταῖρον,
Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρῃ φαίδιμος Ἐκτωρ 65
Ἴλιου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα διον.

τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ 70
ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.

τοπρὸν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἑάσω,
πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75

ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

- Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 80 ὡς δ' ὅτ' ἂν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
 γαῖαν ἐληλουθῶς, φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ·
 ἔνθ' εἶην, ἢ ἔνθα· μενοινήησιν τε πολλά·
 ὡς κραιπνῶς μεμανῦα διέπτατο πότνια Ἥρη,
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον. ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θεούσα·
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεῖρο· οἴσθα καὶ αὐτή,
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 95 ἀλλὰ σὺ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάυσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
 οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.
 100 Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
 ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δ' ἐγέλασσαν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρῦσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες!

ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες, 105
 ἢ ἔπει ἢ ἐ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
 οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένεϊ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ', ὅ,τι κεν ὑμῖν κακὸν πέμπτησιν ἐκάστω.
 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι· 110
 υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχη ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἄσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.

Ὡς ἔφατ'· ἀντάρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·

Μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῶ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.

Ὡς φάτο· καὶ ὃ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
 ὦρτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασεν.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὤμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
 χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·

Μαινόμενε, φρένας ἦλέ, διέφθορας; ἢ νύ τοι αὐτως
 οὐατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἴεις, ἄ,τε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ' ἵμεν Οὐλύμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,

- αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 135 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
 λείπει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον.
 μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐῆος.
 ἦδη γὰρ τις, τοῦγε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 140 ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἄργαλέον δέ,
 πάντων ἀνθρώπων ὄυσθαι γενεῆν τε τόκον τε.
 Ὡς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτός,
 Ἴριν θ', ἦτε θεοῖσι μετ' ἄγγελος ἀθανάτοισιν·
 145 καὶ σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδῃσθε,
 ἔρδειν ὅ,τι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
 150 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνον· τῷ δ' αἶξαντε πετέσθην,
 Ἴδην δ' ἱκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
 εὐρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρον ἀκρω
 ἡμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερόταο
 155 στήτην· οὐδέ σφωῖν ἰδῶν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βάσῃ ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 160 παυσάμενόν μιν ἀνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φύλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,

φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδέ, κρατερός περ ἑὼν, ἐπιόντα ταλάσῃ
μεῖναι· ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺν φέριτερος εἶναι, 165
καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδὴν ἄνεμος ὠκέα Ἴρις·
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἰοίην.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἢ χάλαζα 170
ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
ὡς κραιπνῶς μεμανῦα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·

Ἀγγελίην τινά τοι, Γαίηοιχε κυανοχαῖτα,
ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγίοχοιο. 175
παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσειαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει 180
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺν φέριτερος εἶναι,
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ,
ἴσόν οἱ φάσθαι, τόντε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
ὦ πόποι! ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἑὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
εἴ μ' ὁμότιμον εἶντα βίῃ ἄεκοντα καθέξει.
τρῆς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἴδης, ἐνέροισιν ἀνάσσων.
τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ, 190
παλλομένων, Αἴδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·

- Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἔκηλος,
 195 καὶ κρατερός περ ἑῶν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὧς, δειδισσέσθω.
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ νύκσι βέλτερον εἴη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐμισσέμεν, οὐς τέκεν αὐτός·
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
 200 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις·
 οὔτω γὰρ δὴ τοι, Γαίῃοχε κυανοχαῖτα,
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε;
 ἢ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν
 οἷσθ', ὧς προσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.
 205 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 ὅππότε ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἴση
 210 νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεἶξω.
 [ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ·
 αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
 Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἀνακτος,
 215 Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει
 ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.]
 Ὡς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαικὸν Ἐννοσίγαιος·
 δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
 220 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἑκτορα χαλκοκο-
ρυστήν·

ἦδη μὲν γάρ τοι γαίηοχος Ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὴν
ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἵπερ ἐνέροτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες. 225

ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἦδ' οἷ αὐτῶ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὐ κεν ἀνδρωτί γ' ἐτελέσθη.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσεῖων, φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοῦς. 230

σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, Ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γάρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσῃσι πόνοιο. 235

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων, ἴσημι εἰοικῶς
ὠκῆϊ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ὠκιστος πετεηνῶν·
εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
ἤμενον, οὐδ' ἔτι κείτο· νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240
ἀμφὶ ἔ γιγνώσκων ἐτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
παύει, ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει; 245

Τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἶρεαι ἄντην;
οὐκ αἴεις, ὃ με νηυσὶν ἐπι πρύμνησιν Ἀχαιῶν,

- οὓς ἐτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ Θούριδος ἀλκῆς,
 καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἶδαο
 ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
 255 ἔξ' Ἰδης προέηκε παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
 ἔγυμ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεύσιν ἐπότηρνον πολέεσσι,
 νηυσὶν ἐπιγλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκείας ἵππους·
 260 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροισθε κίων, ἵπποισι κέλευθον
 πᾶσαν λειανέω, τρέϊνω δ' ἠρώας Ἀχαιοὺς.
 Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὣς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,
 δεσμὸν ἀπορῶξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 265 εἰωθὼς λούεσθαι ἐν ῥοεῖος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὠμοῖς αἴσسونται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 ῥίμφα ἔγούνα φέρει μετὰ τ' ἠθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὡς Ἐκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
 270 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν ἀνδρῆν.
 οἳ δ', ὥστ' ἢ ἔλαφον κερατὸν ἢ ἀγριὸν αἶγα
 ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροῖῶται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ἔλη
 εἰρούσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κυχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 275 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠγγένειος
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὣς Δαναοὶ εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,

νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἴκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κήππεσε θυμός. 280

Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἔσθλος δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ εἰ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
ἵσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285

Ὠπόποιοι, ἢ μέγα θανάματόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
οἶον δ' αὐτ' ἐξαυτίς ἀνέστη, Κῆρας ἀλύξας,
Ἴκτωρ! ἢ θῆν' μιν μάλα ἔλπετο θυμός ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρύύσατο καὶ ἐσάωσε· 290

Ἴκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζητὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται, ὧδε μενοιῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295

αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, ὡς κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω, καὶ μεμαῶτα,
θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἦδ' 300
ἐπίθοντο.

οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἀνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
ὑσμίνην ἠρτυνον, ἀριστήας καλέσαντες,
Ἴκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

- Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἄολλές· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 μακρὰ βιβὰς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θούριιν,
 δεινήν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἦν ἄρα χαλκεὺς
 310 Ἐφαιστος· Διὸ δῶκε φορημέναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
 τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἄολλές· ὄρωτο δ' αὐτῇ
 ὄξει ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρήφι δ' οἴστοι
 θρωσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 315 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' Ἀρηϊθόων αἰζήων,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροῖος ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 320 αὐτὰρ ἐπεὶ κατένωπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυνπύλων
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς αὖσε μάλα μέγα, τόισι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσι ἐθέλξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὡστ' ἠέ βοῶν ἀγέλην ἢ παῦ μὲγ' οἴων
 θῆρε δύω κλονέωσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
 ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκτιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 Ἐνθα δ' ἀνήρ' ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἐκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
 330 τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἠγῆτορα χαλκοχιτώνων,
 τὸν δέ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
 Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θεῖοιο
 ἔσκε, Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναϊεν

ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335
γνωτὸν μητροῦνῃς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·

Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
υἱὸς δὲ Σφήλιοιο καλέσκειτο Βουκολίδαο.

Μημιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης 340
πρώτη ἐν ὕσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ.

Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὀπισθεν
φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσειν.

Ὅφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
τάφρω καὶ σκολόπεσσι ἐνιπλήξαντες ὀρουκτῆ,
ἐνθα καὶ ἐνθα φέβοντο, δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη. 345

Ἐπιωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἴαν δ' ἔναρα βροτόεντα!
ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόνγε
γνωτσί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄσπεος ἡμετέροιο.

Ὡς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ σίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῶ
πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους,
ἦχῃ θεσπεσίῃ· προπάρουθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355
ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
εἰς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
μακροὴν ἠδ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
γίγνεται, ὅππότε ἀνῆρ σθένεος πειρώμενος ἦσιν.

τῆ δ' οἶγε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων, 360
αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,

ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων·
 365 ὡς ῥά σύ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἴζυν
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνώρσας.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 370 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

Ζεῦ πάτερ, εἵποτε τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρου
 ἦ βοός ἢ οἴος κατὰ πύονα μηρία καίων,
 εὐχέτο νοστήσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
 375 τῶν μνήσαι, καὶ ἄμνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
 μηδ' οὕτω Τρῶεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς
 ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 οἱ δ', ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότε ἐπείγῃ
 ἴς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστα γὰρ κῦματ' ὀφέλλει·
 ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,

385 ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν· οἱ μὲν ἄφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
 μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῶ.

390 Πάτροκλος δ' εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 τεῖχος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 τόφρ' ὄγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο

ἦστό τε, καὶ τὸν ἕτερε λογοῖς, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395

Τρῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγεται μηρῶ
χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδα.

Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
ἐνθάδε παρεμένεμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400

ἀλλὰ σέ μὲν θεράπων ποτιτερέπειω· αὐτὰρ ἔγωγε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.

τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ἐστὶν εἰταίρου.

Τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ 405

Ἀχαιοὶ

Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐδύναντο,
πανροτέρους περ ἔοντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν.

οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας,
ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.

ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρου νήϊον ἐξιθύνει 410

τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῆ σοφίης, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης·

ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος εἴσατο κυδαλίμοιο. 415

τῶ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο,
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,

οὔθ' ὃ τὸν ἀψ ὠσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.

ἐνθ' ὤϊα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,

πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στήθος βάλε δουρί. 420

- δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὄφθαλμοῖσιν,
 ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρῳσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·
 425 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 μὴ δὴ πῶ χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε·
 ἀλλ' ὤϊα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 Ὡς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 430 τοῦ μὲν ἀμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστο-
 ρος υἱόν,
 Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὃς ἴα παρ' αὐτῷ
 ναῖ, ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ὃ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξεῖ χαλκῷ,
 ἑσταότ' ἀγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
 435 νηὸς ἀπο πρύμνης χαμάδις πέσε· λύντο δὲ γυῖα.
 Αἴας δ' ἐρήϊγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος,
 Μαστοριδῆς, ὃν νῶϊ, Κυθηρόθεν ἔνδον ἑόντα,
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν εἴτομεν ἐν μεγάροισιν·
 440 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
 Ὡς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θεῶν δὲ οἱ ἀγχι παρῆστη,
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρῆστρον
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρῳέεσσιν ἐφίει.
 445 καὶ ὃ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήρορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγανοῦ Πανθοίδαο,
 ἠρία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἔππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἧ ἴα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,

Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450

αὐχένι γάρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
ἦριπε δ' ἐξ ὀρέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα,
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
τοὺς μὲν ὄγ' Ἀστυνόω, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκεν· 455

πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷστὸν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460

ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὃς ὄ' ἐφύλασσε
Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
ὃς οἱ εὖστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465

Τεῦκρος δ' ἐρῶίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

ὦ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ κήδεα κείρει
δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τε μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
νευρὴν δ' ἐξέρῳηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
πρωῖον, ὃφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἷστούς. 470

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεός, Δαναοῖσι μεγέρας.
αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὄμω,
μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς· 475
μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
νῆας εὖσσέλμους· ἀλλὰ μνησώμεθα χάριτος.

- Ὡς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
 480 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέην εὐτυκτον ἔθηκεν·
 [ἵππουρον, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·]
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ·
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.
 Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 485 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἄλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς! δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
 490 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
 ἡμὲν ὀτέοισιν κῆδος ὑπέροτρον ἐγγυαλίξῃ,
 ἦδ' ὄτινας μινύθη τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
 ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
 ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες! ὅς δέ κεν ὑμέων
 495 βλήμενος, ἢ ἐτυπεῖς, θάνατον καὶ πότιμον ἐπίσπῃ,
 τεθνάτω! οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνάμεν· ἀλλ' ἀλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κληρὸς ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 500 Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέλετο οἷς ἐτάροισιν·
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι! νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολέσθαι,
 ἢ ἐσαυθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 ἢ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 505 ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἢν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
 ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
 οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
 ἢ αὐτοσχεδίῃ μίξαι χεῖράς τε μένος τε. 510
 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον, ἢ ἐβιάσθαι,
 ἢ δηθ' ἀσχεύεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 ὧδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱόν, 515
 ἄρχον Φωκίων· Αἴας δ' ἔλε Δαοδάμαντα,
 ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήφορος ἄγλαόν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
 Φυλείδew ἑταρον, μεγαθύμων ἄρχον Ἐπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὃ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ
 Ἀπόλλων

εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὄγε Κροίσμου στήθος μέσον οὔτασε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδῶς, 525
 Δαμπείδης - ὃν Δάμπτος ἐγείνατο, φέρτατος ἀν-
 δρῶν,

Δαομεδοντιάδης, εὖ εἰδῶτα Θούριδος ἀλκῆς -
 ὃς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
 ἐγγύθεν ὀρηθεῖς· πνικνὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
 τὸν δ' ἐφόρει γνάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.
 ξεῖνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐφῆτης,
 ἐς πόλεμον φορέειν, δηϊῶν ἀνδρῶν ἀλεωρῆν·

- ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῦς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 535 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασειῆς
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξυόεντι.
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάπτεσεν ἐν κονίησι, νέον φοίνικι φαινός.
 ἕως ὃ τῶ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 540 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος Ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ.
 στή δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὦμον ὀπισθεν
 αἰχμὴ δὲ στέροιο διέσσυτο μαιμῶωσα,
 πρῶσσω ἱεμένη· ὃ δ' ἄρα προηῆς ἐλιάσθη.
 τῶ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὦμων
 545 συλήσειν· Ἔκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπτεν,
 ἴφθιμον Μελάνιππον· ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βρόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 550 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν,
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 τόν ὃ Ἔκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 555 οὐχ ὄραάς, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
 ἀλλ' ἔπευ! οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἀκρῆς
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
 Ὡς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 560 Ἀργείους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶσ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας!

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἢ πέφανται·
φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρωῶας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχον δ' ὠτρυνε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
οὔτε ποσὶν θάσσω, οὔτ' ἀλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι· 570
εἴ τινά που Τρωῶν ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα!

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυεν·
ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρωῶες κεκάδοντο,
ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ' ἄλιον βέλος ἦκεν· 575

ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
νισσόμενον πόλεμόνδε, βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῶν
βλημένῳ αἶξι, τόντ' ἐξ εὐνήφι θορόντα 580

θηρητῆρ' ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
ὡς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
τεύχεα συλήσω. ἀλλ' οὐ λάθην Ἐκτορα δῖον,
ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνά δηϊοτήτα.

Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε, θοός περ' ἔων πολεμιστῆς, 585
ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι εἰοικώς,
ὅστε, κύννα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν,
φεύγει, πρὶν περ' ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
ὡς τρέσε Νεστόριδης· ἐπὶ δὲ Τρωῆς τε καὶ Ἐκτωρ
ἦχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590

σιτῆ δὲ μετα-τρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.

- Τρῶες δὲ, λείουσιν εὐκότος ὠμοφάγοισιν,
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμᾶς·
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,
 Πριαμίδη, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλη ἀνάματον, Θετίδος δ' ἐξαίσιον ἀρήν
 πᾶσαν ἐπικορήναι· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 600 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρῶων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπι γλαφυροῦσιν ἔγειρεν
 Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 μαίνεται δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
 οὔρεσι μαίνεται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην βλοσυροῦσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πηληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο.
 610 [Ἐκτορος· αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῦνον ἔοντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἦδη γὰρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφιν.]
 615 καὶ ὃ ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 ἦ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἀριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
 ἴσχον γὰρ πυρογηδὸν ἀρηρότες, ἥντε πέτρον
 ἠλίβατος, μεγάλη, πολυῆς ἄλως ἐγγὺς ἐοῦσα,
 620 ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαυπηρὰ κέλευθα,

κύματά τε τροφόμεντα, τάτε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ, λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν, ἔνθορ' ὁμίλω·
 ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῆ ἐν νηϊ πέσησιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἣ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρούφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὄγ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθῶν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῆ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρία· ἐν δέ τε τῆσι νομεύς, οὐπω σάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635
 βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφῆτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρουσθῆος ἀνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακλειῆ· 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τότε Ἐκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν, ἐν ἀσπίδος ἀντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηγεε', ἔρκος ἀκόντων·
 τῆ ὄγ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πέσεν ὑπτίος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἐκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,

650 στήθεϊ δ' ἐν δόρου πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγύς ἐταίρων
 κτεῖν'. οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου,
 χροαίσεμιν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἔκτορα δῖον.

Εἰςωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἀκραι
 νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.

655 Ἀργεῖοι δέ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δέ παρὰ κλισίησιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδώς,
 καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήμιος, οὗρος Ἀχαιῶν,

660 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων! ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢ δὲ τοκῆων,
 ἡμὲν ὅτεω ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν.

665 τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
 ἐστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε!

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.

τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύς ὣσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,

670 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἐταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
 ἢ δ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.

Οὐδ' ἄρ' εἶτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἠνδανε θυμῷ

675 ἐστάμεν, ἐνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπώχετο, μακρὰ βιβάσθων,
 νόμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαεικοσίπηχυ.

ὥς δ' οὐτ' ἀνήρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
ὅστι' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους, 680

σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται,
λαοφόρον κατ' ὁδόν· πολέες τέ ε' θηήσαντο
ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλές αἰεὶ
θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν 685

φοῖτα, μακρὰ βιβιάς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἴκανε.
αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βροῶν Δαναοῖσι κέλευεν,
νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἐκτωρ
μῖμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690

ἔθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
χηνῶν ἢ γεράων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
ὥς Ἐκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο,
ἀντίος αἰῖσσαν· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπισθεν
χειρὶ μάλα μεγάλη, ὠτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695

Αὐτίς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
φάϊς κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
ἀντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
τοῖσι δὲ μαρναμένοιισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
οὐκ ἔφασαν φεύξασθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέσθαι· 700

Τρωσὶν δ' ἔλλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου,
νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἠρώας Ἀχαιοῦς.
οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

Ἐκτωρ δὲ πρόμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν 705
ἔς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
τοῦπερ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρώες τε

- δῆλον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
 τόξων αἰκῆς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
 710 ἄλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κοπήεντα,
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 ἀνδρῶν μαρναμένων· ὅς τε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκτωρ δὲ πρὸ μνησθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
 ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν!
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
 720 νῆας ἐλεῖν, αἱ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρὸ μνησθαι νέεσθαι,
 αὐτόν τ' ἰσχανάσσκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἄλλ' εἰ δὴ ὅρα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν
 ὄρουσαν.

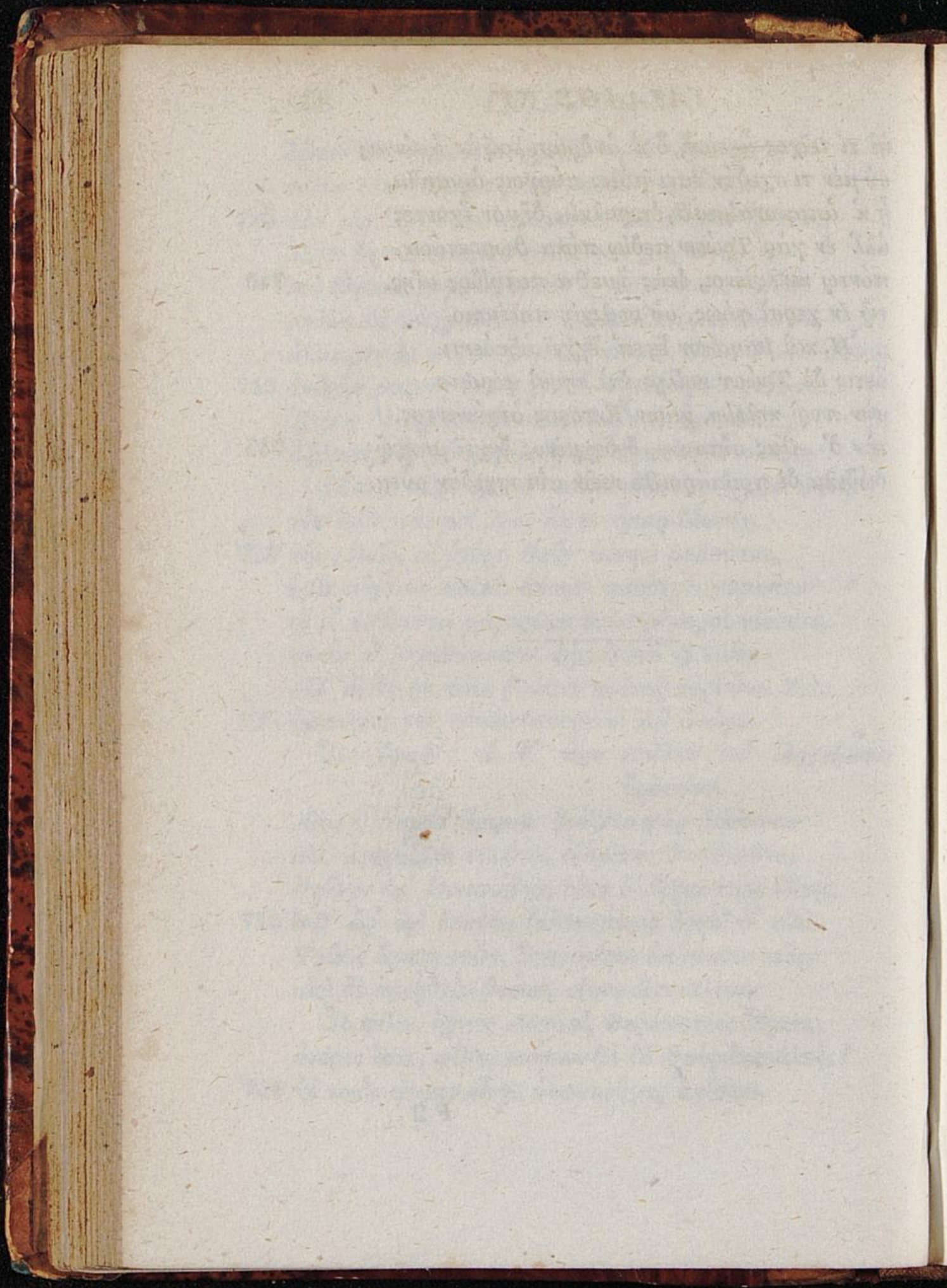
- Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 ἄλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 θοῆνν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἴσης.
 730 ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐστήκει δεδοκμημένος, ἔγχει δ' αἰεὶ
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς!
 735 ἢ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω,

ἢ τί τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυναιμέσθ, ἕτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκάς ἡμεῖα πατρίδος αἴης.
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίῃ πολέμοιο.

740

Ἦ, καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξύεοντι.
 ὅστις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὐτάσκει, δεδεδυμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

745

SUMMARY

Σ Ο Δ Ι Α Ι

Π Δ Ι Ψ Α Ρ

S U M M A R I U M.

Patroclo deprecanti permittit Achilles, suis et armis et copiis ad pugnam exire, ea lege, ut, Troianos a navibus depulisse contentus, maiori ne se periculo obiciat (1-100). Iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit, quin ignis inferretur navi (101-123). Quo viso, Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124-256). Repente conspectus Myrmidonum dux consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257-305); proelium primo committit apud naves, mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306-413); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419-507). Is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis, spolia detrahentibus, corpus Sarpedonis eripiunt: quod, iussu Iovis, lotum unctumque Apollo tuetur, ab amicis in Lyciam deportandum (508-683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur, murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684-711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebriōnem necat, spoliatum cadaver abstrahit (712-782); denique complures ex turba interficit, donec ipsum, vi Apollinis attonitum et armis exutum, Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat, Achillis currum propere ad naves agentē. (783-867)

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Π.

Π α τ ρ ό κ λ ε ι α.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ.
τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρχης δῖος Ἀχιλλεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

5

Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις; ἦ ῥ' ἔτι κούρη
νηπίη, ἥθ' ἅμα μητρὶ θεοῦσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἰαγοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέχεται, ὄφρ' ἀνέληται.
τῇ ἕκλος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάυσιεαι, ἦ ἔμοι' αὐτῶ;
ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μεινοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.
ἦέ σύγ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται

10

15

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυροῖσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς·
 ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω· ἵνα εἶδομεν ἄμφω.

- 20 Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ·
 ᾧ Ἀχιλεῦ, Πηλεὸς υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
- 25 βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερός Διομήδης·
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἴσιτῳ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκείόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ!
- 30 μὴ ἐμὲ γοῦν οὗτός γε λάβροι χόλος, ὃν σ' ὑφυλάσσεις·
 αἶναρέτη! τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές! οὐκ ἄρα σοίγε πατήρ ἦν ἵπποτα Πηλεὺς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δὲ σε τίκτε θάλασσα,
- 35 πέτραι δ' ἠλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλ' ἐμὲ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
- 40 δὸς δέ μοι ὦμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 αἶ κ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρηῖοι υἱῆς Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 ῥεῖα δὲ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
- 45 ὥσαιμεν προτὶ ἄστν νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.
 Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν

οἱ αὐτῶ θάνατόν τε κακόν καὶ Κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἦ μοι, Διογενὲς Πατρόκλειε, οἷον ἔειπες!
οὔτε θεοπροπίης ἐμπίζομαι, ἦντινα οἶδα, 50

οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ, τε κράτει προβεβήκη·
αἶνόν ἄχος τό μοι ἔστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ. 55

κούρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
δοῦρὶ δ' ἐμῶ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης, ὡσεὶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν 60
ἀσπεροχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μνηριθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπῳτ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτῆ τε πτόλεμός τε.

τύνη δ' ὠμοῖν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι· 65

εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρουθος λεύσσοῦσι μέτωπον, 70

ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμησιν
μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· 75

- οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὅπως ἔκλνον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο,
 Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοὺς.
 80 ἀλλὰ καὶ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως· μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ', ὡς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείῳ,
 ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρηαι
 85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἵεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύγ' ἀνευθεὺν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζεω
 90 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτήτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 μήτις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἐμβήη· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 95 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσιν
 θήης, τοὺς δέ τ' ἐᾶν πεδίον κᾶτα δηριάασθαι.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων!
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον·
 100 ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηγός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγανοί,
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ

πήληξ βαλλομένη καναχήν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'. ὃ δ' ἄριστερόν ὦμον ἔκαμνεν
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἄμφ' αὐτῶ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχει ἄσθματι· κὰδ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντα δὲ κακὸν κακῶ ἔστήρικτο.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκτῶ Αἴαντος δόρυ μείλιον, ἄγχι παραστάς,
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ κανλὸν ὀπισθεν· 115
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.

γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, θίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρομέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·

χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θεῆ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὣς τὴν μὲν πρόμνην πῦρ ἀμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρὸν πληξάμενος, Πατροκλῆα προσέειπεν· 125

Ἵορσεο, Διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε!
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο ἰωὴν!
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ οὐκέτι φρυκτὰ πέλωνται.
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ. 130
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροῖσις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,

- ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Δίακίδαο.
 135 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κενέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππουρι· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Δίακίδαο,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 145 ἵππους δ' Ἀυτομέδοντα θεῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν,
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα·
 πιστότατος δὲ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Ἀυτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὰ ἅμα προιῆσι πετέσθην·
 150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρω ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδάργη,
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴσι,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἠγάγ' Ἀχιλλεύς·
 ὃς καὶ θνητὸς ἔων, ἔπεθ' ἵπποις ἄθανάτοισιν.
 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δέ, λύκοι ὡς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιντε περὶ φρεσὶν ἀσπετος ἀλκή,
 οἷτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὖρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
 160 καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 λάποντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμὸς

στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ῥῶοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν Ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

165

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 ἐς Τροίην ἠγεῖτο Διὸ φίλος· ἐν δ' ἄρ' ἐκάστη
 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦρασσεν.

170

τῆς μὲν ἱῆς σιυχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῦ, Διυπετέος ποταμοῦ·

ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,

175

Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,

αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βώρω, Περιήρεος υἱ,

ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.

τῆς δ' ἑτέρης Εὐδώρος Ἀρήϊος ἠγεμόνευεν,

παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,

180

Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης

ἠγάσατ', ὄφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν

ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς.

αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάθρη

Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρην δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν

185

Εὐδώρον, πέρι μὲν θείειν ταχύν ἠδὲ μαχητήν.

αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε μογοστόκος Εἰλείθυια

ἐξάγαγε πρὸ φόωςδε, καὶ Ἥελίου ἶδεν ἀνγὰς,

τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο

ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρην μυρία ἔδνα·

190

τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,

- ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεὶ θ' εὖν υἷον ἔοντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος Ἀρήϊος ἡγεμόνευεν,
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 ἔγχεϊ μάρονασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῦνιξ·
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέροκος υἷος ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 στήσεν εὖ κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν,
 πάνθ' ὑπὸ μηριθμόν, καὶ μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
 σχέτλιε, Πηλέος υἷέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 νηλεές! ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 205 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
 αὐτίς· ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τοπρῶν γ' ἐράασθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω!
 210 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρ' ἔθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνήρ' ἀράρη πνικνοῖσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
 ὡς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνήρ'
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὡς πνικνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάρουθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

βῆ δ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγεν
 καλῆς, δαιδαλέης, τὴν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὖ πλήσασα χιτώνων,
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὐλῶν τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτε τρω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρὶ.

τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νῆψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν·
 νῆψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον· 230
 εὐχετ' ἔπειτα σιάς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι! 235

ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηρον ἐέλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 240

μάρασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ.
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται, ἦ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπὴν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θεῶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
 τεύχεσσι τε ξύν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·

250 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι.
 ἦτοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρί,
 ἅψ κλισίην εἰςῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ.
 255 στή δὲ πάροιθ' ἔλθῶν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο

260 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,
 αἰεὶ κερτομέοντες, ὄδῳ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
 τοὺς δ' εἶπερ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 κνήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες

265 πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἴσι τέκεσσιν·
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέλετο, μακρὸν αὔσας·

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 270 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσί, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
 γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.

275 Ὡς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν, αὔσαντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱόν,

αὐτόν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὄρινθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 ἐλπόμενοι κισρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μηριθμόν μὲν ἀπορῥάψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285
 νηϊ παρὰ πρύμνη μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
 καὶ βάλε Πυθαίχμη, ὃς Παίονας ἵπποκορυστίας
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρουρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν οἰμῶξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν 290

Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμάδος δ' ἀλίστος ἐτύχθη.
 ὣς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἔκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι,
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερῷάγη ἄσπετος 300
 αἰθήρ·

ὣς Δαναοί, νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆϊον πῦρ,
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γὰρ πῶ τι Τρῶες Ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' εἴτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305

Ἐνθα δ' ἀνήρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,

ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἀντίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλει μηρὸν
 ἔγχει ὀξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

- 310 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὃ δὲ προηῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος Ἀρήϊος οὔτα Θόαυτα,
 στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 315 μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῆ
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Νεστορίδαι δ', ὃ μὲν οὔτας Ἀτύμμιον ὀξεῖ δουρί,
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἦριπε δὲ προπάροισθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτιο χολωθεῖς,
 στὰς πρόσθεν νέκνος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὔτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 δρύψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν.
 325 δούπησεν δὲ πεσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 ὣς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε,
 βήτην εἰς Ἑρεβος, Σαρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 υἱες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὃς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 330 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
 ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.
 335 Πηνέλεωσ δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γάρ

ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τὸ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἄμφι δὲ κανλὸν
 φάσγανον ἐρῳαίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὔατος ἀγχένα θεῖεν
 Πηλέως, πᾶν δ' εἶσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκίμαντα κίχεις ποσὶ καρπαλίμοισιν,
 νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεῖ χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρου χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέσθην ὑπ' ἐγκεφάλιοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὄστέα λευκιά·
 ἐκ δ' εἶναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 προῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκιά- 350
 λυψεν.

Οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 ὡς δὲ λύκοι ἄρονεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
 σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἰσέμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
 αἴψα διαρπάξουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
 ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ
 ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὃ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους, 360
 σκέπτειτ' οἰστών τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήθρας ἐταίρους.

Ὡς δ' οἷ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν
εἶσω,

- 365 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τεῖνῃ·
ὡς τῶν ἐκ νηῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε·
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἐκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυνεν.
- 370 πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκίεες ἵπποι
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων·
Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
πάσας πλήσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ἦψι δ' ἄελλα
- 375 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
ἄψορρόον προτὶ ἄστνυ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ', ἧ πλείστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
- 380 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθερον ὠκίεες ἵπποι,
[ἄμβροτοι, οὓς Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκίεες ἵπποι.
ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
- 385 ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
- 390 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτιμήγουσι χαράδραι,
ἔς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην στενάχουσι ῥέουσαι

ἔξ ὄρεων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
ὡς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόλῃος 395
εἶα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
κτεῖνε μεταίισσων, πολέων δ' ἀπετίνοτο ποιήν.

ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα· 400

δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα, Ἴηνοπος υἱόν,
δεύτερον ὀρηθεῖς - ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἦνῖα ἦνχθησαν - ὁ δ' ἔγχρῃ νύξε παραστάς
γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πείθην ὀδόντων· 405

ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἀντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς,
πέτρῃ ἐπιπροβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθύν
ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἦνοπι χαλκῷ·
ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
κάδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός. 410

αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἦ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρουθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλην, 415

Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε Πύρην τε,
Ἴφέα τ' Εὐππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
πάντας ἐπασσυτέροισι πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἶδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420

κέκλειτ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·

Αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔστε!
ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
ὅστις ὄδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν

425 Τρωῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἐκθορε δίφρου.

οἱ δ', ὡστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
430 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. —

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,

Ἦσῃν δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἀλοχόν τε·

Ἦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλιοι Μενoitιάδαο δαμῆναι!

435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι,

ἢ μιν ζῶν ἔοντα μάχης ἀπο δακρυοέσσης

θεῖω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,

ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦσῃ·

440 αἰνότατε Κρονίδη, ποιὸν τὸν μῦθον εἶπες!

ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;

ἔσδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

445 αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,

φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος

πέμπειν ὄν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης.

πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο μάχονται

υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἶνὸν ἐνήσεις.

ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦτοι μὲν μιν ἕασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰών,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
 εἰσόκε δὴ Δυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται· 455

ἐνθά εἰ ταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης. —

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 ἐνθά ἦτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὃς ἔ' ἦν ἄνακτος Σαρπηδόνοιο ἦεν ἀνακτος,
 τὸν βάλε νεΐαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα. 465

Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 δεύτερος ὀρμηθεὶς· ὃ δὲ Πήδασον οὐτάσεν ἵππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἴσθων.
 καὶ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τὼ δὲ διαστήτην· κρῖκε δὲ ζυγόν, ἦνῖα δὲ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν.

τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὐρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἴξιας ἀπέκοψε παρήγορον, οὐδ' ἐμάτησεν·
 τὼ δ' ἰθὺνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν. 475

τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Ἐνθά αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ·
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῆ

ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὄρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδι-
 νὸν κῆρ.

ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυς ἦριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
 ἢ ἐ πίτυς βλωθρή, τήντ' οὐρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊνον εἶναι·

485 ὡς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἦντε ταῦρον ἔπεφνε λέων, ἀγέληφι μετελθών,
 αἰθωνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσι,
 ὠλειό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος·

490 ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμησεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε
 μάλα χρῆ

αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι!

495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρασ χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ

500 τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

ἀλλ' ἔχεο κρατερώς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ὀφθαλμοὺς ῥινὰς θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων,
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·

505 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν.

Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φρυσίοντας,
 ἱεμένους φοβέσθαι, ἐπεὶ λίπεν ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκω δ' αἶνόν ἄχος γένετο, φθογγῆς αἰοντι·
 ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χειρὶ δ' ἔλῶν ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

Κλυθεῖ, ἀναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίοσι δήμῳ
 εἶς, ἢ ἐν Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν· ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
 τερσῆραι δύναται· βαρῦθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδέ μάχεσθαι 520
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὄριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' ὧ παιδί ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἀναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἀκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃς πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκλι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο
 αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐν φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνεν Λυκίων ἠγήτορας ἀνδρας,
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ' ἀμφιμάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,

- 535 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοίδην καὶ Ἀγήνορα δῖον·
βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.
ἄγχου δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
- 540 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
κεῖται Σαρπηδῶν, Δυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ὃς Δυκίην εἶρυστο δίκησί τε καὶ σθένει ὦ·
τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχει χάλκεος Ἄρης.
ἀλλὰ, φίλοι, πάσστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
- 545 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφρομεν ἔγχειῖσιν.
Ὡς ἔφατο· Τρωῶας δὲ κατάκρηθεν λάβε πένθος
ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν· ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
- 550 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἐὼν· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
βῆν δ' ἰθύς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἑκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
ᾤωσε Μενoitιάδεω Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
- 555 Αἴαντε πρώτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἧ καὶ ἀρείους.
κεῖται ἀνήρ, ὃς πρώτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
- 560 τεύχεά τ' ὠμοῖν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἑταίρων
αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεῖ χάλκῳ!
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,

Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
σύμβαλον ἄμφι νέκνι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι, 565
δεινὸν ἄυσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.

Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσσε κρατερῇ ὕσμίνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

Ἦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς.

βλήτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 570

υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,

ὃς ὅ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἦρασσεν

τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίζας,

εἰς Πηλῆν ἰκέτευσε καὶ εἰς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·

οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήρορι πέμπον ἔπεσθαι 575

Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκνος βάλε φαίδιμος Ἐκτωρ

χερμαδίῳ κεφαλῆν· ἥ δ' ἀνδρα πάσα κεάσθη

ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα προηγὴς ἐπὶ νεκρῷ

κάππεσεν, ἄμφι δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580

Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο, φθιμένου ἐτάροιο.

ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴσηκι ἑοικῶς

ὠκῆϊ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε·

ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,

ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάροιο. 585

καὶ ὅ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαμένεος φίλον υἱόν,

ἀλχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.

χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ.

ὄσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,

ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆη πειρώμενος, ἢ ἐν ἀέθλῳ, 590

ἢ καὶ ἐν πολέμῳ, δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων·

τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.

- Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Δυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
 ὄλβω τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν·
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ,
 στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων.
 δούπησεν δὲ πεσόν· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 600 ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
 σιάν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρῶων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον, Θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 605 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾗχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρου χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος.
 610 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 615 ᾗχετ', ἐπεὶ ὃ ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.]
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
 Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὄρχησιτὴν περ ἔόντα,
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
 Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΐδα·
 620 Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἔόντα,
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὃς κε σεῦ ἄντα

ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δὲ νῦ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλωμι τυχῶν μέσον ὄξει χαλκῷ,
 αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἑὼν καὶ χερσὶ πεποισθώς,
 εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ. 625

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπτε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἑὼν, ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὄνειδείους ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὔτι χρῆ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν ἤρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ', ὥστε δροντόμων ἀνδρῶν ὄρουμαγδὸς ὄρωρεν
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
 ὡς τῶν ὄροντο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρουδείης, 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιοιτάων,

νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἐτι φράδμων περ ἀνῆρ Σαρπηδόνα διὸν
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρους. 640

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὡς ὅτε μῦθαι
 σταθμῶ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
 ὥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὡς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαινώ, 645

ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῶ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
 ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἔκτωρ
 χαλκῷ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650

- ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἦϋς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 ἐξαυτίς Τρωῶας τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν
 655 ὥσαιτο προτὶ ἄστνυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἑκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάκλιδα θυμὸν ἐνήκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, φύγαδ' ἔτραπε, κέλετο δ' ἄλλους
 Τρωῶας φευγέμεναι· γινῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ,
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὐτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιων Σαρπηδόνοσ ἐντέ' ἔλοντο,
 χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 665 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἰ δ', ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κί-
 θηρον
 ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸς φέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆσιν,
 670 χρῆσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα ἔσσον·
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνώ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἱ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πτόνι δήμῳ.
 ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 675 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰνὴν·
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰετας,

πολλὸν ἀποπρὸ φέρον, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσιν,
 χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἀμβροτα εἶματα ἔσσειν· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνώ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὤκα
 κάτθεσαν ἐν Δυκίης εὐρείης πῖονι δήμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἄντομέδοντι κελεύσας,
 Τρῶας καὶ Δυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη· 685
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε Κῆρα κακὴν μέλανος Θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος ἠέπερ ἀνδρῶν·
 [ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·] 690
 ὃς οἳ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνήκεν.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ Θανάτόνδε κάλεσσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἄντόνοον καὶ Ἐχεκλον,
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρό γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔστη, τῷ ὀλοᾷ φρονέων, Τρῶεσσι δ' ἀρήγων.
 τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεσσ' ἀθανάτησι φαιρινὴν ἀσπίδα νύσπων.
 ἀλλ' ὅτε δή τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος, 705
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χάζεο, Διογενὲς Πατρόκλεις! οὐ νύ τοι αἴσα,

σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

710 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
δίξε γὰρ, ἥε μάχοιτο, κατὰ κλόνον αὐτὶς ἐλάσσας,
ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

715 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ἀνέρι εἰσάμενος αἰζήτῃ τε κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπι Σαγγαρίοιο·

720 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπάυεαι; οὐδέ τί σε χροῖ.
αἰθ', ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.

725 αἰ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὐχος Ἀπόλλων.
ἄλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,

Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν.
Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαίδιμος Ἐκτωρ,
ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν

730 ἦκε κακόν· Τρωσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὄπαζεν.

Ἐκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ' ἐνάρριζεν·
αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλλο χαμαῖζε,
σκαίῃ ἔγχος ἔχων· ἐτέρῃφι δὲ λάζετο πέτρον

735 μάρμαρον, ὀκρῖόνετα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν.

ἦκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,

οὐδ' ἄλιωσθε βέλος· βάλε δ' Ἐκτορος ἠμιοχῆα,
Κεβριόνην, νόθον υἷον ἀγακλῆος Πριάμοιο,
ἵππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὄξει λαῖ.

ἄμφοτέρας δ' ὄφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740

ὀστέον· ὄφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτήρι εἰκώς,
κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππεῦ·

ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἑλαφρὸς ἀνὴρ! ὡς ῥεῖα κυβιστιᾶ! 745

εἰ δὴ πού καὶ πόντω ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
νῆος ἀποθρόσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη·

ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστιᾶ.

ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν! 750

Ὡς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνῃ ἠρωῖ βεβήκει,
οἴμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων
ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὡς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.

Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμάζε. 755

τὸ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὡς, δηρινθήτην,
ἅ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·

ὡς περὶ Κεβριόναο δύω μῆστωρες αὐτῆς, 760

Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαιδίμιος Ἐκτωρ,

ἱεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῶα νηλεῖ χαλκῶ.

Ἐκτωρ μὲν κεφαλήφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερῆν ὑσμίνην.

Ὡς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλου 765

οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶτε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 ἤχῃ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·

770 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξεα δοῦρ' ἐπεπήγει,
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρήφι θορόντες·

πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξεν
 775 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.

Ὅφρα μὲν Ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μαλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπιετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' Ἥελιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,

780 καὶ τότε δή ὃ ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.

ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Πάτροκλος δὲ Τρῶσιν κακὰ φρονέων ἐνόησεν·
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρευσε, θεῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 785 σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή.
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ
 δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·

790 ἦέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν.

στή δ' ὀπίθε, πλήξεν δὲ μετάφρενον εὐρές τ' ὤμῳ
 χεὶρὶ καταπρηγεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.

τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κνήην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἥ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων

ἀνλώπις τρυφάλεια· μίανθησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
 ἱππόκομον πήληκα μαινεσθαι κονίησιν·
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκεν
 ἢ κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δὲ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἄσπις σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δὲ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἴλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαιδίμα γυῖα, 805
 στῆ δὲ ταφῶν· ὀπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνῆρ,
 Πανθοίδης Εὐφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔγγεῖ θ' ἱπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας ἐβίκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἔλθῶν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἵππευ,
 οὐδὲ δάμασσ'· ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλω,
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλιον· οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἑόντ', ἐν δηϊοτήτι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς,
 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, Κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἑκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἄψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ 820
 νείατον ἐς κενεῶνα· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λῆων ἐβίησατο χάριμη,

- ὥτ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
 825 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἀμφω·
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὡς πολέας πέφνοντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα·
 καὶ οἱ ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 830 Πάτροκλ', ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμῆρ,
 Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἧμαρ ἀπούρας,
 ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν·
 νήπιε! τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκίεσ ἵπποι
 ποσσὶν ὄρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
 835 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω
 ἧμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δὲ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἄ δειλ'! οὐδέ τοι, ἐσθλὸς εἶν, χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὃς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπειτέλλει ἴοντι·
 μή μοι πρὶν ἵεναι, Πατρόκλειε ἵπποκέλευθε,
 840 νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
 ὡς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἀφροني πεῖθεν.
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλειε ἵππευ·
 ἦδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὐχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
 845 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με Μοῖρ' ὀλοή καὶ Δητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 850 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δὲ με τρίτος ἐξαναρίζεις
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη

ἄγχι παρέστηκεν Θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυπεν· 855

ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδοςδε βεβήκει,
ὄν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτήτα καὶ ἦβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήυδα φαίδιμος Ἔκτωρ·

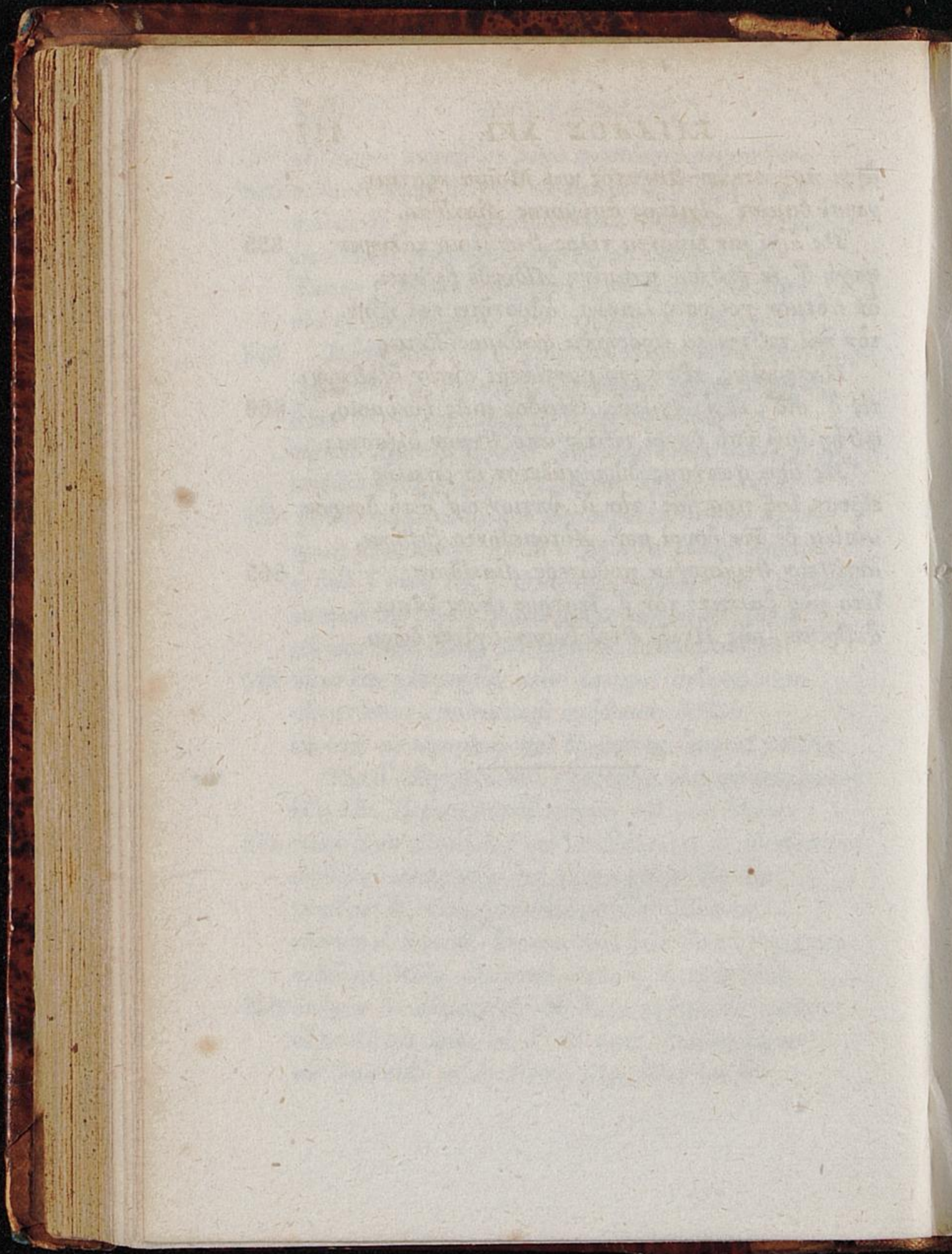
Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὴν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠνκόμοιο, 860

φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἶρουσε, λάξ προσβάς· τὸν δ' ὑπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.

ἀντίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Ἀντομέδοντα βεβήκει,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865

ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκίεις ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ρ.

SUMMARIUM.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (1-60): Hector autem, Apollinis metu, ab insequendo Automedonte reversus, exuvias aufert, dum Menelaus Aiace[m] maiorem ad cadaver tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61-139). Aiace[m] cedit Hector; sed, Glauci obiurgatione stimulatus, mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum, ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul, a Menelao convocati, advolant strenuissimi Achivorum (140-261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta, Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi, ut Patrocli corpus defendant; hi, ut ad ludibrium trahant (262-425). Achillis equis, casum Patrocli dolentibus, vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon, socio assumpto Alcimedonte (426-483). Statim adoriuntur curram Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam cadaver propugnant, quum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo, annuente Iove (484-596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat, cuius iussa Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597-701); idemque Menelaus cum Merione cadaver ad naves deportare audeat, comitatu fretus Aiace[m], ingruentes hostes arcentium (702-761).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρείος υἱόν, Ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτήτι.

βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθροπι χαλκῷ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὡς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
πρωτοτόκος, κινυρή, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·

5

ὡς περὶ Πατρόκλου βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.

πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
τόν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι.

οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἔνυμελῆς ἀμέλησεν

Πατρόκλιοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔσθη, καὶ προσέειπεν Ἀρηΐφιλον Μενέλαον·

10

Ἀτρεΐδη Μενέλαε, Διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα!

οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·

15

τῷ με ἕα κλέος ἔσθλόν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,

μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μεληιδέα θυμὸν ἔλωμαι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος
 Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλόν, ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
 20 οὔτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
 οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πέρι σθένει βλεμεαίνει,
 ὅσσον Πάνθου νῆες εὐμμελῖαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
 25 ἧς ἤβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὦνατο, καὶ μ' ὑπέμεινεν,
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι, πόδεσσί γε οἴσι κίοντα,
 εὐφροῆναι ἀλοχόν τε φίλην, κεδνοὺς τε τοκῆας.
 ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα
 30 στήης· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθῆιν· ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε Διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 35 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 40 Πάνθῳ ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δῖη.
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
 οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἦτ' ἀλκῆς, ἦτε φόβοιο.
 Ὡς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 45 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·

ἄψ δ' ἀναχαζομένοιο, κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖτο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 50

αἵματι οἱ δέοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἷον δὲ τρέφει ἔργος ἀνήρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρουχεν ὕδωρ,
 καλόν, τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσιν 55

παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεῖ λευκῶ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε, καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ἄτρείδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60

Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βουῶν ἀρπάσῃ, ἣτις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει,
 δηῶν· ἀμφὶ δὲ τόνγε κίνεσ' ἄνδρες τε νομῆες 65

πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὡς τῶν οὐτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κνδαλίμοιο.

ἔνθα κὲ ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοίδαο 70
 Ἄτρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὃς ῥά οἱ Ἐκτορῷ ἐπῶρσε, θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἠγήτορι Μέντη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θεῖς, ἀκίχνητα διώκων, 75

- ἔππους Διακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἄλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος Ἀρήϊος, Ἀτρεὺς υἱός,
 80 Πατρόκλῳ περιβᾶς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν,
 Πανθοίδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἄλκῃς.
 Ὡς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτὶς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· ἀντίκα δ' ἔγνω
 85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 ὄξεα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθειν Ἀτρεὺς ὄξυ βοήσας·
 90 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 Ὡ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ,
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς·
 μήτις μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται.
 εἰ δέ κεν Ἐκτορι μῶνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 95 αἰδεσθεῖς, μήπως με περιστήσωσ' ἓνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἐκτωρ.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅππότε ἄνῆρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἳ μέγα πῆμα κελίσθη.
 100 τῷ μ' οὐτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
 Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοήν ἀγαθοῖο πνθοίμην,
 ἄμφω κ' αὐτὶς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρις,
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαιίμεθα νεκρὸν

Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δὲ κε φέρτατον εἶη. 105

Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
αὐτὰρ ὄγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λῆς ἠϋγένειος,

ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110

ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων,
παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
θαρσύνονθ' ἐτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
βῆ δὲ θῆεν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΰδα·

Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120

σπεύσομεν, αἶ' κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.

Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμόν ὄρηνεν.
βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.

Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπήγυρα, 125

ἔλχ', ἵν' ἀπ' ὠμοῖν κεφαλὴν τάμοι ὀξεῖ χαλκῷ,
τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἦν τε πύργον.

Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὄγε τεύχεα καλά 130

Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστνυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.

Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
ἑστήκει, ὡς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν,

- ὃ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει·
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἄτρείδης δ' ἐτέρωθεν, Ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἄεξων.
 140 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἐκτορ, εἶδος ἀριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο!
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φήξην ἐόντα.
 φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσεις
 145 οἷος σὺν λαοῖσι, τοῖ Ἴλιῳ ἐγγεγάασιν.
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι δηῖοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεας μεθ' ὄμιλον,
 150 σχέλι! ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον,
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι;
 ὅς ται πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλεεῖ τε καὶ αὐτῶ,
 ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
 τῶ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 155 οἴκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 εἴ γάρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνεΐη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαιμέθα Ἴλιον εἶσω.
 160 εἴ δ' οὗτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 ἔλθοι τεθνηώς, καὶ μιν ἐρυσαιμέθα χάρις,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ

λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω.
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες. 165

ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδῶν δηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδῶν προσέφη κορυθαίολος
 Ἑκτωρ·

Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες! 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν ὅσσοι Δυκίην ἐριβόλακα ναιετάουσιν·

νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 ὅστε με φῆς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομείναι.
 οὔτοι ἐγὼν ἐρῶϊγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175

ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείστων νόος αἰγιόχοιο,
 ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηϊδίως, ὅτι δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.

ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
 ἦε πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις, 180
 ἦ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μάλα περ μεμαῶτα,
 στήσω ἀμυνόμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Ὡς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες καὶ Δυκιοὶ καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς· 185

ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 δηίου ἐκ πολέμοιο· θεῶν δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 ὦκα μάλ', οὐπὼ τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν, 190

οἱ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἀμειβεν'
 ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 195 Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ἦ παιδὶ ὅπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἶδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 200 κινήσας ῥα κάρη, προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

Ἄ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δή τοι σχεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστήος, τόντε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνήεα τε κρατερόν τε·

205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἶλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 τῶν ποιῆν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῳσι νεῦσε Κρονίων.
 210 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἄρης
 δεινός, ἐνυάλιος· πλήσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσιν,
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.

215 ὠτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποικόμενος ἐπέεσσιν,
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήγορά θ' Ἴππόθοόν τε,
 Φόρκην τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὄγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- Κέκλυτε, μυρία φύλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν
 τὰ φρονέων, δώροισι κατατρώχω καὶ ἐδωδῆ 225
 λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθύς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
 ἢ ἐσαωθήτω! ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμπης
 Τρώας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας, 230
 ἤμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἤμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσειται, ὅσσον ἐμοί περ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθύς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
 νήπιοι, ἢ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε Διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὔτι τόσον νέκνος περιδείδῃα Πατρόκλιοι, 240
 ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἢ δ' οἰωνούς,
 ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδῃα, μήτι πάθῃσιν,
 καὶ σῆ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ', ἀριστήας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ. 245
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

- οἶτε παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάω,
 250 δῆμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 Ὡς ἔφατ'· ὄξυ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆϊοτήτα·
 τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντη.
 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οἰνόματ' εἶποι,
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἡγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι Διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρουχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρα
 265 ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἄλος ἔξω·
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπροῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἤερα πολλὴν
 270 χεῦ· ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἦχθαιρε πάρος γε,
 ὄφρα, ζῶός ἐων, θεράπων ἦν Αἰακίδαο.
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊων κυσὶ κῦμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ἄρσεν ἑταίρους.
 Ὡσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκοπας Ἀχαιοῦς·
 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἰέμενοί περ·
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοῦ

μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα. 280

Ἰθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συὶ εἵκελος ἀλκὴν
καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσσας·
ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανού, φαίδιμος Αἴας,
ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἦτοι τὸν Αἰθίοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
Ἰππόθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290

Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαίξας δι' ὀμίλου,
πλήξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
ἦρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ, 295

πληγεῖσ' ἔγχεῖ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
αἵματόεις· τοῦ δ' αὖθις λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
κεῖσθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηγῆς ἐπὶ νεκρῶν, 300

τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσιν
θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινννθάδιος δέ οἱ αἰῶν
ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἄλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος, 305

τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,

- Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάστων·
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
 310 αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχευεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόω περιβάντα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψεν·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκός
 315 ἦφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίησι πεσών ἔλε γαῖαν ἀγοστιά.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴππόθοόν τε· λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 Ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες Ἀρηίφιλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες·
 Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἴσαν,
 κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ. ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὠτρυνε, δέμας Περίφραντι εἰοικώς,
 κήρυκι Ἴπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 κηρύσσω γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 κάρτεϊ τε σθένεϊ τε πεποιθότας, ἠγορήη τε
 330 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
 Ὡς ἔφατ'. Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω, ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἴκτορα εἶπε βοήσας·
 335 Ἴκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,

αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', Ἀρηϊφίλων ὑπὲρ Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας!
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὑπάτον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάροθον εἶναι.
 τῷ ὅ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἴγε ἔκηλοι
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.

340

Ὡς φάτο· καὶ ὅα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη.
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 ἔνθ' αὐτ' Αἰνείας Δειώκριτον οὔτασε δουρὶ,
 υἷον Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·
 στήν δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς ὅ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθει,
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν Ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὐπὼς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντα
 ἑσταότες περὶ Πατρόκλω, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
 οὔτε τινά προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθῶν
 δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο·
 παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

345

350

355

360

- 365 ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.
 Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίη
 οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.
 ἦέρι γάρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ἔσσοι ἄριστοι
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
- 370 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εὐκνήλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' ἀνγὴ
 Ἡελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
 γαίης, οὐδ' ὄρέων· μεταπανόμενοι δ' ἐμάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
- 375 πολλὸν ἀφροστιάοτες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
 ἦέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐπω φῶτε πεπύσθην,
 ἀνέρε κνδαλίμῳ, Θρασυμήδῃς Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
- 380 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι.
 τὸ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
 νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὡς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
 ὀτρύνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
- 385 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμές αἰεὶ
 γούνατά τε κνήμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου
 χεῖρες τ' ὀφθαλμοί τε παλάσσετο μαρναμένοιιν,
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Διαικίδαο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
- 390 λαοῖσιν δῶν τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ·
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσιν
 κνκλόσ', ἄφαρ δὲ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δὲ τ' ἀλοιφῇ,
 πολλῶν ἐλκόντων· τάννυται δὲ τε πᾶσα διαπρό·

ὡς οἷγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροισι· μάλα γάρ σφισιν ἔλπετο θυμός, 395
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, ἀντάρ Ἀχαιοῖς,
 νῆας ἐπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόνγε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἦματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδε Πατρόκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς.

πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάραντο θοάων,
 τείχει ὑπο Τρώων· τό μιν οὐποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχοιμφθέντα πύλησιν, 405
 ἄψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδέ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδέ σὺν αὐτῷ.

πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπέυθετο, νόσφιν ἀκούων,
 ἧ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐ οἶ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη, 410
 μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 νωλεμῆς ἐγχοίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Ἦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεῆς ἀπονέεσθαι 415
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι! τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

Ὡς δέ τις αὖ Τρώων μεγάθυμων ἀνδήσασκεν· 420
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆραι
 πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο!

Ὡς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου
 ὡς οἱ μὲν μάραντο· σιδήρειος δ' ὄρουμαγδός
 425 χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρογέτιο.

Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἔοντες,
 κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
 ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιο.
 ἦ μὰν Ἀντομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,

430 πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείων,
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἄρειῃ·
 τῷ δ' οὐτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθέλετ' ἰέναι, οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς·
 ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἦτ' ἐπὶ τύμβῳ

435 ἀνέρος ἐστήκει τεθνηότος ἢ γυναικός·
 ὡς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 οὐδεὶ ἐνισκίμπαντε καρῆατα· δάκρυα δὲ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μαινέτο χαίτη,

440 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
 μυρομένῳ δ' ἄρα τῷγε ἰδῶν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

Ἄ δειλῷ, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊ ἀνακτι
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτῳ τε!
 445 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγ' ἔχητον;
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἔπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.

ἄλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ εἶάσω.
 450 ἦ οὐχ ἄλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτῷ;
 σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος ἢ δ' ἐνὶ θυμῷ,

ὄφρα καὶ Ἀντομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκωνται,
 δύη τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ. 455

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἦν.
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδ' ἄσδε βαλόντε,
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀντομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποις αἴσσω, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460

ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπὲκ Τρῶων ὄρουμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν, οἷον εὐνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμασθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὄψ' δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὄφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῆ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀντομέδοντα προσήδα·
 Ἀντόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
 μῦνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
 Ἀλκίμεδον, τίς γὰρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος, 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησίν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζῶός ἐών; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κίχάνει·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι. 480

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθῶον ἄρμ' ἐπορούσας,
καρπαλίμως μᾶστιγα καὶ ἥνια λάζετο χερσίν·
Ἄντομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαιδίμος Ἐκτωρ·
αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἔοντα·

485 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
ἵππω τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο,
ἔς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσιν.
τῷ κεν ἐλποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύγε θυμῷ
σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἄν, ἐφορμηθέντε γε νῶϊ,

490 τλαΐεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν εὖς παῖς Ἀγχίσαο.
τῷ δ' ἰθύς βήτην, βοῆς εἰλυμένω ὤμους
αὔησι, στερεῆσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
495 ἦϊσαν ἀμφοτέροισι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός,
αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναμιωτὶ γε νέεσθαι
αὐτίς ἀπ' Ἄντομέδοντος. ὃ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
ἄλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.

500 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηΐδα, πιστὸν ἑταῖρον·

Ἀλκιμέδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω. οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἐκτορα Πριαμίδαην μένεος σχήσεσθαι οἴω,
πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτροιχε βήμεναι ἵππω,
505 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαί τε σίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων, ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἄλοϊη.

Ὡς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἵπερ ἄριστοι,

ἀμφ' αὐτῶν βεβήμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν· 510
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεῆς ἡμᾶρ.

τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα

Ἐκτωρ Αἰνείας τ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἀριστοί.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.

ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει. 515

Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·

ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔροντο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός·

νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήηρος ἔλασεν.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνήρ, 520

κόψας ἐξόπιθεν κερῶν βοός ἀγραύλοιο,

ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν·

ὡς ἄρ' ὄγε προθορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος

νηδυίοισι μάλ' ὄξυν κραδαινόμενον, λυε γυνῖα.

Ἐκτωρ δ' Ἄυτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ· 525

ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·

πρόσσω γὰρ κατέκλυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρον μακρόν

οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὔριαχος πελεμίχθη

ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

καὶ νῦν κε δὴ ξιφέεσ' αὐτοσχεδὸν ὤρμηθήτην, 530

εἰ μὴ σφῶν Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,

οἱ ῥ' ἦλθον κατ' ὄμιλον, ἑταίρου κικλήσκοντος.

τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς

Ἐκτωρ, Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδής·

Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ, 535

κείμενον· Ἄυτομέδων δὲ, θοῶν ἀτάλαντος Ἄρηϊ,

τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·

Ἥ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος

κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπέφνων.

540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα
θῆκ· ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
αἱματόεις, ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.

Ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
ἄργαλή, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
545 οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς,
ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
ἥντε πορφυρῆν ἴσιν θνητοῖσι τανύσση
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων

550 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
ὡς ἢ πορφυρῆ νεφέλη πνικάσασα ἔαυτήν,
δύσειτ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
ἴφθιμον Μενέλαον· ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν·

555 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρεῖα φωνήν·

Σοὶ μὲν δῆ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσειται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἐταῖρον
τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν,
ἀλλ' ἔχεο κρατερώς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα!

560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερούκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλομι παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανῶν ἐξεμάσσατο θυμόν.
565 ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασσι ἐθήκεν,
 καὶ οἱ μνῆς θάρσος ἐνὶ στήθεσσι ἐνήκεν, 570
 ἦτε, καὶ ἐργομένη μάλα περ χροός ἀνδρομέοιο,
 ἰσχανάα δακείην, λαρόν τε οἱ αἰμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλήσε φρένας ἀμφιμελαίνας.

βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος, 575

ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτορ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 αἶξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπέκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἐταίρων.

Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὃς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 [τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.] 585

Ἔκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τοπάρως περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
 νεκρὸν ὑπέκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἐταῖρον,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος. 590

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 βῆ δὲ δια προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 μαρμαρέην· Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψε,
 ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξεν· 595
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοῦς.

- Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὤμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεῖ,
 ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὄστέον ἄχρῃς
 600 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γὰρ ὅ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθῶν.
 Λήϊτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ,
 υἷον Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρις·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῶ,
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσι.
 605 Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρηθέντα
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῶ δ' ἑάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρῶες· ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο,
 δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ὅ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν
 610 αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὃς ὅ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπει' αὐτῷ -
 πεζὸς γὰρ ταπρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας
 ἦλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἦλασεν ἵππους·
 615 καὶ τῶ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο -
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὣσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
 620 καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν
 κύνπας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
 Μάστιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλιτριχᾶς ἵππους
 625 νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῶ.

Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῶεςσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν,
 γνοίη, ὅτι Τρῶεςσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἀπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
 ἡμῖν δ' αὐτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἦδὲ καὶ αὐτοὶ 635
 χάσμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·

οἳ που δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
 ἔκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

εἴη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ οὐ μιν οἶομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἳ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

ἀλλ' οὐπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·

ἦέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645

ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν οὕτως!

ὦς φάτο· τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 ἀντίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·

ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φάνθη· 650
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε Διοτρεφές, αἴ κεν ἴδηαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·
 ὄτρυνον δ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα

- 655 εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺν φίλτατος ἄλεθ' ἑταῖρος.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἄγαθὸς Μενέλαος
 βῆ δ' ἰέναι, ὡς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων,
 οἶτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαορ ἐλέσθαι,
- 660 πάννηχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίοι αἴσσουσι θρασείων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τάσ τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἦῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
- 665 ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἄγαθὸς Μενέλαος
 ἦε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηΐοισι λίποιν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε, Μηριόνη τε,
- 670 νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μελιχος εἶναι,
 ζωὸς ἑὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων, ὡστ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
- 675 ὀξύτατον δέρεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
 ὄντε, καὶ ὑψόθ' ἑόντα, πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ,
 θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὄκα λαβῶν ἐξείλετο θυμόν·
 ὡς τότε σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ὅσσε φασιν
- 680 πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
 εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιο.
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἄντιλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 γιγνώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σύγ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἵ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.

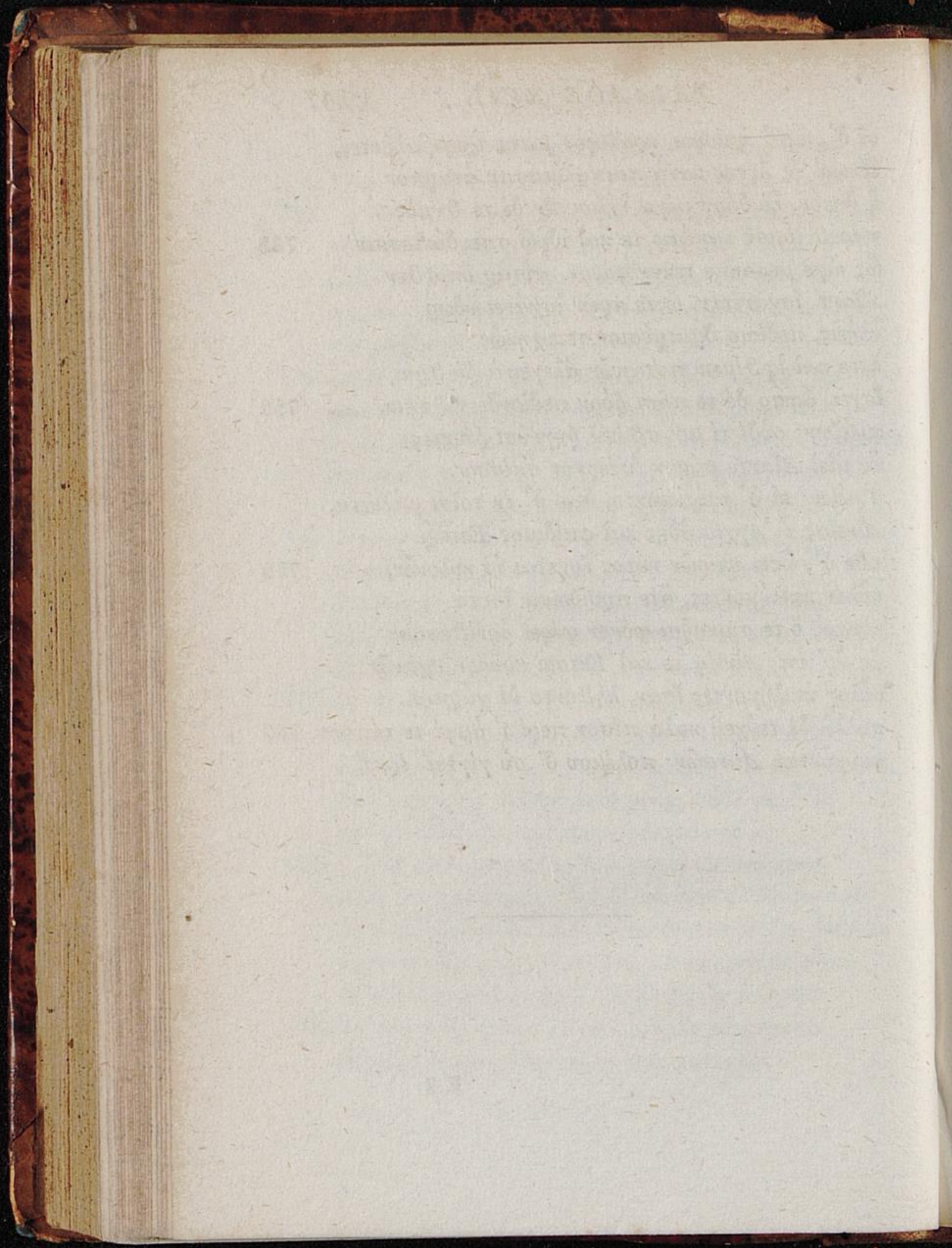
Ὡς ἔφατ'· Ἄντιλοχος δὲ κατέστρυγε, μῦθον ἀκούσας.
 δὴν δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δὲ οἱ ὄσσε 695
 δακρυόφι πλήσθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν·
 βῆ δὲ θεῖν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὃς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.
 τὸν μὲν δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε Διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἄντιλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὄγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωϊ βεβήκει·
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·

Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,
 ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 νῦν ἶέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖῳ· 710
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

- ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπιῆς θάνατον καὶ Κῆρα φύγωμεν.
- 715 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 πάντα κατ' αἴσαν ἔειπες, ἄγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὄκα,
 νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου. αὐτὰρ ὅπισθεν
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι δίῳ
- 720 ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τοπάρους περ
 μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθεν
 Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἰείραντας Ἀχαιοὺς.
- 725 Ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν εἰοκότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῳ
 βλημένῳ αἰΐωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 ἕως μὲν γὰρ τε θέουσι, διαρῶσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιθώς,
 ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος·
- 730 ὡς Τρῶες εἴως μὲν ὁμίλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χροῶς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἰΐας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
- 735 Ὡς οἶγε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος, ἥντε πῦρ, τότ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο·
- 740 ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
 ἄζηχῆς ὄρουμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.

οἳ δ' ὥσθ' ἡμίονοι, κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκόν, ἥε δόρον μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὥς οἴγε μεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὀπίσθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥστε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκῶς·
 ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίοιενδε τίθησιν, 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέρογον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἥε κολοιῶν, 755
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὅτε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάριτος.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον, 760
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Σ.

SUMMARIUM.

Accepto nuntio de nece Patrocli, Achilles planctui et lamentis indulget (1-34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereidum ad filium consolandum venit; quem quum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35-137). Nereidibus domum remissis, Thetis ad Olympum festinat, dum proclium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles, monitu Iunonis, ex fossa Troianos truci aspectu voceque terruisset, et funestam ad moenia fugam fecisset (138-231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt, instante nocte (232-242). Tumultuariam concionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet, ut salutem intra moenia quaerant, neu se Achilli in acie obiiiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (243-314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi, praeeunte Achille, Patrocli casum deflent, cadaver curant, lectoque componunt (315-355). Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis, inque domo Vulcani amice excipitur (356-427): qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428-617).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Σ.

Ὀ π λ ο π ο ι ί α.

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
τὸν δ' εὖρε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιρῶν,
τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 5
ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἐπι κλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶν,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπεν,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο, 10
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον, ἀπώσάμενον δήιον πῦρ,
ἅψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.
Ἔως ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανού Νέστορος υἱός,
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·

ὦ μοι, Πηλέος υἱέ δαΐφρονος, ἧ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἧ μὴ ὠφέλλε γενέσθαι.

20 κεῖται Πάτροκλος· νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.

ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνην αἰθαλόεσσαν,
χεύατο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·

25 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί ταυνοθεὶς
κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.

δμωαὶ δ', ἄς Ἀχιλεὺς λήϊσσατο Πάτροκλός τε,
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἵαχον· ἐκ δὲ θύραζε

30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστεινε κυδάλιμον κῆρ·
δεΐδιδε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτιμήξειε σιδήρω·

35 σμερδαλέον δ' ὤμωξεν. ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο,

πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἄλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,

40 Νησαίη Σπειώ τε, Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις,
Κυμοθήη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια,

καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιθήη καὶ Ἀγανή,
Δωτώ τε Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,

Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
45 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,

Νημεστὴς τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·

ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη, Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν.
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφρον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
 εἶδει' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἔνι κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια!
 ἦτ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον νῖόν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·

τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτόν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς,
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊῖον εἶσω. 60

ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος Ἥελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τι οἱ δύναιμαι χραισμῆσαι ἰούσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἦδ' ἐπακούσω,
 ὅ,τι μιν ἴκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.

Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῆμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχύν ἄμφ' Ἀχιλῆα.

τῶ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο·
 καὶ ὅ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 ἔξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχέο, χεῖρας ἀνασχών, 75

πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,
σεῦ ἐπιδευομένους, παθεῖν τ' ἀεικήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς·

μητρὸς ἐμῆ, τὰ μὲν ἄρ' μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
80 ἄλλὰ τί μοι τῶν ἠῆδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἑταίρων,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ! τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἐκτωρ
δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
καλά· τὰ μὲν Πηλεΐ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
85 ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνή.
αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλήησιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἀκοίτιν!
νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη,
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις,
90 οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδέ με θυμὸς ἀνωγεν
ζῶειν, οὐδ' ἀνδρῶσσι μετέμμεναι, αἶ' κε μὴ Ἐκτωρ
πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίση.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θεῆτις, κατὰ δάκρυ χέουσα·
95 ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεια, οἷ' ἀγορευεῖς·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότιμος ἐτοῖμος.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
λεύς·

αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
400 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμεν φάος, οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίῳ·
 ἀλλ' ἤμῃ παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἔων, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὡς ἕρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται, ἥντε καπνός· 110
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κηκίω,
 Ἐκτορα· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῆ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε Κῆρα,
 ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι·
 ἀλλὰ ἔ μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Ἀσρδανίδων βαθυκόλπων,
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ ὁμορξαμένην, ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδέ μ' ἔρυνκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστιν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἔχονται, 130
 χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ

- αὐτὸς ἔχων ὠμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
 135 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἰδῆαι.
 ἦ ᾧθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο ἀνακτος.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο·
 καὶ στρεφθεῖσ', ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα·
 140 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἷ' ἔθελῃσιν
 υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα·
 145 Ὡς ἔφαθ'· αἰδ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
 ἦ δ' αὐτ' Οὐλύμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκοι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ
 Ἀχαιοὶ

- θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 150 φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τόνγε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἵκελος ἀλκίην.
 155 τοῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτωρ,
 ἐλκόμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
 τοῖς δὲ δὴ Αἴαντες, θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκίην,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιθώς,
 ἄλλοτ' ἐπαίξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε

στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἰθωνα δύνανται

ποιμένες ἀγραυλοὶ μέγα πεινάοντα δίσσθαι·

ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύνω Αἴαντε κορυστῆ

Ἐκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

καὶ νῦ κεν εἴρουσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165

εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις

ἄγγελος ἦλθε θεούσ' ἀπ' Ὀλύμπου, θωρήσσεσθαι,

κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.

ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὅρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170

Πατρόκλω ἐπάμνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῆ

ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,

οἱ μὲν, ἀμννόμενοι νέκνος πέρι τεθνηῶτος,

οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαιδίμος Ἐκτωρ 175

ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει

πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειροῆς.

ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,

Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·

σοὶ λώβη, αἶ κέν τι νέκυσ ἠσχυμμένος ἔλθῃ. 180

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάροης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·

Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρη παράκοιτις·

οὔδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὔδ' εἰς ἄλλος. 185

ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-

λεύς·

πῶς τ' ἄρ' ἰὼ μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 190 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθούσαν ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι·
 στεύτο γὰρ Ἠφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύο,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ,
 195 ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
 αἰ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 200 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' Ἀρηῖοι νῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὦμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
 205 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεάων
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δηῖοι ἀμφιμάχονται,
 οἵτε πανημέριοι στυγεροῦ κρῖνονται Ἀρηῖ
 210 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑπόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἴσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἰ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρῆς ἀλκίῃρες ἴκωνται·
 ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
 215 σιτῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσητο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετιμήν.

ἔνθα στάς ἦϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγγατ'· ἀτὰρ Τρῶεςσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδοιμόν.

ὣς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
ἄστνυ περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμοραϊστέων· 220

ὣς τότ' ἀριζήλη φωνή γένει Λιακίδαο.

οἱ δ' ὡς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Λιακίδαο,

πᾶσιν ὄρινθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι

ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσαντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.

ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225

δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος

δαϊόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη.

τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·

τρὶς δὲ κνήθησαν Τρῶες, κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.

ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δωώδεκα φῶτες ἄριστοι 230

ἀμφὶ σφοῖς ὄχεεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐμ βελίων ἐρύσαντες,

κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι

μυρόμενοι· μετὰ δὲ σφι ποδώκης εἶπει Ἀχιλλεύς,

δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον, 235

κείμενον ἐν φέρτρῳ, δεδαϊγμένον ὄξει χαλκῶ.

τόν ὃ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη

πέμψεν ἐπ' Ὀκβανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι· 240

Ἥελιος μὲν ἔδνυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ

φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης

χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·

εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245

ὄρθων δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτιλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.

τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 250 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἣν δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔρχεῖ πολλὸν ἐνίκαι·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἄμφι μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 255 ἄστυδε νῦν ἵεναι, μὴ μίμνειν Ἡῶ διὰν
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τειχεὸς εἶμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνισ δῖω,
 τόφρα δὲ ῥήϊτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε Θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,

260 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας.

νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέρω μένος Ἄρης δατέονται,

265 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ· πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 αὖριον ὄρηθηῖς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν

270 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἰρήν,
 ὅς κε φύγη· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐρατος ὧδε γένοιτο!
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 νίκα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν· ἄστυ δὲ πύργοι,

ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι, 275
μακροαί, εὐξέστοι, ἔξενυγμένοι εἰρούσσονται.

πρωὶ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
στήσομεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἰὲ' ἐθέλησιν
ἔλθων ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.

εἶσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι εἴσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέροσει, πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος
Ἐκτωρ·

Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
ὅς κέλευαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.

ἢ οὐπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἀνθρώποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά· 290

πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτήματα περναμέν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ᾠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοῦς,
νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. 295

οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ εἴσω.
ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἢ περ Ἀχαιοῦς.

- πρωὶ δ' ὑπηρεῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
- 305 εἰ δ' ἔτεόν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἔγωγε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἀντην
 στήσομαι, ἢ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
 ξυνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
- 310 Ὡς ἔκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφραων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν, κακὰ μητιόωντι·
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
- 315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι νείκερος,
 πικρὰ μάλα στενάχων· ὥστε λῖς ἠὺγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνος ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ
- 320 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δὲ τ' ἀχνυται ὕστερος ἔλθῶν·
 πολλὰ δὲ τ' ἀγκὺ ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνί ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δομῆς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 Ὡ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνω,
- 325 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν·
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόμεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε λῆϊδος αἴσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
- 330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,

οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σεῖο φονῆος· 335

δώδεκα δὲ προπάρουθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δὲ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτως·
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφι τε δουρὶ τε μακρῶ,
 πειήρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

Ὡς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἀπο βρότον αἱματόεντα. 345

οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἀμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῶ,
 καὶ τότε δὴ λούσαν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίω· 350
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·

ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὴ κάλυψαν
 ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δέ, φάρεϊ λευκῶ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. — 355

Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἀλογόν τε·

Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
 ἔξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 360

- αἰνότατε Κρονίδη, πῶϊον τὸν μῦθον ἔειπες!
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅσπερ θνητὸς τ' ἐστί, καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἔγωγ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 365 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παρὰκοιτις
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρῶεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
 Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα,
 370 ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίῳ.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶοντα, ἔλισσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν,
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὐσταθεὸς μέγαροιο·
 375 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν,
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίαιτ' ἀγῶνα,
 ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὐπω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἦριτε, κόπτε δὲ δεσμούς·
 380 ὄφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίησι πραπίδεςσιν,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
 καλή, τὴν ὤπνις περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 385 Τίπτε, Θεῖτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πάρ' ξείνια θείω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροῦλον,

καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ Θρηῖνος ποσσὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
 Ἡφαιστε, πρόμολ' ᾧδε! Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει·
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Ἡ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον·
 ἢ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο, τῆλε πεσόντα, 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κνωπίδος, ἢ μ' ἐθέλησεν
 κρύψαι, χολὸν ἔοντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀποροῦρου Ὠκεανοῖο.
 τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλιμας, κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 ἐν σπῆϊ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἦδεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν. 405
 ἢ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῶ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θεῖτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.
 Ἡ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτιο πέλωρ ἀήτητον ἀνέστη, 410
 χαλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἄρραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα
 λάρνακ' ἐς ἀργυρῆν συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἀμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ,
 ἀλχένα τε στιβαρόν καὶ στήθεα λαχνήεντα· 415
 δῦ δὲ χιτῶν· ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε,
 χαλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἀνακτι,
 χρύσειαι, ζωῆσι νεήρισω εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ,
 420 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπο ἔργα ἴσασι.
 αἶ μὲν ὑπαιθα ἀνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρῳων
 πλησίον, ἐνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειροί, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τίπτε, Θέτι ταχύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 425 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
 αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 Ἕφαιστ', ἣ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 430 τοσσάδ' ἐν φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν,

Αἰακίδῃ Πηληϊῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν,
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῶ

435 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος. ἄλλα δέ μοι νῦν·
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέξραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὧς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,

440 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊῶν εἶσω.

ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος Ἥελιοιο,
 ἀχνυται, οὐδε τί οἱ δύναμαι χροαισιῆσαι ἰούσα.
 κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,

445 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῶες ἐπὶ πρόμνησιν εἶλπον, οὐδὲ θύραζε

εἶων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγαίνετο λοιγὸν ἀμύναι· 450
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσειν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσειν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο περὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν, 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα
 υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἄσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἄραρυίας,
 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος, 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 αἴ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὦδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρούψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι· 465
 ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαναμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
 Ὡς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 τὰς δ' ἔς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρεμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
 ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι, καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε,
 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονά· γέντο δὲ χειρὶ

ῥαισιτήρα κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινήν,
 480 τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα.
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεσσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 Ἥελίον τ' ἀκάμαντα, Σελήνην τε πλήθουσαν,
 485 ἐν δὲ τὰ τεύχεα πάντα, τάτ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
 Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε, τό, τε σθένος Ὠρίωνος,
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
 ἣτ' αὐτοῦ στρέφεται, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Ἐν δὲ δῦω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
 καλάς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε·
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπο λαμπομενάων,
 ἠγίνεον ἀνὰ ἄστρῳ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὄρωρει·
 κοῦροι δ' ὄρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 495 ἀνλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει· δῦο δ' ἄνδρες ἐνεῖκον εἵνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὃ μὲν εὐχέτο πάντ' ἀποδοῦναι,
 500 δῆμῳ πιφάυσκων· ὃ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι.
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶν ἐνὶ κύκλῳ·

505 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·

τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῦω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

Τὴν δ' ἑτέραν πόλιν ἀμφὶ δῦω στρατοὶ εἶατο λαῶν,
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλή, 510

ἢ διαπραθέειν, ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,

κτῆσιν ὄσσην πτολιεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει·

οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

τεῖχος μὲν ὅ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα

ῥύατ', ἐφροσάοτες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,

ἀμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,

καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥστε θεῶ περ,

ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ὅ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520

ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,

ἐνθ' ἄρα τοίγ' ἴζοντ', εἰλυμένοι αἶθροπι χαλκῷ.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δῦω σκοποὶ εἶατο λαῶν,

δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.

οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δῦω δ' ἀμ' ἔποντο νομῆες, 525

τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.

οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα

τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ

ἀργεννῶν ὄϊων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην, 530

εἰράων προπάρουθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων

βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν.

- 535 ἐν δ' Ἐρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ,
 ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεύτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφουνέον αἵματι φωτῶν.
 ὀμίλειον δ', ὥστε ζωοὶ βροτοί, ἦ δ' ἐμάχοντο,
- 540 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας.
 Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακῆν, πείριαν ἄρουραν,
 εὐρεΐαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὅποτε στρέψαντες ἰκοίατο τέλος ἀρούρης,
- 545 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
 δόσκειν ἀνήρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βραθείης τέλος ἰκέσθαι.
 ἦ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐόκει,
 χρυσεὴ περ εὐῶσα· τὸ δὴ πέρι θαῦμα τέτυκτο.
- 550 Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βραθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι
 ἦμων, ὄξειας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
- 555 παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δροῦ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἀμφεπον· αἱ δὲ γυναιῖκες,
- 560 δεῖπνον ἐρίθοισιν, λένκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.
 Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν,
 καλήν, χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνά βότρους ἦσαν·
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.

ἀμφὶ δέ, κνανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασεν
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγῶεν ἀλώην.

παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡΐθεοι, ἀταλά φρονέοντες,
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
 ἱμερόεν κισθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἀείδεν 570
 λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαστῆ
 μολπῆ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματο κασσιτέρου τε·
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε, 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, κισθὰ ροδανὴν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἀμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν,
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

σμερδαλέω δὲ λέοντε δὺ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζήοι.

τῶ μὲν ἀναρῶρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοείην,
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπειρωπῶντο λεόντων, 585
 ιστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγύς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.

Ἐν δὲ νομόν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις, 590
 τῶ ἵκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρεῖη
 Δαίδαλος ἦσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.

ἔνθα μὲν ἦῖθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.

595 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
εἶατ' ἐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·

καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν

600 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κα θήσιν·

ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.

πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος,

τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός,

605 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτούς,

μολπῆς ἐξάρχοντος, ἐδίνεον κατὰ μέσσους.

Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ἰκκανοῖο,
ἄντυγα παρ πρυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

610 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα, φαινότερον πυρὸς ἀνγῆς·

τεῦξε δὲ οἱ κόρυθα βριαρῆν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,

καλῆν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκεν·

τεῦξε δὲ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἰουφιγυήεις,

615 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας.

ἦ δ', ἴρηξ ὡς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόντος,

τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Τ.

S U M M A R I U M.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert, eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum daret (1-39). Achilles, advocata concione, iracundiam suam abolitione deponit, atque e vestigio proelium postulat (40-73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert, per Ulyssem legatum promissa: sed eorum ille negligens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74-153.) Tandem denique cedit Ulyssi, exspectandum esse monenti, dum copiae pranderint, recipitque coram concione dona et ipsam Briseidem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154-275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt, et ipse denuo lamentatur heros; qui, exercitu cibum capiente, pertinaciter abstinet (276-339). Is igitur a Minerva coelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte, atque, auditis ex altero equorum fatiis suis, prodigus vitae in aciem educit (340-424).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
ᾠρονθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
εὔρε δὲ Πατρόκλω περικείμενον ὄν φίλον υἷον,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
μύρονθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν.

5

Τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν εἶσομεν, ἀχνύμενοί περ,
κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
τύνη δ' Ἡφαίστιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.

10

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν.

15

τέρπετο δ', ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἤσι τετάρπετο, δαίδαλα λεύσσω,
 20 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην, οἷ' ἐπιαικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἀλκιμον υἱὸν
 25 μυῖαι, καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς,
 εὐλάς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν -
 ἐκ δ' αἰῶν πέφαται - κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπήη.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 30 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα,
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
 ἦνπερ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύγ' εἰς ἀγορῆν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοῦς,
 35 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσεο δ' ἀλκῆν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσῆς ἐνήκεν·
 Πατρόκλω δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα αἰ χρῶς ἔμπεδος εἴη.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 σμερδαλέα ἰάχων, ὤρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοῦς.
 καί ῥ' οἵπερ τοπάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἳ τε κυβερνήται καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτιοιο δοτῆρες,
 45 καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορῆν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.

τῷ δὲ δῦα σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχει ἐρειδομένῳ· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ.
 καὶ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἴζοντο κίοντες. 50

αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55

Ἄτρεϊδῃ, ἣ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχνημένῳ κῆρ,
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεΐραμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰῶ,
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσσας· 60
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας,
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι εἴασομεν, ἀχνημένοι περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον· οὐδέ τί με χρὴ
 ἄσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν. ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν, 70
 αἰ' κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰάυειν· ἀλλὰ τιν' οἴω
 ἄσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῆνιν ἀπειπόντες μεγαθύμου Πηλείωνος. 75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
[αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
ἔσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἔοντα.
ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῶ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
ἢ εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.

Πηλεΐδη μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

85 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,
ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
οἴτε μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἀγχιον ἄτην,
ἡματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.

90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαίμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
πρῆσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἢ πάντας ἅαται,
οὐλομένη· τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδαί
πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.
[βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὐν ἕτερόν γεπέδησεν.]

95 καὶ γὰρ δὴ νῦ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
ἡματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακλειῆην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

100 ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν·

Κέλνυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θεάιναι,
ὄφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει.
σήμερον ἄνδρα φόωςδε μογοστόκος Εἰλείθυια
ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξει,

τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἷθ' αἵματος ἐξ ἑμεῦ εἰσίν. 105

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ', ἄγε νῦν μοι ὄμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἢ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσι ἀνάξει,
 ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι, γενέθλης.

Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον· ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἶψασα λίπεν ὄριον Οὐλύμπιοιο,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαικόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο.

ἢ δ' ἐκύει φίλον υἷόν· ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἔοντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνῆρ γέγον' ἐσθλός, ὅς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρουσθεύς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσεμέν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύπε βα· 125
 θεῖαν.

αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
 χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὄμοσε καρτερόν ὄρκον,
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἢ πάντας ἄαται.

Ὡς εἰπὼν ἔρῳιπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος, 130
 χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἔον φίλον υἷόν ὄρωτο

- ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπὲρ Εὐρυσθέως ἀέθλων.
 ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ
 135 Ἀργείους ὀλέσκειν ἐπὶ πρὺμνησι νέεσσιν,
 οὐ δύναμην λελαθέσθ' Ἀτῆς, ἣ πρῶτον ἀάσθη.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἅψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσειν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς!
 140 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἀρης·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
 οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι, ὅ τοι μενοεικέα δῶσω.
 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς·

- Ἀτρεΐδη κύνδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἳ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
 ἣτ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάριτος
 αἴψα μάλ'. οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἔοντας,
 150 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεικτον·
 ὡς κέ τις αὐτὸ Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδηται,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὣδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

- 155 μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ εἴων, θεοεικέλ' Ἀχιλλεῦ,
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον ὑἷας Ἀχαιῶν,
 Τρωσὶ μαχησομένους. ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτ' ἂν πρῶτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.

ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160

σίτου καὶ οἴνιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.

οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἄκημος σίτιοι δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.

εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοιῶα πολεμίζειν,

ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κηχάνει 165

δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἴοντι.

ὅς δέ κ' ἀνὴρ, οἴνιο κορροσάμενος καὶ ἐδωδῆς,

ἄνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,

θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα

πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170

ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

ὀπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ

ὄφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.

ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175

μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι·

[ἢ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἢτ' ἀνδρῶν ἢτε γυναικῶν.]

καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἴλαος ἔστω.

αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρροσάσθω

πιείρη, ἵνα μήτι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα. 180

Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω

ἔσσει· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητόν, βασιλῆα

ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185

ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δῖκεο καὶ κατέλεξας.

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,

οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς θαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

- μινέτω αὖθι τέως, ἐπειγόμενός περ Ἴδρος·
 190 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
 ἐκ κλισίης ἔλθῃσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἦδ' ἐκελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν,
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆϊ
 195 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμῆεν Δί τ' Ἥελίω τε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς·
 Ἄτρεΐδη κύνδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 200 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
 καὶ μένος οὐτόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι μοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 205 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον! ἦ τ' ἂν ἔγωγε
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν ὑἷας Ἀχαιῶν
 νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' Ἥελίω καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὕτως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαίμον' ἰεῖη
 210 οὐ πόσις, οὐδὲ βρωῶσις, ἐταῖρου τεθνηῶτος,
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὄξεϊ χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὐτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
 215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 σεύς·

ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
ἔγχει, ἐγὼ δὲ κῆ σείο νοήματι γε προβαλοίμην
πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.

220

αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν·
ἦστε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὶ κλίνῃσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
γαστέρι δ' οὕτως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς·
λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτρομοι ἤματα πάντα
πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;

225

ἀλλὰ χρῆ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κῆ θάνῃσιν,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρῦσαντας·
ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμῆς αἰεί,
ἔσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
λαῶν ὄτρυντῶν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω.

230

ἦδε γὰρ ὄτρυντῶς κακὸν ἔσσειται, ὅς κῆ λίπηται
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες,
Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα.

235

Ἦ, καὶ Νέστορος υἱᾶς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε,
καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.

240

βᾶν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·

- 245 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας,
 ἐπὶ, ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν. ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶν ἐναλίγκιος ἀνδρῆν,
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' ἑξίφους μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωροτο,
 κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 255 εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.
 εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρόν·
 Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρρινύες, αἰθ' ὑπὸ γαῖαν
 260 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις ἢ ἐπίορκον ὁμόσση·
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκαι,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 265 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῶ.
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἄλος ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπιδιμήσας, βόσιν ἰχθύσιν. ἀτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστάς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 270 Ζεῦ πάτερ, ἣ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι δίδοισθα!
 οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὦρνε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
 ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς

ἦθε² Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα. 275

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας· 280
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγανοί.

Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χρυσῆν Ἀφροδίτῃ,
 ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὄξει χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἀμυσσεν
 στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν·

Πάτροκλέ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ!
 ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθεν ἰούσα·
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄψ ἄνιοῦσ'· ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ! 290

ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρό πτόλιος δεδαϊγμένον ὄξει χαλκῷ·
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδείους, οἱ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεύς 295
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 εἰς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεὶ. 300

Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.

- αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρονεῖτο στεναχίζων·
- 305 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἑταίρων,
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ· ἐπεὶ μ' ἄχος αἰὼν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
 Ὡς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
- 310 δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενείην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε, γέρον θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκνῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
- 315 Ἥ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ'
 ἑταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἶψα καὶ ὄτραλέως, ὅποτε σπερχοῖάτ' Ἀχαιοί,
 Τρῶσιν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα·
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
- 320 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἑόντων,
 σῆ ποθῆ. οὐ μὲν γὰρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
- 325 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρῶσιν πολεμίζω·
 ἦέ τόν, ὃς Σκύρω μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός.
 [εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος Θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπει,
 οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο
- 330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,

ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῆ ἐνὶ νηϊ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑπερφερές μέγα δῶμα.
 ἤδη γὰρ Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνήμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶντ' ἀκῆσθαι, 335
 γήραϊ τε στυγεροῦ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τούσγε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔησ.
 ἢ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὄγε προπάρουθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἀκμηγος καὶ ἀπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μή μιν λιμὸς ἴκηται.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 ἢ δ', ἄρη εἰκυῖα τανυπτέρουγι, λιγυφώνω, 350
 οὐρανοῦ ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ σισυάτον· ἢ δ' Ἀχιλλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκοιτο·
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
 ᾄχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
 ψυχραὶ, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
 ὡς τότε ταρφειαὶ κόρουθες, λαμπρὸν γανόωσαι,

- 360 νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 θώρηκες κε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
 αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορούσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
- 365 [τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην, ὡσεὶ τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δῦν' ἄχος ἀτλήτον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἡφαιστος κάμε τεύχων.]
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
- 370 καλᾶς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἦντε μῆνης.
- 375 ὡς δ' οἷ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ
 καιομένοιο πυρὸς· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν,
 σταθμῶ ἐν οἰοπόλω· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄλλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
- 380 καλοῦ, δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἣ δ', ἀστήρ ὣς, ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια· περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρούσαι, ἃς Ἡφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
- 385 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
 τῷ δ' αὖτε πτερὰ γίγνεται, αἶριε δὲ ποιμένα λαῶν
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
 βριθύ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν

πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίν, τὴν πατρὶ φίλω πόρῃ Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.

ἵππους δ' Ἀυτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἦντα τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάλιστα φαεινὴν 395

χειρὶ λαβῶν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν,
 Ἀυτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων, ὡστ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·

Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο·
 μηδ', ὡς Πατρόκλον, λίπετ' αὐτοῦ τεθνηῶτα!

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προσέφη πρόδας αἰόλος ἵππος,
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη, 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγόν, οὐδας ἵκανεν·
 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ Μοῖρα κραταιή. 410

οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτι τε νοχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὅμοιου Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκεν.

νοῖ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θεόομεν, 415
 ἦνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι, θεῶν τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἑριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
 τὸν δὲ μέγ' ὄχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 420 Ἐάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρῆ.
 εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
 οὐ λήξω, πρὶν Τρωῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Υ.

SUMMARIUM.

Utroque exercitu instructo, Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit, ut quisque, utri velit, succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1-30). Ita ad bellum proficiscuntur Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Achivis opem laturi; Troianis, Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum coelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31-74). Ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem, Hectori instantem; interim dii, suasu Neptuni, seorsum ab acie considunt (75-155). Varias provocationes sequitur certamen Achillis cum Aenea, quem, regno inter Troianos fatiis destinatum, Neptunus per nebulam periculo eripit (156-352). Hector, Achillem aggressurus, revocatur ab Apolline; Achilles quum alios Troianorum, tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353-418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille concreditur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419-454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455-503).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Υ.

Θ ε ο μ α χ ί α.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νησιῖ κορωνίσι θωρήσσοντο
ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον, Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἦ δ' ἄρα πάντη 5
φροινήσασα, κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
οὔτ' ἄρα Νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο, 10
ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἅς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.

Ἴζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15

Τίπτ' αὐτ' Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
ἦ τι περὶ Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;

τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδην.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

20 ἔγνων, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,
ὣν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιο
ἦμενος, ἔνθ' ὄρωων φρένα τέρσομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοὺς·

25 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου.
εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὄρωντες·
νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,

30 δαίδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπέρομορον ἐξαλαπάξῃ.

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρεν.

βᾶν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·

Ἴρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλᾶς Ἀθήνη,

ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης

35 Ἐρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πενκαλίμησι κέεασται·

Ἴφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,
χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμῃ ὄωντο ἄρραιαί.

ἔς δὲ Τρωῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

40 Δητῷ τε Ξάνθῳ τε, φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτῃ.

Εἴως μὲν ᾧ ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,

τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγα κύδανον, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·

Τρωῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυνῖα ἕκαστον,

45 δευδιότας, ὅθ' ὄρωντο ποδώκεα Πηλείωνα

τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἄρηϊ.

αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερή, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
 στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτῶν ἐριδύπων μακρὸν αὐτεῖ. 50

αὖε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη.

Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
 σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγγυντο βαρεΐαν. 55

δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειροσίην, ὄρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσειόντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης,
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60

ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἀναξ ἐνέρον, Αἰδωνεύς,
 δεισας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἔαχε, μή οἱ ὑπερθεν
 γαῖαν ἀναρῶρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη
 σμερδαλέ, εὐρώεντα, τάτε στυγέουσι θεοὶ περ. 65

τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἀνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
 ἄντα δ' Ἐνυαλίιο θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαιδινή, 70

Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἐκάτοιο·
 Δηιοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
 ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75

Ἐκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστα ἔθυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνεΐαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων
 80 ἄντια Πηλείωνος, ἐνήκε δέ οἱ μένος ἦν.
 υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἄς Τρώων βασιλεύσιν ὑπέσχεο οἴνοποτάζων,
 85 Πηλείδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζεις;
 Τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἄντια Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάκεος ἀντ' Ἀχιλλῆος
 90 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· ἀντάρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαίψηρά τε γούνα,
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος, ἦδ' ἐκέλευεν
 ἔγχεϊ χαλκίῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λαιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτει, οὐδ' ἀπολήγει,
 100 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθεῖν. εἰ δὲ θεὸς περ
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ῥεῖα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 ἦρως, ἀλλ' ἄγε, καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν

εὐχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 405
ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χειρίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.

ἢ μὲν γὰρ Διὸς ἐστ', ἢ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἄρειῃ.

Ὡς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν 410

βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἴηρη,
ἀντία Πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

ἢ δ' ἄμυδις καλέσσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη, 415

ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.

Αἰνείας ὄδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,

ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων

ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω

αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμεῖων Ἀχιλῆϊ 420

παρσταιῆ, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ

δευέσθω· ἵνα εἰδῆ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι

ἀθανάτων, οἳ δ' αὐτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τοπάρος περ

Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτήτα.

πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 425

τῆσδε μάχης, ἵνα μήτι μετὰ Τρῶεσσι πάθῃσιν

σήμερον· ὕστερον αὐτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ Αἴσα

γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,

δείσει ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 430

ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ἴηρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χροῖ.

- οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι·
 135 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰμεν·]
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κίοντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἀρχῶσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 140 ἀντίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὄρεϊται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἴω
 ἄψ ἴμεν Οὐλύμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγουρον ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κλυνοχαίτης
 145 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
 ὑψηλόν, τό γὰρ οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλείοιτο,
 ὑππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίωνδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀρῶρηκτον νεφέλην ὠμοισιν ἔσαντο·
 οἱ δ' ἐτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὄφρουσι Καλλικολώνης,
 ἀμφὶ σέ, ἦε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 ὥς οἱ μὲν ὅ' ἐκάτερθε καθείατο μητιόωντες
 βουλᾶς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 155 ὦκνεον ἀμφοτέρω· Ζεὺς δ' ἠμενος ἔψι κέλευεν.
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἀριστοὶ
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 160 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρουθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν

πρόσθεν ἔχε στέροιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρωτο, λέων ὡς
 σίντης, ὄντε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάρσιν, 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις Ἀρηϊθόων αἰζήων
 δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανών, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ·
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
 γλανκίωων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτω ἐν ὀμίλῳ·
 ὡς Ἀχιλῆ' ἄτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης; ἢ σέγε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
 οὐ τοι τοῦνεκά γε Πριάμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
 εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φνυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185
 αἴ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
 ἦδη μὲν σέγε, φημί, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἀπο, μῦνον ἐόντα,
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὄρεων ταχέεσσι πόδεσσιν
 καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίξο φεύγων· 190
 ἦνθεν δ' ἐς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν

- πέρσα, μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ·
 ληϊάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρόύσατο, καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 ἄλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι οἴομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἵεναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθέν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 200 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπιύτιον ὡς,
 ἔλπεο δειδίξασθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
 ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 205 ὄψει δ' οὐτ' ἄρ' παρὰ σὺ ἐμούς ἴδες, οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σοῦς.
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὐχομαι ἐγγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἐστ' Ἀφροδίτη.
 210 τῶν δὴ νῦν ἕτεροὶ γε φίλον παῖδα κλαύσονται
 σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσὶ γε νηπιύτιοισιν
 ὦδ' διακρινθέντε, μάχῃς ἐξ ἀπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέραν γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην· ἐπεὶ οὐπω Ἴλιος ἰσῆ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπ' ὤρειας ὤκρον πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·

τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλήσιν. —
 τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κνανοχαίτη·
 αἶ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους. 225
 αἶ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον εἶτ' ἀνθερίκων καρπὸν θεόν, οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἄλος πολιοῖο θέεσκον. —
 Τρωῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἀνακτα· 230
 Τρωῶς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσπάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη. 235
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν τε,
 Λάμπρον τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος·
 Ἀσπάρακος δὲ Κάπυν· ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἔκτορα δῖον. 240
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὧς,
 ἑσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτήτος. 245
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὄνειδεα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροίτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.

- 250 ὅπποῖόν κ' εἶπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
 ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νεΐκεα νῶϊν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
 αἶτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,
 255 πολλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
 πρὶν χαλκῶ μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
 γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησω!
 Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῶ σάκει ἔλασ' ὄβριμον ἔγχος,
 260 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ.
 Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχεῖη
 ἔσχετο, ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 265 ὥς οὐ ῥηΐδι ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποεῖκειν.
 οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἶ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 270 ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἦλασε Κυλλοποδίων,
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην· τῇ ᾗ ἔσχετο μείλιον ἔγχος.
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσσην,
 275 ἀντιγ' ὑπο πρώτην, ἧ λεπτότατος θεὸς χαλκός,
 λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἧ δὲ διαπρὸ
 Πηλιάς ἦϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἔάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ,

δείσας· ἐγγεῖη δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280

ἄσπίδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρου μακρόν,
ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπάρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξύ,
σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285

Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροισιν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
ἢ κόρουθ', ἢε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
τόν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήύρα· 290

εἰ μὴ ἄρ' ὄξύ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
ὃς τάχα Πηλείωνι δαμείς Ἄϊδόςδε κάτεισιν,
πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο· 295

νήπιος, οὐδέ τι οἱ χροαισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτριῶν ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300

μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴ κεν Ἀχιλλεὺς
τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἐστ' ἀλέασθαι,
ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητῶν. 305

ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθησε Κρονίων·
νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,

καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βροῶπις πόινια Ἥρη·
 310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰνεΐαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἣ κεν εἶσεις.

[Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἔοντα.]

ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 315 μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίῃ μαλερωῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' Ἀργῆιοι νῆες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ δ' ἴμεν ἂν τε μάχην καὶ ἄνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 320 ἶξε δ', ὅθ' Αἰνεΐας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτίκα τῶ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέειν ἄχλυν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνεΐαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν·
 325 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευσεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰέρας.
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
 ἶξε δ' ἐπ' ἐσχατὴν πολυαῖκος πολέμοιο,
 ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μέγα θωρήσσαντο.

330 τῶ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείστων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 335 ἀλλ' ἀναχωρήσαι, ὅτε κεν συμβλήσεται αὐτῶ,
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξαναρίξει.

Ὡς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 αἴψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μὲγ' ἐξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῶ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.

ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μάψ' αὐτως εὐχετάσθαι.
 ἐρῶέτω! οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὅς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350

ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.

Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο· κέλευε δὲ φῶτι ἐκάστω·
 μηκέτι νῦν Τρώων ἐκάς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 ἀλλ' ἄγ', ἀνήρ' ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355

ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ εὐόντι,
 τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·

ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε, 360
 καὶ σθένει, οὐ μὲ τί φημι μηθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν·
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
 Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμμεναι ἀντ' Ἀχιλῆος· 365

- Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεῖδτε Πηλεΐωνα!
 καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἄθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔγχεϊ δ' ἄργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
 οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
 370 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
 τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὸν χεῖρας ἔοικεν,
 εἰ πυρὸν χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.
 Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἳ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
 Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτῆ·
 375 καὶ τότε ἄρ' Ἐκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
 ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
 μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν
 ἀνδρῶν,
 380 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος.
 ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκίην,
 σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα,
 ἔσθλόν Ὀτρυντείδην, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 ὃν Νύμφη τέκε νῆϊς Ὀτρυντιῆϊ πτολιπόρθῳ,
 385 Τρώλῳ ὑπο νιφόεντι, ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κακὴν κεφαλὴν· ἠὲ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς·
 Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν!
 390 ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δὲ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἔρμῳ δινήεντι.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·

τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ. ὁ δ' ἐπ' αὐτῶ Δημόλεοντα, 395
 ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κνήης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἶξαντα,
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴισθε καὶ ἤρουγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἤρουγεν, ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἀνακτα,
 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων· 405
 ὡς ἄρα τόνγ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
 Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαινῶν,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραίττοντος, ὅθι ζωστήηρος ὀχῆες
 χρούσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμὴ·
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,

ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἵκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

425 Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐξεμάσσατο θυμὸν
ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας.

Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι!

430 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε, νηπίτιον ὡς,
ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτός,
ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.

οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
435 ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
αἶ κέ σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι,
δουρὶ βαλὼν· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροισεν.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τόγ' Ἀθήνη
πνοιῆ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,

440 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἐκτορα δῖον,
αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.

445 τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
ἔγχει χαλκείῳ· τρεῖς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύνον! ἦ τέ τοι ἄγχι
450 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτὲ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
ὦ μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

ἢ θῆν σ' ἐξανύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
εἴ πού τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάροθος ἐστίν.
νῦν δ' αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κίχρην.

Ὡς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' ἀνχένα μέσσον ἄκοντι· 455
ἦριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὃ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
Δημούχον δὲ Φιλητορίδην, ἧῦν τε μέγαν τε,
καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύνκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
οὔτάζων ξίφει μέγαν, ἐξαίνυτο θυμόν.

αὐτὰρ ὃ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, ὣς Βίαντος, 460
ἄμφω ἐφορμηθεῖς, ἐξ ἵππων ὣσε χαμᾶζε,
τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.

Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὃ μὲν ἀντίος ἦλυθε, γούνων,
εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβῶν, καὶ ζῶν ἀφείη,
μηδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας· 465

νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς· ὃ μὲν ἦπτετο χεῖρεσι γούνων,
ἰέμενος λίσσεσθ', ὃ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470

κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν,
θυμοῦ δευόμενον· ὃ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δ' Ἀγίνορος υἱὸν Ἐχέκλον
μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἦλασε κωπήεντι· 475

πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
ἀγκῶνος, τῇ τόνγε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
αἰχμῇ χαλκείῃ· ὃ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς, 480

πρόσθ' ὀρούων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ ἀνχένα θείνας,
 τῆλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὖτε
 σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετ' ἀμύμονα Πείρω υἷόν,
 485 Ῥίμμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλούθει·
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηΐθροον θεράποντα,
 ἄν' ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κνήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 490 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθεῖ' ἄγκρα θεσπιδαῆς πῦρ
 οὔρεος ἄζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 ὥς ὄγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχει, δαίμονι ἴσος,
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 495 ὥς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσενας εὐρουμετώπους,
 τριβέμεναι κοῖ λευκὸν ἐνκτιμένη ἐν ἄλωῃ·
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 500 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἀντυγες αἶ περι δίφρον,
 ἄς ἄρ' ἄφ' ἵππείων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλείδης, λύθρω δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Φ.

SUMMARIUM.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, XII iuvenes victos inferiis Patrocli servat (1-33). Ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34-135), mox et Asteropaeum, ducem Paenonum, cum aliis huius gentis, interficit, Fluvio irriso, ut impari (136-210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens, alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere fuit et egressum insequitur (211-271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva; Xantho autem, qui irritatior etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obiicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit, nec flammam cohibet, nisi eadem dea auctore (272-384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum: Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni; Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385-513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514-543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse, Agenoris specie indutus, fallit fugiendo, et ab urbe abstrahit (544-611).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐϋόρεϊος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
ἔνθα διατημήξας, τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
πρὸς πόλιν, ἧπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἔκτωρ· 5
τῇ δ' οἶγε προχέοντο πεφυζότες· ἦέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυνέμεν· ἡμίσεες δὲ
ἔς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύροον, ἀργυροδίνην·
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ 10
ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλισσόμενοι περὶ δίνας.
ὥς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται,
φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ,
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδαρ·
ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ Διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ,

- κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔςθ' ὄρε, δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 20 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ᾠρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες, πιμπλάσι μυχούς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὄν κε λάβησιν·
 25 ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 πτώσσον ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωούς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξατο κούρους,
 ποιήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἦύτε νεβρούς,
 30 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐντιμήτοισιν ἱμάσιν,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν·
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε, δαιζέμεναι μενεαίνων.
 Ἐνθ' υἱεῖ Προιάμοιο συνήντητο Δαρδανίδαο,
 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβῶν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἐρνεὸν ὄξεϊ χαλκῷ
 τάμνε, νέους ὄρηκας, ἵν' ἄρματος ἀντηγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 40 καὶ τότε μὲν μιν Δῆμονον ἐνκτιμένην ἐπέρασσεν,
 νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἴησονος ὄνον ἔδωκεν.
 κείθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀγίσβην·
 ἐνθεν ὑπεκπροφυγῶν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 45 ἔνδεκα δ' ἡμέατα θυμὸν ἐτέρπετο οἴσι φίλοισιν,
 ἐλθῶν ἐκ Δήμνοιο· δωδεκάτῃ δὲ μιν αὖτις

χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος· 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡπόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὗσπερ ἔπεφνον, 55
 αὐτίς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
 οἷον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε, φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ,
 Δῆμνον ἐς ἠγαθήν πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἄλος πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσίν, ἠδὲ δαείω,
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 γῆ φυσίζοος, ἦτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.

Ὡς ὠρμαίνε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἀπασθαι μεμαῶς· πέρι δ' ἠθέλε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρου μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐτάμεναι μεμαῶς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 κύνσας· ἐγκεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῆ ἑτέρῃ μὲν ἐλῶν ἐλλίσσετο γούνων·
 τῆ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γοννοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον!
 ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, Διοτρεφές, αἰδοίοιο. 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρότῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτῆν,
 ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένη ἐν ἄλωϊ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας, ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Δῆμονον ἐς ἠγαθήν· ἐκατόμβιον δέ τοι ἦλφον.

80 νῦν δὲ λύμην, τρεῖς τόσσα πορών· ἧὼς δέ μοι ἔστιν
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με σοι αὖτις ἔδωκε· μινυθᾶδιον δέ με μήτηρ

85 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
 Ἄλτεω, ὅς Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας
 τῆςδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

90 ἦτοι τὸν πρότοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὄξει δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἴω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ὅ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

95 μή με κτεῖν· ἐπεὶ οὐχ ὁμογᾶστριος Ἔκτορός εἰμι,
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐν γῆα τε κρατερόν τε.

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός,
 λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἀκούσεν·

Νήπιε, μή μοι ἀποινα πιφάυσκεο, μηδ' ἀγόρευε!
 100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἤμαρ,
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον, ἦδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅστις θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἴλιον προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησιν,

καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105

ἀλλὰ, φίλος, θάναε καὶ σύ! τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

σὺχ' ὄραας, οἷος καγὼ καλὸς τε μέγας τε;

πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·

ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη - 110

ἔσσεται ἢ ἠώς, ἢ δεῖλη, ἢ μέσον ἡμᾶρ -

ὀππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,

ἢ ὄγε δουρὶ βάλων, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἴστω.

Ὡς φάτο· τοῦδ' αὐτοῦ λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·

ἔγχος μὲν ὃ ἀφένκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115

ἀμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξύ,

τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἶσω

δύ ξίφος ἀμφηκες· ὃ δ' ἄρα προηγῆς ἐπὶ γαίῃ

κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν.

τόνδ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἦκε φέρεσθαι, 120

καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν

αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ

ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος

οἴσει δινήεις εἶσω ἄλὸς εὐρέα κόλπον. 125

θρώσκων τις κατὰ κῆμα μέλαιναν φροῖχ' ὑπαῖξει

ἰχθύς, ὃς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.

φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστν κηκείομεν Ἰλίου ἱσῆς,

ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραῖζων.

οὐδ' ὑμῖν Ποταμός περ εὐρόοος ἀργυροδίνης 130

ἀρκέσει, ὃ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,

ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.

ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

- τίσετε Πατρόκλιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὠρμηγεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 140 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
 γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκισσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γὰρ ἦα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 145 ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαίχταμένων αἰζηνῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιόωσιν.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' εὐούσης,
 155 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
 ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 [Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει, τὸν δ' ἐμέ φασιν
 160 γείνασθαι· νῦν ἀντε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ἄμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

ἦρος Ἀστεροπαῖος· ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
καὶ ὃ' ἐτέρω μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
τῷ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἣ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χρυὸς ἄσαι.
δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα

Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων· 170
καὶ τοῦ μὲν ὃ' ἀφάμαρτεν· ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
μεσσοπαλὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλιον ἔγχος.

Πηλείδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμνος παρὰ μηροῦ,
ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
οὐ δύνατ' ἐκ κρημοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ· 175

τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
τρὶς δὲ μεθῆκε βίη· τὸ δὲ τέτρατον, ἦθελε θυμῷ
ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλιον Αἰακίδαο,
ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήρσα.
γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
κύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν
ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι ὀρούσας,
τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·

Κεῖσ' οὕτω! χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι· 185

φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρουρέοντος·
αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
τίκτε μ' ἀνῆρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἄλιμυρηέντων, 190
κρείσσω δ' αὐτε Διὸς γενεῇ Ποταμοῖο τέτυκται.

- καὶ γὰρ σοὶ Ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι.
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 195 οὐδὲ βαθυρρεΐταιο μέγα σθένος Ωκεανοῖο,
 ἐξ οὔπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 καὶ πᾶσαι κρηναὶ καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσι·
 ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν,
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση.
 200 Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπήγυρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δὲ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυνες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημόν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
 205 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστιάς,
 οἳ ῥ' ἔτι πάρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
 ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε,
 210 Μινῆσόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἦδ' Ὀφελέστην·
 καὶ νῦν ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης·
 ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέξεις
 215 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσι θεοὶ αὐτοί.
 εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέξε.
 πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα·
 οὐδὲ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν,
 220 στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε Διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.

Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστνυ, καὶ Ἐκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἢ κέν με δαμάσσειται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·

ὦ πόποι, Ἄργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύγε βουλάς
εἰρύσαο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν, 230
Τρῶσιν παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.

Ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσω,
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο, οἴδηματι θύων·
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὥσε δὲ νεκρούς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἐκβαλλε θύραζε, μεμυκῶς, ἥντε ταῦρος,
χέρονδε· ζῶους δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείησιν μεγάλῃσιν·

δεινὸν δ' ἐμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῆμα, 240
ᾧθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσι
εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα, μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ῥίζων ἐριποῦσα,

κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκνοῖσι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτόν, 245
εἶσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας,
ἦϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔληγε μέγας θεός, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτόν
ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο

- 250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρῶεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἵετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θρηνητῆρος,
 ὅςθ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὠκιστος πετεηνῶν
 τῶ εἰκὼς ἦϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
- 255 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς
 φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μέγαλῳ ὄρουμαγδῶ.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνῆρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἅμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
- 260 τοῦ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἀπασαί
 ὀχλεῦνται· τὸ δὲ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρῦζει
 χάρω ἐνὶ προαλεῖ, φθάσει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὡς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο,
 καὶ λαιψηρὸν ἔοντα· θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 265 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεὺς
 στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα Διυπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὦμους καθύπερθε· ὃ δ' ὑπόσε ποσσὶν ἐπίδα,
- 270 θυμῶ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
 λάβρος, ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλείδης δ' ὦμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἔλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι! ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
- 275 ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος Οὐρανώων,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθειλεν·
 ἣ μ' ἔφατο Τρῶων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσι

ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὅς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι,
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφοροβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.

Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγύς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν εἵκτην· 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λήην τρέε, μήτε τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθῳ εἰμὲν,
 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290

ὡς οὐ τοι Ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός.
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ' κε πίθηαι·

μὴ πρὶν πάνειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεῖχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωϊκόν, ὅς κε φύγησι. σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπούρας,
 ἅψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
 αὐτὰρ ὁ βῆ - μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετιμή -
 ἔς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλήθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο· 300

πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηνῶν
 πλῶον, καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑπόσε γοῖνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἴσσοντος ἄν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχεν
 εὐρουρέων ποταμός· μέγα γάρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χῶετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῆμα ῥόοιο,
 ὑπόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλειτ' αὔσας·

- Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχῶμεν· ἐπεὶ τάχα ἄστν μέγα Προιάμοιο ἀνακτος
 310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθωνον ἐνάλους·
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρνε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 315 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν.
 φημί γὰρ οὔτε βίην χροαισησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις, χέραδος περιχεύας
 320 μυρίον, οὐδέ οἱ ὄστε' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
 Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κνκόμενος, ὑπόσε θύων,
 325 μορμύρων ἀφροῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διυπετέος ποταμοῖο
 ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
 Ἦρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης.
 330 αὐτίκα δ' Ἦφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἷον·
 Ὅρσοε, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχη ἠίσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάνυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο
 335 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 ἧ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι.

φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρὶ· μηδὲ σε πάμπαν
 μειλίχοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅπότε ἂν δῆ 340
 φθέγξομι ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ!

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκρούς
 πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345

ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδὲ ἄλωῃν
 αἰψ' ἀνξηράνη· χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθείρη·
 ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ' δ' ἄρα νεκρούς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.

καίοντο πτελέαι τε καὶ ἱτέαι ἠδὲ μυρῖκαι, 350
 καίετο δὲ λωτός τ' ἠδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 τείροντ' ἐγγέλυνες τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
 οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πνοιῆ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355

καίετο δ' ἴς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
 Ἥφαιστ', οὐτις σοίγε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοίγ' ᾧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσειε. τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; 360

Φῆ, πυρὶ καίόμενος· ἀνά δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ,
 κνίσση μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
 ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ· 365

οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῆ
Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὄγ' Ἥρη,
πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
370 ἔξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἶμι,
ὅσπον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
375 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
καιομένη, καίωσι δ' Ἀργῆιοι υἱεὶς Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἀκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλῆες! οὐ γὰρ ἔοικεν
380 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ
ἀψορόον δ' ἄρα κῆμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
πανσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωμένη περ.

385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
ἀργαλή· δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθῶν·
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς,
ἡμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
390 γηθοσύνη, ὃθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἐνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρουσεν,
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδείον φάτο μῦθον·

Τίπτε αὐτ', ὦ κινάμνια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,

θάροςτος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
 ἰθὺς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν οἴω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα θυσσανόεσσαν, 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτωςε μαιφόνος ἔγχεϊ μακροῷ.
 ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχειῇ,
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχὺν τε μέγαν τε,
 τὸν ὃ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
 τῷ βῆλε θοῦρον Ἄρηα κατ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ μιν ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νηπύτι, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 εὐχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
 ἢ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐξαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ὡ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρουίωνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἢ κννάμνυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε!

Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

καί ῥ' ἐπεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 425 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ἣ δ' ἄρ' ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 430 ὣδ' ἑταρῶν θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
 ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μὲν ἀντιώσασα·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπανσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἴλιου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 435 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
 Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
 ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλύμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγα
 440 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα.
 νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχεις! οὐδέ νυ τῶν περ,
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφι,
 μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήρορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν,
 445 μισθῷ ἐπιρήτῳ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
 ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα,
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἀρρήκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσσι
 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὕλησσης.
 450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ὀρραι
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.

σοὶ μὲν ὄγ' ἠπέλιψε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 δήσειν, καὶ περᾶν νήσων ἔπι τηλεδαπάρων·
 στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκόψειν οὐατα χαλκῷ. 455

νώϊ δέ τ' ἀψορῶοι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ εἰέλεσσαν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν· οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾶ, ὡς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν! 460

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάρστος Ἀπόλλων·
 Ἐννοσίγαι', οὐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω,
 δειλῶν, οἱ φύλλοισιν εἰκότες, ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 πανσώμεσθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γὰρ ῥα
 πατροκασιγνήτιο μιγήμεναι ἐν παλάμησιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νεῖκεσε, πότνια θεῶν· 470
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·]

Φεύγεις δὴ, Ἐκάρσγε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
 νηπύτιε, τί νῦν τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;
 μή σευ νῦν ἔτι πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὡς τοπρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη Ἐκάρστος Ἀπόλλων.
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις·
 [νεῖκεσεν Ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·] 480

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεές, ἀντί' ἐμεῖο

στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφερέσθαι,
τοξοφόρῳ περ εὐούσῃ· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλησθα.

485 ἦτοι βέλτερόν ἐστι, κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἴφι μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
ὅσσον φερέτερη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

Ἦ ῥά, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῶν χεῖρας ἔμαρπτε
490 σκαιῆ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴστοι.
δακρυνόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
ἣ ῥά θ' ὑπ' ἰσηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
495 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
ὥς ἣ δακρυνόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
ἣ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἦς. —
505 ἣ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
δακρυνόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἶ
εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἠδὲν γελάσσας·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραγιῶνων;
510 [μαψιδίως, ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῆς;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος Κελαδεινή·
σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἴηρ,
ἔξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἰσθμῷ. 515

μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτιοι πόληος,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρομορον ἦματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
οἱ μὲν, χαόμενοι, οἱ δέ, μέγα κυδιόωντες·

καὶ δ' ἴξον παρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει
ἄσπετος αἰθομένοιο, θεῶν δέ εἰ μῆνις ἀνῆκεν·
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
ὥς Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525

Ἔσθήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἀφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ'. ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὄτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς· 530

Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχει, εἰσόκε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτίς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
δεΐδια γὰρ, μὴ οὐλος ἀνῆρ ἔς τεῖχος ἄληται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθρε, Τρῶων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

540 οἱ δ' ἰθύς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 δίψη καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 φεύγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει· λύσσα δέ οἱ κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,

545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν,
 φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας Κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.

550 αὐτὰρ ὄγ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
 ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 ὄχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,

555 αἰρήσει με καὶ ὡς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἔασω
 Πηλείδην Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλῆιον, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἴδης τε κνημούς, κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·

560 ἔσπεριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀποννοίμην.

ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
 καὶ με μεταίξας μάρπη ταχέεσσι πόδεσσι·

565 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
 λίην γάρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κεν οἱ προπάρουθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χροῦς ὀξεῖ χαλκῶ,

ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἄνθρωποι.

[ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.] 570

Ὡς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἄλεις μένεν· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἦντε πόρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
 ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575

εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἢ βάλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ξυμβλήμεναι, ἢ δαμῆναι·
 ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἄγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος· 580

ἀλλ' ὄγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὖτει·
 Ἦ δὴ πον μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἦματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων.
 νηπύτι, ἢ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεταί ἄλγ' ἐπ' αὐτῇ. 585

ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,
 οἱ κε πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
 Ἴλιον εἰδυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 ὧδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

Ἦ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν· 590
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
 σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πηλείδης δ' ὤρμησατ' Ἀγήνωρος ἀντιθέοιο 595
 δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,

ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ.
 600 αὐτῷ γὰρ Ἐκάεργος, Ἀγήνορι πάντα εἰκώς,
 ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 ἕως ὃ τὸν πεδίιο διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθειγεν Ἀπόλλων,
 605 ὥς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσιν·
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 ἀσπάσιοι προτὶ ἄστν· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι
 610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
 ἐς πόλιν, ὄντινα τῶνγε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν.

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Χ.

S U M M A R I U M.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, quum Achillem, a persequendo Apolline redeuntem, solus manet Hector; parentibus ex muro flebiliter revocantibus (1-89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adpectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90-166). Inter haec Iuppiter, vicem Hectoris miseratus, tentatis satorum lancibus, illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva, specie fratris Deiphobi, ad dimicandum hortatur (167-247). Ita heroes congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248-305). Tandem hunc, maxima contentione pugnantem, Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306-404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405-515).

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Χ.

Ἐκτορος ἀναίρεσις.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστν πεφυζότες, ἥντε νεβροί,
ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὁλοῆ Μοῖρ' ἐπέδησεν, 5
Ἴλιον προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.

αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με 10
ἔγνωσ, ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἄσπερχές μενεαίνεις.

ἢ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
οἳ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 15
ἔβλαψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
ἐνθάδε νῦν τρέπας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
γαῖαν ὀδάξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

- νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
 ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω.
 20 ἢ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύνάμεις γε παρῆιη.
 Ὡς εἰπὼν προτὶ ἄστνυ μέγα φρονέων ἐβρεβήκει,
 σευάμενος, ὥςθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφον,
 ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὥς Ἀχιλεὺς λαυπηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
 25 Τὸν δ' ὁ γέρον Πριάμος πρῶτος ἶδεν ὄφθαλμοῖσιν,
 παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 ὄντε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν·
 30 λαμπρότατος μὲν ὄδ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 ὄμωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσίν,
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει,
 35 λισσόμενος φίλον υἷόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων
 ἐστήκει, ἀμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρον ἔλεεινὰ προσηΐδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
 Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότιμον ἐπίσπης,
 40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 σχέτλιος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γύπες ἔδονται
 κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἷων πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
 45 κτείνων, καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπῶν.
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,

οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῶ, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'. ἔστι γὰρ ἔνδον. 50
 πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρώας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' , ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ἴα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 νῆας τ' ὀλλυμένους, ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι,
 ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρότησιν θύρησιν
 ὤμησταὶ ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὄξει χαλκῶ
 τύπας, ἢ ἐ βαλῶν, ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπέζῃσιν πυλαωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες, ἀλύσσοντες πέρι θυμῶ, 70
 κείσοντ' ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 Ἀρηϊκταμένω, δεδαῖγμένω ὄξει χαλκῶ,
 κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὃ, τι φανήῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον,
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75

τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Ἡ ῥ' ὁ γέρον, πολιάς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο
χερσίν,

τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν·

καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον
αὐτήν! εἴποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
τῶν μνήσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα,
85 τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ·

σχέτλιος! εἶπερ γὰρ σε κατακτάνη, οὐ σ' εἴ' ἔγωγε
κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκνον αὐτή,
οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.

90 Ὡς τῶγε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον·
ἀλλ' ὄγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἴοντα.

ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός·

95 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλισσόμενος περὶ χειρῶν·
ὡς Ἐκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἐπιπροὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·

ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,

100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
νύχθ' ὑποτήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·

νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
 αἰδέομαι Τρωῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μήποτε τις εἶπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 Ἐκτῶς ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἢ ἐκεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐνκλειῶς πρὸ πόλης. 110
 εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὄραφαλόεσσαν,
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἢ τ' ἐπλετο νεῖκος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσασθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι· 120
 [κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει·]
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἔόντα,
 αὐτως, ὥστε γυναιῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῶν ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλων.
 βέλτερον αὐτ' ἐριδι ξυνελαυνέμεν· ὅτι τάχιστα
 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 130
 Ὡς ὠρμαίνε μένων· ὁ δὲ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 ἴσος Ἐνναλίω, κορυθαίκι πτολεμιστῆϊ,
 Iliad. II.

- σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος ἀνγῆ
 135 ἢ πυρὸς αἰθομένου, ἢ ἡελίου ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.
 Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς.
 ἦντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεινῶν,
 140 ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 ἢ δὲ θ' ὑπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὕξυ λεληκῶς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ δ' θυμὸς ἀνώγει·
 ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαῶς ἰθύς πέτετο· τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαίψηρά δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 τεῖχος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
 κρουνώ δ' ἱκανὸν καλλιρόοω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἢ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἰκνῖα χαλάζη,
 ἢ χιόνι ψυχρῆ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλω·
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγύς ἔασιν
 καλοὶ, λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
 155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θύγατρες,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἰσθήϊον, οὐδὲ βοεῖην
 160 ἀρνύσθη, ἅ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.

ὣς δ' ὅτ' ἄεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὣς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165

καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκην, 170

Ἴδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ εἰ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάασθε,
 ἢ εἴ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἢ εἴ μιν ἦδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.

Τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες!
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα
 Ζεὺς·

θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐδ' ἄν τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδὲ τ' ἐρώει. 185

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοιο καθήρων αἴξασα.

Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὣς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,

- 190 ὄρσας ἔξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα καὶ διὰ βήσσας·
 τὸν δ' εἶπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνω,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θεεὶ ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·
 ὡς Ἴκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
 ὀσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
- 195 ἀντίον αἶξασθαι, εὐδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσω·
 τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθάς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 ὡς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
- 200 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὐθ' ὁ διώκειν·
 ὡς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὅς ἀλύξαι.
 πῶς δὲ κεν Ἴκτωρ Κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαίψηρά τε γούνα;
- 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἴκτορι πικρὰ βέλεμνα·
 μήτις κῦδος ἄροιο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατῆρ ἐτίανε τάλαντα·
- 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἴκτορος ἵπποδάμοιο.
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ὅεπε δ' Ἴκτορος αἰσιμον ἦμαρ,
 ὄχετο δ' εἰς Αἴδαο· λίπεν δὲ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
- 215 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὸ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι, προτὶ νῆας,
 Ἴκτορα δηώσαντε, μάχης ἅτον περ ἔοντα.

οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθει ἐκάεργος Ἀπόλλων, 220
προπροκυλινδόμενος πατρός Διὸς αἰγιόχοιο.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στηθὶ καὶ ἄμπινυε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπέειπετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
στη δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἔρεισθεις. 225

ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' Ἔκτορα διον,
Δηϊφόβῳ εἰκνῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

ἄγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὦκὺς Ἀχιλλεύς,
ἄστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230

ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

Δηϊφόβ', ἦ μὲν μοι τοπάρος πολὺν φίλτατος ἦσθα

γνωτῶν, οὓς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·

νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235

ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὄφθαλμοῖσιν,

τείχεος ἔξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ἦθεῖ, ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ

λίσσονθ', ἐξείης γοννούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240

αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·

ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς εἰείρετο πένθει λυγρῷ.

νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων

ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς

νῶϊ κατακτείνας, ἕναρα βροτόεντα φέσσηται 245

νῆας ἐπι γλαφυράς, ἢ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.

Ὡς φραμένη, καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.

- οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 250 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τοπάρους περ.
 τρῖς περὶ ἄστνυ μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν,
 στήμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἄλοιήν.
 ἀλλ' ἄγε, δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἀριστοὶ
 255 μάρτυροὶ ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλὸν ἀεικῶ, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὡς δὲ σὺν ῥέξειν.
 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·
 Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
 265 ὡς οὐκ ἔστ' ἐμέ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρῆ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῶν δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαιδιμος Ἔκτωρ·
 275 ἔξετο γὰρ προῖδῶν, τὸ δ' ὑπέσπτατο χάλκεον ἔγχος,

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤσπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἐκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·

Ἕμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλ-
 λεῦ,

ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἦτοι ἔφης γε· 280

ἀλλὰ τις ἄρτιεπὴς καὶ ἐπικλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι, μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι 285
 χάλκεον! ὣς δὴ μιν σῶ ἐν χρῶι πᾶν κομίσαιο.

καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
 σείο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290

τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ. χῶσατο δ' Ἐκτωρ,
 ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἐκφυγε χειρός·

στυγρὰ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλιον ἔγχος·
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἄυσσας,
 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295

Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

ὦ πόποιοι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν·

Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέτ' ἀνευθεν, 300
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τόγε φίλτερον ἦεν
 Ζηγί τε καὶ Διὸς υἱεῖ, Ἐκηβόλω, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με Μοῖρα κικάνει·

- μὴ μὰν ἄσπουδί γε καὶ ἀλκείῳσ ἀπολοίμην,
 305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὄξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ αἰεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
 ὅστ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
 310 ἄρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν·
 ὡς Ἴκτωρ οἴμησε, τινάσσω φάσγανον ὄξύ.
 ὤρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέροιο κάλυψεν
 καλόν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαινή,
 315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 χρούσαι, ἃς Ἴφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 οἶος δ' ἀστήρ εἴσι μετ' ἀστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστήρ·
 ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 πάλῃν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἴκτορι δίῳ,
 εἰσορόων χροῶα καλόν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῶα χάλκεα τεύχη,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνετο δ', ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 325 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὀλεθρος·
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχει δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 ἤριπε δ' ἐν κονίης· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἴκτορ, ἀτάρ που ἔφησ, Πατροκλῆ' ἐξαναρίζων,
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἔοντα.

νήπιε! τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσητήρ μεγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη, 335
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἕα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς
 Ἀχιλλεύς·

μή με, κύνον, γούνων γοννάξω, μηδὲ τοκῆων! 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη,
 ὧμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὡς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκισ τε καὶ εἰκοσινῆριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὡς σέγε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοίγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
 φράξω νῦν, μή τοί τι θεῶν μήριμα γένωμαι,
 ἥματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἔσθλόν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν. 360

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν·
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδοςδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἦβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

365 Τέθναθι· Κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δῆ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
 καὶ τόγ' ἀνευθεν ἔθιχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
 αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,

370 οἳ καὶ θηήσαντο φνὴν καὶ εἶδος ἀγητόν
 Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι
 Ἐκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

375 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

380 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι·
 εἰ δ', ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
 ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὄντιν' ἔχουσιν·
 ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
 ἢ ἐμένειν μεμάασι, καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἔοντος.

385 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 κεῖται πὰρ νῆεσσι νέκυς ἀκλαντος, ἀθαπτος,
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
 ζῶοῖσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,

αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390

νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον,
ὦ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὣς, εὐχετόωντο.

Ἡ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395

ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβᾶς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
μάστιξεν δ' ἔλααν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην· 400

τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
κύνεαι πύλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐῖν ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἦ δὲ νυ μήτηρ 405

τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρῳιψε καλύπτρην
τηλόσε· κῶκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.

ὦμωξεν δ' ἔλεεινὰ πατῆρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κωκυτῶ τ' εἶχοντο καὶ οἴμωγῇ κατὰ ἄστυ·

τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα 410

Ἴλιος ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.

λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα,
ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

πάντας δ' ἔλλιπ' ἀνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415

Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἔασατε, κηδόμενοι περ,
ἐξελθόντα πόλης, ἱέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,

- ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἦδ' ἐλέησῃ
 420 γῆρας, καὶ δέ νυ τῶδε πατὴρ τοῖόςδε τέτυκται,
 Πηλεὺς, ὃς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν.
 τόσσους γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 425 ὡς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὄξυ κατοίσειται Ἄϊδος εἴσω,
 Ἐκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν!
 τῶ κε κορυσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἣ μιν ἔτικτε, δυσάμμορος, ἦδ' ἐγὼ αὐτός.
 Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 430 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
 εὐχολὴ κατὰ ἄστνυ πελέσκειο, πᾶσί τ' ὄνειαρ,
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε, θεὸν ὡς,
 435 δειδέχατ'· ἦ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῆδος ἔησθα,
 ζωὸς εὐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ Μοῖρα κηχάνει.
 Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γὰρ οἷ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγεῖλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
 440 ἀλλ' ἠγ' ἰστὸν ὕφαινε, μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα,
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἐκτορι θερμὰ λοετρὰ μόχης ἐκ νοστήσαντι·
 445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωνιτοῦ δ' ἠκούσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

τῆς δ' ἐλελίχθη γυνία, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
ἢ δ' αὖτις δμωῆσιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·

Δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον, ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλον· ἐν δ' ἔμοι αὐτῇ
στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
αἶ γὰρ ἀπ' οὐάτος εἶη ἐμεῦ ἔπος! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς, 455
μοῦνον ἀποτιμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,
ἢ μιν ἔχεσθ'· ἐπεὶ οὐπὸτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὰ ὄν μένος οὐδενὶ εἶκων.

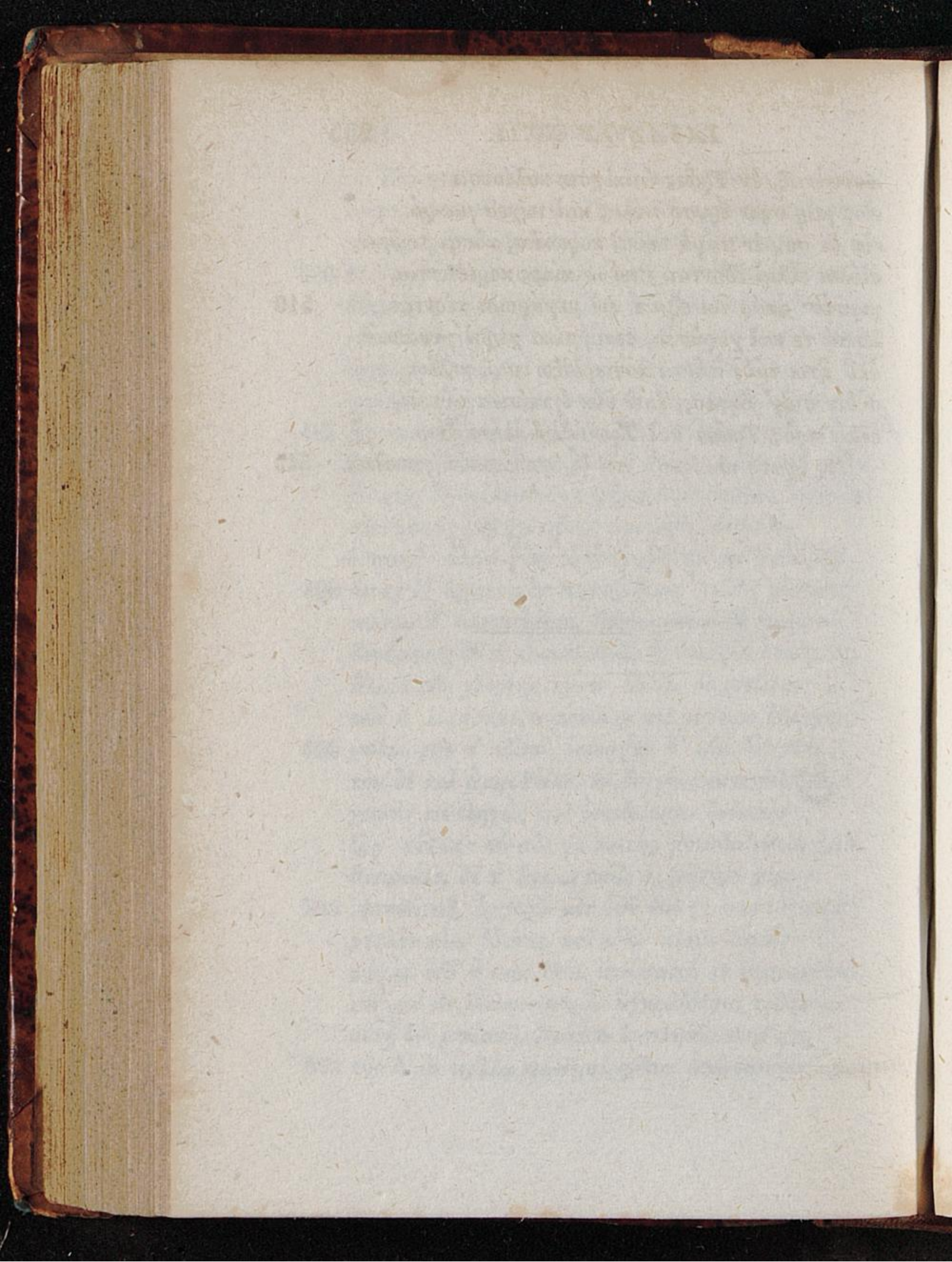
Ὡς φραμένη μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση, 460
παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
ἔστη παπτήνας ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
ἔκλον ἀκηδέστωσ κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465

τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεινὴ νύξ ἐκάλυπεν·
ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεε δέσματα σιγαλόεντα,
ἀμπυκα, κεκρούφαλόν τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
κρήδεμνόν θ', ὃ ῥά οἱ δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτη, 470
ἦματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρθε μυρία ἔδνα.

ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
αἶ ἔ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι
ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἀμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέσθη, 475
ἀμβλήθην γοόωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·

Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος! ἦ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῃ ὑλήεσση,
 480 ἐν δόμῳ Ἡερίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
 δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὠφελλε τεκέσθαι!
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγεροῦ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 485 ὃν τεκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
 ἔσσεαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάναες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 ἦν γὰρ δὴ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρον Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
 490 ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δέ τ' ἀνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ,
 495 χεῖλα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστρυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρῳ οὔτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαινυται ἡμῖν.
 δακρυόεις δέ τ' ἀνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 505 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλον ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτῶν,

Ἄστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
 οἷος γάρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσονται,
 γυμνόν· ἄτάρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοίγ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεται αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
 ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ψ.

S U M M A R I U M.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt, praecedente Achille, qui iisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem coenat, et in alterum diem exsequias indicit (1-58). Insequente nocte per quietem offertur ei imago Patrocli, iusta funebria poscentis (59-107). Agamemnonis iussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, exstruitur rogas, et mactatis ad eum multis victimis et XII iuvenibus Troianis, accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108-225). Proximo die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226-256). His in defuncti honorem adiicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merentur principes Achivorum: equis, Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257-650); pugilatu, Epeus et Euryalus (651-699); luctando, Ajax Telamonius et Ulysses (700-739); cursu, Ulysses, Ajax minor, Antilochus (740-797); decertando armis, Diomedes et Ajax Telamonius (798-825); disco, Polyphetes (826-849); sagittando, Meriones et Teucer (850-883); iaculando, Agamemnon et Meriones (884-897).

Γ Λ Ι Α Δ Ο Σ Ψ.

Ἀθλα ἐπὶ Πατρόκλω.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
ἀλλ' ὄγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·

Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρήγες ἐταῖροι,
μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἴοντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
ἵππους λυσάμενοι δορπήσῃμεν ἐνθάδε πάντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλεές· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν ἐντριχας ἤλασαν ἵππους,
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόου ἡμερον ὤρσεν.
δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
δάκρουσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,

χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἴδιον δόμοισιν.

20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.

Ἦ ῥα, καὶ Ἐκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
25 πρηγέα παρ' λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
ἐν κονίῃς. οἳ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
χάλκεα, μαρμαίροντα, λῦον δ' ὑψηχέας ἵππους·
καὶ δ' ἴξον παρὰ νηϊ' ποδάκεος Αἰακίδαο,
μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ

30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρω,
σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἴγες·
πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρηντον ἔρῳεν αἶμα.

35 Αὐτὰρ τόνγε ἄνακτα ποδάκεα Πηλείωνα
εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
οἳ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴξον ἴοντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν,

40 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
Πηλείδην, λούσασθαι ἀπο βρότον αἱματοέοντα.
αὐτὰρ ὄγ' ἤρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσεν·

Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσπον ἱέσθαι,
45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦναι,
κεῖρασθαι τε κόμην· ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδεν

ἴξει ἄχος κραδίην, ὄφρα ζῶοῖσι μετείω.

ἄλλ' ἦτοι νῦν μὲν στρυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·

ἦῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ὔλην τ' ἀξέμεναι, παρὰ τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς

50

νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·

ὄφρ' ἦτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ

θάσσον ἀπ' ὄφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'

ἐπίθοντο.

ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι

55

δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος.

Πηλείδης δ' ἐπὶ θῶνι πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

κεῖτο βυρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,

60

ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·

εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,

νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαιδίμα γυνῆα

Ἐκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο,

65

πάντ' αὐτῷ, μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ', εἰκνῖα,

καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ' εἶματα ἔστο·

στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;

οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·

70

θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Αἴδαο περήσω,

τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,

οὐδέ μέ πω μίσγασθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν·

ἄλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυτυλῆς Αἴδος δῶ.

75 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ εἶ' αὖτις
νίσομαι ἐξ Αἴδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.

οὐ μὲν γὰρ ζῶοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
βουλὰς ἐζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν Κῆρ
ἀμφέχανε στυγερῆ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·

80 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθηαι.

μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστ' ἔ', Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,

85 εὐτέ με τυτθὸν ἔοντα Μενότιος ἐξ Ὀπόεντος
ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
ἐνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἵππότηα Πηλεὺς,

90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμησεν·
ὡς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
χρῦστος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·

τίπτε μοι, ἠθεῖη κεφαλῆ, δεῦρ' εἰλήλουθας,

95 καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,

100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπνός,
ᾗχετο τειριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ ῥά τίς ἐστι καὶ εἰν Ἰδαο δόμοισιν
 ψυχὴ καὶ εἶδωλον· ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 παννυχίη γάρ μοι Πατρόκλῆος δειλοῖο 405
 ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· εἴκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.

ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμερον ὤρσε γόοιο·
 μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 ἀμφὶ νέκυν ἔλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 410
 οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνῆρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.

οἱ δ' ἴσαν, ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 415
 πολλὰ δ' ἀναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχηιά τ' ἦλθον.

ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης.
 αὐτίκ' ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
 πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί, 420
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
 ἔλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.

πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὧς γὰρ ἀνώγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς 425
 φράσσατο Πατρόκλω μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἶατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν,
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεύξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 430
 ἵππους· οἱ δ' ὤρνοντο, καὶ ἐν τεύχεσσι νῆδνον.

ἄνδ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραβῆται, ἠνίοχοί τε
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.

135 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἄς ἐπέβαλλον
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἰδόςδε.

Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.

140 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάροχης διὸς Ἀχιλλεύς·
 σιὰς ἀπάνευθε πυρῆς, ξανθὴν ἀπεκαίρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

Σπερχεῖ', ἄλλως σοίγε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
 145 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 σοί τε κόμην κερῆειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμὸς τε θυήεις.

ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρον, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.

150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἠρωῖ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ὤρσε γόοιο.
 καὶ νῦν ἰὸδυσρομένοισιν ἔδυσ φάος Ἥελίοιο,

155 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·

Ἄτρεΐδη - σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσσονται μύθοισι - γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.

νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἀνωχθί
 ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα

160 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μερόντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἴσας·
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νῆεον ὕλην·
 ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ. 165

πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημὸν ἐλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεύς
 εἰς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει·
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170

πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῶγε ἀνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·

καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς, 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·

ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα τέμοιτο.
 ὄμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμησεν ἑταῖρον·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροικε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν!
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180

δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἔκτορα δ' οὔτι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185

ἦματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῆεν ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων.

τῷ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

- 190 ὅσσον ἐπέϊχε νέκυς· μὴ πρὶν μένος Ἑλίοιο
 σκήλει ἄμφι περὶ χροῶα ἵνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.
 Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στιάς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠράτ' Ἀνέμοισιν,
- 195 Βορρὴ καὶ Ζεφύρω, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ·
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέω δέπαϊ, κητάνευεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
 ὕλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις
 ἀράων ἀΐουσα μετὰγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
- 200 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσάεος ἀθρόοι ἔνδον
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θεούσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῶ ἐπι λιθέω. τοὶ δ' ὡς ἶδον ὄφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·
 ἢ δ' αὖθ' ἕξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
- 205 Οὐχ ἕδος· εἴμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλλεύς Βορρὴν ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
 ἐλθεῖν ἀράται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
- 210 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάρχουσιν Ἀχαιοί.
 Ἥ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπεβήσεται· τοὶ δ' ὄρεονιο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροισιν.
 αἴψα δὲ πόντον ἱκανὸν ἀήμεναι· ὤρτο δὲ κῦμα
- 215 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱέσθην,
 ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοίγε πυρῆς ἀμυδῖς φλόγ' ἔβαλλον,
 φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεύς

χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσάμενος χαμάδις χέε, δεῦτε δὲ γαῖαν, 220
ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

ὥς δὲ πατήρ οὔ παιδὸς ὀδύρεται ὄστέα καίων,
νυμφίου, ὅστε θανῶν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὄστέα καίων,
ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν, ἀδινὰ στεναχίζων. 225

Ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
ὄντε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδναται ἠώς,
τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἴδματι θύων. 230

Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
κλινθεη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
ἔξετο δ' ὄρθωθεῖς, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235

Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαι· αἴθροπι οἶνω
πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,
εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται - 240

ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες -
καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄϊδι κεύθωμαι.

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο

δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι.

250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνω,
ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνῆος ὅστέα λευκὰ
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν·
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὴ κάλυψαν·

255 τορνῶσαντο δὲ σῆμα, θεμειλία τε προβάλοντο
ἄμφι πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἴσανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
260 ἵππους θ' ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
ἠδὲ γυναῖκας εὐζῶνους, πολιόν τε σίδηρον.

Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλὰ ἄεθλα
θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν,
καὶ τρίποδ' ὠπῶντα δυωκαικαιοσίμετρον,

265 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
ἔξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κνέουσαν·
αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·

270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν.
στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
ἵππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένοι κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,

275 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
ἴστε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·

ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηληϊῆϊ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο, 280
 ἠπίου, ὃ σφωῖν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

τὸν τῶγ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἐστατον ἀχνυμένω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅστις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἀγεσθεν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρωοὺς ὑπάγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπήύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεσ' Ἀπόλλων.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 Διογενῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑὸν τε Πόδαργον· 295

τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἐποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτριχας ὠπλίσασθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἀνακτος
 τοῦ Νηληϊάδαο· Πυλοιογενέες δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατήρ δὲ οἱ ἀγχι παραστάς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων, νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305

- Ἄντιλοχ', ἦτοι μὲν σε, νέον περ ἔοντ', ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὔτι μάλα χρεώ.
 οἷσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσόμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 310 βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσσεσθαι.
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 315 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἢ βίηφιν·
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει, ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μῆτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθῶς,
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἵπποι δὲ πλανώονται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἶδῃ, ἐλαύνων ἤσσανας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὄρώων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 ὅπως τοπρώτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν·
 325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀσφαδέες, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὔρον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ,
 330 ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἵππόδρομος ἀμφί·
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τότε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·

αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ, 335
ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῦν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τε οἱ ἠνία χερσίν.

ἐν νύσση δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσεται ἄκρον ἱέσθαι
κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340

μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ θ' ἄρματα ἄξῃς·
χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δὲ σοὶ αὐτῷ
ἔσσεται. ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.

εἰ γὰρ κ' ἐν νύσση γε παρῆξ ἐλάσῃσθα διώκων,
οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρελθῆ· 345

οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχύν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθλοί.

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῖος ἄψ ἐνὶ χώρῃ
ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὐμηλος·

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης, δουρικλειτὸς Μενέλαος· 355
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτῶ
Τυδείδης, ὃχ' ἀριστος ἔων, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηγε δὲ τέροματ' Ἀχιλλεύς,
τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἐοῖο, 360

ὡς μεμνέωτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.

Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵππου μάλιστα αἶψαν,
πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν,

ἐσσυμένως· οἳ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
 365 νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρονοισι κονίη
 ἴστατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος ἢ θύελλα·
 χαῖται δ' ἐρῳόντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πῖλνατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἶξασκε μετήροα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
 370 ἔστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου,
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἳ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἄλός πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἀνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἵκτην,
 380 πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὄμω
 θέομετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νύ κεν ἢ παρελάσσει, ἢ ἀμφήριστον ἔθηνεν,
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὸς κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 385 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χλωμένοιο,
 οὐνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἳ δὲ οἳ ἐβλάφθησαν, ἀνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπολλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
 390 δῶκε δὲ οἳ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
 ἵππειον δὲ οἳ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἳ ἵπποι

ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκωνάς τε περιδούφθη, στόμα τε ῥῖνάς τε
 θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρούσι· τῷ δέ οἱ ὄσσε
 δακρυόφι πλήσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
 Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·

395

400

Ἐμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅτι τάχιστα!
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω,
 Τυδείδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
 νῦν ὠρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύη
 Αἶθη, θῆλγς εἰούσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 ἔσσεται, ἀντίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξει χαλκῷ,
 αἷ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅτι τάχιστα.
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεγνήσομαι, ἦδὲ νοήσω,
 στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.

405

410

415

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στείνος ὁδοῦ κοίλης ἶδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
 ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἧ χειμέριον ἄλὲν ὕδωρ
 ἐξέρῳξεν ὁδοῖο, βάρυνε δὲ γῶρον ἅπαντα·

420

τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχιάς ἀλεείνων.
 Ἄντιλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

425 Ἄτρεΐδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἄντιλόχῳ ἐγεγώνει·
 Ἄντιλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἄλλ' ἀνεχ' ἵππους!
 στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐροντέρῃ παρελάσσεις·
 μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεται, ἄρματι κύρσας.

Ὡς ἔφατ'· Ἄντιλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλανεν,
 430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἴοντι εἰοικώς.

ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίῳ πελονται,
 ὄντ' αἰζήος ἀφῆκεν ἀνῆρ, πειρώμενος ἥβης,
 τόσσον ἐπεδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ἄτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,

435 μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι,
 δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
 τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἄντιλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος!
 440 ἔρῳ· ἐπεὶ οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
 ἄλλ' οὐ μὲν οὐδ' ὡς ἄτερ ὄρκου οἴση ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέλετο, φώνησέν τε·
 μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔστατον ἀχθυμένῳ κῆρ.
 φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
 445 ἢ ὑμῖν· ἀμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπεδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳ.

450 πρῶτος δ' Ἴδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·

ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ.
τοῖο δ', ἀνευθεν ἔόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἥντε μήνη.

455

στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνγάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;

ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
ἄλλος δ' ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἶ δέ που αὐτοῦ
ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.

460

ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
νῦν δ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν· πάντη δέ μοι ὅσσε
Τρωϊκὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.

ἦε τὸν ἠνίοχον φύγον ἠρία, οὐδέ δυνάσθη

465

εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·

ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἴω, σύν θ' ἄρματα ἄξαι·

αἶ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμμεσ ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε

εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ

470

Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,

Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερός Διομήδης.

Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνέμισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·

Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἶ δέ τ' ἀνευθεν

ἵπποι ἀερισίποδες πολέος πεδίοιο δύνται.

475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,

οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρεται ὅσσε·

ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδέ τί σε χρεὶ

λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

480 ἵπποι δ' αὐταὶ ἕασι παροίτεροι, αἶ τοπάρος περ,
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλήρα βέβηκεν.

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα
 Αἴαν, νείκει ἄριστε, κακοφραδές! ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων· ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηγής.

485 δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἢ ἐλέβητος·
 ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.

490 καὶ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.

καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.

495 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
 ἵππους· οἳ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἳ τε πάροισιν.

Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,

500 μᾶστι δ' αἰὲν ἔλαννε κατωμαδόν· οἳ δὲ οἳ ἵπποι
 ὑπόσ' ἀειρέσθην ῥίμφρα πρήσσοντε κέλευθον.

αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·

ἄρματα δέ, χρυσῶν πεπνυκασμένα κασσιτέρω τε,

ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή

505 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν

ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῶ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.

σιτῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀνεκῆκειεν ἰδρῶς

ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.

αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μᾶστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μᾶτησεν 510
 ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσημένως λάβ' ἄεθλον·
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
 καὶ τρίποδ' ὠπώεντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυσεν ὑφ' ἵππους.

Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῖος ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον· 515
 ἀλλὰ καὶ ὡς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκείας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιτανόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψάνουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὃ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·

τόσσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ ταπρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἴψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἦν
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτροιχος Αἴθης. 525

εἰ δέ κ' εἴη προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρελάσσει, οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος,
 λείπει ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·

βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτροιχες ἵπποι, 530
 ἠκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαννέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλάνων πρόσσοθεν ἵππους.

τὸν δὲ ἰδὼν ὠκτεῖρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535

Δοῖσθος ἀνήρ ὄριστος ἐλάννει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,

δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευεν.
 540 καὶ νύ κέ οἱ πόρην ἵππον - ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοὶ -
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἠμείψατ' ἀναστάς·

Ὡς Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 545 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβην ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
 αὐτός τ' ἐσθλὸς ἔων· ἀλλ' ὄφελεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἴκτειρεις, καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός,
 550 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῶαὶ καὶ μῶνυχες ἵπποι·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἢ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω,
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.

Ὡς φάτο· μεΐδησεν δὲ ποδάροης δῖος Ἀχιλλεύς,
 555 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδούναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 560 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστροπαῖον ἀπηύρων,
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαινοῦ κασσιτέροιο
 ἀμφιδεδίνηται· πολέας δέ οἱ ἄξιός ἔσται.

Ἡ δ' ἄρα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρω,
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὤχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν.

565 [Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.]

Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπήσασαί τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους· ὃ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·

Ἀντίλοχε, πρόσθε πεπνυμένος, ποῖον ἔρεξας! 570

ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σούς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
 μήποτε τις εἶπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος,
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.

εἰ δ', ἄγ', ἔγων αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὔτινά φημι
 ἄλλον ἐπιπλήξω Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ', ἄγε δεῦρο, Διοτρεφές, ἧ θέμις ἐστίν,
 σιὰς ἵππων προπάρουθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
 χερσὶν ἔχων ῥαδινῇ, ἧπερ τοπρόσθεν ἔλαννες,
 ἵππων ἀψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον

ὄμνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι. 585

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠὔδα·
 ἀνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 σεῖο, ἀναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἷσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·
 κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις. 590

τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίῃ· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι

βουλοίμην, ἢ σοίγε, Διοτρεφές, ἧματα πάντα
 ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἄλιτρός. 595

Ἡ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὡσεὶ τε περὶ σταχύνεσιν ἔερση
 ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 ὡς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄντιλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτός,
 χῳόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὔδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.

605 δεύτερον αὐτὶ ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
 οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνήρ παρεπέισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς, εἴνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 610 δώσω, ἐμήν περ εἴουσιν· ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε,
 ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ἡ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρω
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα κέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶα χρυσοῖο τάλαντα,
 615 τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπει ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·

Τῇ νῦν, καὶ σοι ταῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλιοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι. οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὔδ' παλαίσεις,
 οὔδ' ἔτ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσει, οὔδ' πόδεσσιν
 θεύσει· ἠδὴ γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625

Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
οὐ γὰρ ἔτι ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
ὧμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.

εἶθ' ὣς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
ὥς ὅποτε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630

Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·

ἔνθ' οὐτις μοι ὁμοῖος ἀνήρ γένητ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
οὐτ' αὐτῶν Πυλίων, οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἴηνοπος υἱόν·

Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635

Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἔσθλόν ἐόντα·

δοῦρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.

οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,

πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,

οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπειτ' ἄεθλα. 640

οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,

ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.

ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων

ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγροῶ

πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645

ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερεῖζε.

τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,

ὥς μεν ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω

τιμῆς ἧστὲ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μεροεικέα δοῖεν. 650

Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν

ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

- ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδης' ἐν ἀγῶνι
 655 ἐξέτε', ἀδμήτην, ἢ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στή δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι εὐνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρες δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἄριστω,
 660 πῦξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν. ὃν δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶη καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
 αὐτὰρ ὃ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
 Ὡς ἔφατ'· ὠροντο δ' αὐτίκ' ἀνήρ ἧς τε μέγας τε,
 665 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Παροπῆος Ἐπειός·
 ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
 Ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 πυγμαῖ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 670 ἢ οὐχ ἄλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν.
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σὺν τ' ὅστε' ἀράξω.
 κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 675 οἱ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δὲ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μημιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὃς ποτε Θήβαςδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 680 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην

ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα· 685

ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαροῖσιν ἅμ' ἅμφω,
σὺν ᾧ ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν.

δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρῳε δ' ἰδρῶς
πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤροντο δῖος Ἐπειός,
κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690

ἑστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαιδίμα γυῖα.

ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ φρικῶς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
θίν' ἐν φουκίοντι, μέγα δὲ ἔκνυμα κάλυψεν·

ὡς πληγεὶς ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ μέγα θυμὸς Ἐπειός
χερσὶ λαβῶν ὠρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695

οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
κὰδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·
αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἀέθλα, 700

δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς·

τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυροβήτην,

τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·

ἄνδρὸς δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,

πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δὲ ἑτεσσαράβοιον. 705

στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἵορνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον!

ὡς ἔφατ'. ὤρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.

ζωσαμένω δ' ἄρα τῷγε βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710

ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβήτην χερσὶ στιβαροῖσιν·

ὡς ὅτ' ἀμείβοντες, τούστε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
δῶματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἄλεείνων.

715 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς·
πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὠμους
αἵματι φοινικόεσσα ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
νίκης ἰέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
720 οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν Ἴς Ὀδυσῆος.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἢ ἐμ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.

725 Ὡς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθει' Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὀπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·

κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.

δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὔδέ τ' αἶρεν·
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίην.

καὶ νῦ κε τοτρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκεν·

735 Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν·
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἦδ'
ἐπίθοντο,

καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.

Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα, 740
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν· ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
 Πατρόκλω ἠρωϊ Ἰησονίδης Εὐνήος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλιον οὐκ ἐτάροιο,
 ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρω αὖ βροῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ· 750
 ἠμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λισσθήϊ ἔθηκεν.
 στή δ' ὄρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἱ καὶ τούτου ἄεθλου πειρήσεσθε!
 ὡς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός, 755
 Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 [στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηγε δὲ τέρατα Ἀχιλλεὺς.]
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὦρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ'· ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς εὐζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ ἀντμένα δῖος Ὀδυσσεὺς, 765
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένω, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς

- εὐχεται Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι ὄν κατὰ θυμόν·
 770 Κλῦθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίδροθος ἔλθε ποδοῖν!
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε θεῶν - βλάψεν γὰρ Ἀθήνη -
 775 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλήτο στόμα τε ῥῖνας τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτιλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῶν ἔλε φαιδίμος Αἴας.
 780 στή δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τοπάρος περ,
 μήτηρ ὡς, Ὀδυσσῆϊ παρίσταται, ἦ δ' ἐπαρήγει.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
 785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λουσθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Εἰδόσιν ὑμῖ ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.
 Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
 790 οὔτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.
 ὣς φάτο· κύδηγεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλλεύς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος,
 ἀλλὰ τοι ἠμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
 ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρουφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
 στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 τεύχεα ἐσσαμενῶ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 ἀλλήλων προπάρουθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.
 ὀππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροά καλόν, 805
 ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα·
 τῶ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 καλόν, Θρηϊκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερός Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν
 νύξ, οὐδὲ χροὸν ἴκανεν· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ.
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο 820
 αἶεν ἐπ' ἀνχένι κῦρε φαινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ·
 καὶ τότε δὴ ὅτ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,
 παυσασμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ
 σὺν κολεῶν τε φέρων καὶ εὐτιμήτῳ τελαμῶνι. 825

Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,

- ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάροκῃς δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγει ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 830 στή δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ὅρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε!
 εἴ οἳ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοῦς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἳ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 ποιμῆν, οὐδ' ἀροτήρ, εἷς ἔς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἂν δὲ Λεοντήης κρατερόν μένος ἀντιθέοιο,
 ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 840 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 δεύτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης·
 τοτρίτον αὐτ' ἔρῶψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 [χειρὸς ἀπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 845 ὅσσον τίς τ' ἔρῶψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ·
 ἦ δέ θ' ἔλισσομένη πέτεται διὰ βουῖς ἀγελαίας·
 τόσσον πικνὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἀέθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
 κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτήν μηνίνθω δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 855 τοξεύειν· ὃς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,

πάντας ἀειράμενος πελέκεας, οἴκονδε φερέσθω·
ὅς δέ κε μῆρινθος τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν -
ἦσσαν γὰρ δὴ κεῖνος - ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.

Ὡς ἔφατ' ὦροτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος. 860

κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες·
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρω λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἀνακτι
ἄρονων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγῃσθε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων· 865

αὐτὰρ ὁ μῆρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μῆρινθον τάμε πικρὸς οἴστος.
ἦ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς οὐρανόν, ἦ δὲ παρείθη
μῆρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
σπεροχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
τόξον· ἀτὰρ δὴ οἴστων ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι
ἄρονων πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
ὑψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
τῇ ὅ γε διενέουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην· 875

ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἦ ὄρνις
ἰστώ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.

ὦκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἄπ' αὐτοῦ 880
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.

ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἀειρεν,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,

Iliad. II.

T

- 885 καὶ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα,
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρον· καὶ ὃ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέστην.
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρουκρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάροης δῖος Ἀχιλλεύς·
- 890 Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων,
 ἦδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἤμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἦρωϊ πόρωμεν,
 εἰ σύγε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
- 895 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὄγ' ἦρωες
 Ταλθυβίῳ κήρουκι δίδου περικαλλές ἄεθλον.
-

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Ω.

SUMMARIUM

Ladis peractis, cocnae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit, manequē Hectorē curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1-18). Eam contumeliam, plures per dies repetitam, inter deos, partim dolentes, partim laetantes, miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19-54). Itaque Iuppiter per Thetidē, ab Iride arcesitam, imperat Achilli, ut ab saevitia desistat, et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum, ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55-186). Geruntur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari, ab Idaeo praecone ducendum, sibi alium parari iubet (187-282); tum libatione facta, et dextro omine accepto, iter ingreditur (283-330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum herois deducitur (331-467). Achilles, a rege supplice facile exoratus, pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies induciarum ad sepulturam concedit, coenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468-676). Prima luce postridie, Mercurio duce, Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aulae positum, praeter conductos cantores, plorant Andromache, Hecuba, Helena (677-776). Exstructo deinde rogo, celebratur funus cum epulo (777-804).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Ω.

Ἔκτορος λύτρα.

Αὐτο δ' ἄγών, λαοὶ δὲ θοᾶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
ἔσκιδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
ἕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
κλαῖε, φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ἕπνος
ἦρει πανδαμάτωρ· ἀλλ' ἐστρέφει ἔνθα καὶ ἔνθα, 5
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτήτᾳ τε καὶ μένος ἦϋ·
ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἄλγεϊνά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμησιγόμενος, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρᾶς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
ἕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηγῆς· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
διενέεσκέ ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλός. οὐδέ μιν Ἥως
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖο ἄλα τ' ἠϊόνας τε.
ἀλλ' ὄγ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν· 15
τοῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος,
αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηγέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖί, φῶτ' ἐλεαίρων,

20 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν
 χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρούφοι ἐλκυστάζων.

Ὡς ὁ μὲν Ἐκτορα δῖον ἀεΐκλιζεν μενεαίνων.
 τὸν δ' ἐλεείρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκόπον Ἀργειφόντην.
 25 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἔηνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη,
 οὐδέ Ποσειδάων, οὐδέ γλαυκῶπιδι Κούρη·
 ἀλλ' ἔχον, ὡς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἰσθή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης·
 ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,

30 τὴν δ' ἤγησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

Σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες! οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἐκτωρ μηρὶ ἔκρη βοῶν αἰγῶν τε τελείων;

35 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ εἶόντα, σαῶσαι,
 ἣ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ,
 καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ᾧκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν·
 ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 40 ᾧ οὔτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιοι, οὔτε νόημα
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὡς, ἄγρια οἶδεν,
 ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἷξας, εἷσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
 ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς

45 γίγνεται, ἦτ' ἀνδρας μέγα σίνεται, ἦδ' ὀνίνησιν.
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἦε κασίγνητον ὁμογάστριον, ἦε καὶ υἷόν·
 ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν.

τλητόν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὄγ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπὴρῶρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὴν οἱ τόγε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον·
 μὴ ἀγαθῶ περ ἔοντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη· 55
 εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλλῆϊ καὶ Ἐκτορι θήσετε τιμῆν.

Ἐκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν, 60
 Πηλεΐ, ὃς πέρι κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν·
 πάντες δ' ἀντιάασθε, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε!

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 65
 Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.

οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 ὣς γὰρ ἔμοιγ'· ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70

ἀλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν εἴσομεν - οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος - θρασὺν Ἐκτορα· ἦ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμεμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν θέϊν ἄσπον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὣς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δῶρων ἐκ Προιάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.

- μεσσηγύς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἔνθορε μείλανι πόντω· ἐπεστονάχῃσε δὲ λίμνη.
 80 ἢ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
 ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι Κῆρα φέρουσα.
 εὔρε δ' ἐνὶ σπηῖ γλαφυρῶ Θεῖν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
 85 κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλεν
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 Ὅρσο, Θεῖτι, καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θεῖτις ἀργυρόπεζα·
 90 Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσησθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἀγέ' ἀκριτα θυμῶ.
 εἴμι μὲν· οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἶπη.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κῦάνεον, τοῦ δ' οὐτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 95 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις
 ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν αἰχθήτην·
 εὔρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες.
 100 ἢ δ' ἄρα παρὰ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
 Ἦρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν,
 καὶ ῥ' εὐφρογῆν ἐπέεσσι· Θεῖτις δ' ὠρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἦλυθεσ Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θεῖτι, κηδομένη περ,
 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.

ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἄθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκνυ καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθω·
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω, 410

αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθέ, καὶ νίεῖ σῶ ἐπίτειλον.
 σκύζεσθαί οἱ εἶπε θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἄθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν· 415

αἴ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴων ἐφήσω,
 λύσασθαι φίλον νιόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἵηῃ.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 420

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἴξασα.
 ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὗ νῆος· ἐνθ' ἄρα τόγγε
 εὖθ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροσ·
 ἐσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρουτο. 425

ἦ δὲ μάλ' ἀγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Τέκνον ἐμόν, τέο μέγρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου,
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι 430
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἀγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίῃ.
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαί σοί φησι θεοὺς, ἐε δ' ἔξοχα πάντων
 ἄθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 435

Ἐκτοῦ ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
τῆδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
140 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.

Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριον δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱεήν·

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμπιοιο,
145 ἀγγελίον Πριάμοιο μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω,
λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνής.

κῆρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἴθύνοι
150 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχόν, ἧδὲ καὶ αὐτίς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
μηδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
ὅς ἄξει, εἰὼς κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.

155 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντα ἐρύξει.
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἀσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
160 ἴξεν δ' ἔς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,
δάκρυσιν εἶματ' ἔφυσον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραῖος
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλή
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ ἀνχένι τοῖο γέροντος,

τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησιν. 165

θυγατέρες δ' ἀνά δώματ' ἰδὲ νυοὶ ᾠδύροντο,
τῶν μιμησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα· 170

Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ, ἀνευθεν ἑὼν, μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει.
λύσασθαί σε κέλευσεν Ὀλύμπιος Ἴκτορα δῖον, 175

δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180

μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει. 185
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις.
αὐτὰρ ὄγ' υἱᾶς ἅμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
ὀπλίσει ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶντα,
κέδρωνον, ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·

- Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν,
 195 λύσασθαι φίλον υἷόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 κείσ' ἵεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
- 200 Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τοπάρους περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἧδ' οἴσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὄφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
- 205 υἱέας ἐξενάριξε! σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὄφθαλμοῖσιν
 ὤμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνήρ ὄδε, οὐ σ' ἐλεήσει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὡς ποθι Μοῖρα κραταιή
- 210 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
 ἀργίποδας κύννας ἄσαι, ἐὼν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἀντιπα ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ! ἐπεὶ οὐ ἐκακίζόμενόν γε κατέκτα,
- 215 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
 ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πηλεΐδης θεοειδής·
 μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατερούκανε, μηδὲ μοι αὐτὴ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
- 220 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

νῦν δ' - αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐξέδρακον ἄντην -
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνήμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
 ἀγκᾶς ἐλόντ' ἐμὸν νιόν, ἐπὶν γόου ἐξ ἔρον εἶην.

Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κᾶλ' ἀνέωγεν.
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτώνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερον δέκα πάντα τάλαντα·
 ἐκ δὲ δὺ' αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆες πόρον ἄνδρες,
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦπερ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον· πέρι δ' ἠθέλε θυμῶ
 λύσασθαι φίλον νιόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

Ἔρῳετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες! οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἦλθετε κηδήσοντες; 240
 ἢ οὐνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὑμμες!
 ῥήϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 κείνου τεθνηῶτος, ἐναιρέμεν! αὐτὰρ ἔγωγε,
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραῖζομένην τε, 245
 ὄφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἀΐδος εἶσω.

Ἦ, καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἷάσιν οἴσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἐλενόν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε δῖον,
 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοήν ἀγαθόν τε Πολίτην, 250
 Δηϊφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγανόν·

ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·

Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες! αἴθ' ἅμα
πάντες

- Ἐκτορος ὠφέλει' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι!
255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελείφθαι·
Μῆστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἵππιοχάρμη,
Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσθ' μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἔθηκε
ἀνδρός γε θνητοῦ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
260 τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης· τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται,
ψεῦσταί τ' ὄρχησται τε, χοροῖτυπήσιν ἀριστοί,
ἀρονῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
265 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρός ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχὸν ἡμιονεῖην,
καλήν, πρωτοπαγέα· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς·
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφρι ζυγὸν ἤρπον ἡμιόνειον,
πύξινον, ὀμφαλόεν, εὐ οἰήκεσσαν ἀρηρός·
270 ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυν.
καὶ τὸ μὲν εὐ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῶ,
πέζην ἐπι πρῶτῃ, ἐπὶ δὲ κρῖνον ἔστορι βάλλον·
τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλαχίνα δ' ἔκαμψαν.
275 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες, εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης
νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἀποινα·
ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερῶνυχας, ἐντεσιεργούς,
τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγὸν ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς

αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτνη· 280

τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκνὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.

Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ,
οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν,
χρυσέῳ ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτην· 285

στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο, οἴκαδ' ἰκέσθαι
ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ' σέγε θυμὸς
ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

ἄλλ' εὐχευ σύγ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι, 290
Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται·

αἶτει δ' οἰωνόν, ταχύν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσι νοήσας,
τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἴης Δαρυῶν ταχυνπῶλον. 295

εἰ δέ τοι οὐ δώσει εὐρύοπα Ζεὺς,
οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
νῆας ἐπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω. 300

ἔσθλόν γάρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὠτρυν' ὁ γεραῖός,
χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκῆρατον· ἢ δὲ παρῆστη,
χέρονιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο· 305

εὐχετ' ἔπειτα στάς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ἠΐδα·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνδιστε, μέγιστε!

- δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν ἠδ' ἔλεεινόν·
 310 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχύν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν, καί εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὄφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πίσυρος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπόλων.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 μόρφρον, θηρητῆρ', ὃν καὶ περὶνὸν καλέουσι.
 ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, εὐκλήϊς, ἀραρυῖα·
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερὰ· εἶσατο δέ σφιν
 320 δεξιὸς αἴξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 Σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος εἰς ἐπεβήσετο δίφρου·
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκκυκλον ἀπήνην,
 325 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαίφρων· αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κίοντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 330 οἱ μὲν ἄρ' ἀπορόφοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
 παῖδες καὶ γαμβροί. τὰ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆ-
 ν', ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἴψα δ' ἄρ' Ἐρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦνδα·
 Ἐρμεία· σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτατόν ἐστιν
 335 ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλησθα·
 βᾶσκέ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὡς ἀγαγ', ὡς μήτ' ἄρ' τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἰκέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα, 340

ἄμβροσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν,
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῆτ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ᾧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης. 345

αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκασεν·

βῆ δ' ἰέναι, κούρω αἰσνητῆρι ἐοικώς,

πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦπερ χαριεσιτάτη ἦβη.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρεῖξ' Ἴλοιο ἔλασσαν,
στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350

ἐν ποταμῶ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.

τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ

Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·

Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.

ἄνδρ' ὄρώω· τάχα δ' ἄμμε διαῤῥαίσεσθαι οἴω. 355

ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἢ μιν ἔπειτα

γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.

Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·

ὄρθαι δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν·

στῆ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθῶν, 360

χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·

Πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις

νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;

οὐδὲ σύγ' ἔδδειςας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,

οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν; 365

τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,

τοσσάδ' ὄνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δῆ τοι νόος εἴη;
 οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 370 ἄλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
 σεῦ ἀπαλεξήσασμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 οὔτω πη τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἄγορεύεις.
 ἄλλ' εἴ τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 375 ὅς μοι τοιόνδ' ἤκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 αἴσιον, οἷος δῆ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
 πέπνυσαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 ναὶ δῆ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 380 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥε πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
 ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἰσθὴν
 δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλεν
 385 σὸς παῖς· οὐ μὲν γὰρ τι μάχης ἐπεδεδεύετ' Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 τίς δέ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
 ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 390 πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἶρεαι Ἐκτορα δῖον.
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κνυδιανείῳ
 ὄφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὐτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὄξεϊ χαλκῷ·
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 395 εἶα μάργασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατήρ δέ μοι ἐστι Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὄδ' ἐστί, γέρον δὲ δῆ, ὡς σύπερ ὦδε·
 ἔξ δὲ οἱ υἱὲς ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἔβδομος εἰμι.
 τῶν μετὰ παλλόμενος, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι· 400
 νῦν δ' ἤλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής· 405
 εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος
 εἶς, ἄγε δῆ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἢ ἔτι πάρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἢέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργειφόντης· 410
 ᾧ γέρον, οὐπω τόνγε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῖ
 αὐτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δὲ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χροῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
 ἔσθουσ', αἱ δ' ἄ τε φῶτας Ἀρηϊφάτους κατέδουσιν. 415
 ἢ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἦώς ὅτε δῖα φανήῃ·
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών,
 οἷον ἑρσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νέμπται,
 οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420
 ὅσσ' εἰτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἑῆος,
 καὶ νέκνός περ ἔόντος· ἐπεὶ σφι φίλος πέρι κῆρι.

Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

- 425 ὦ τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοις· ἐπεὶ οὐποτ' ἐμὸς παῖς, εἵποτ' ἔην γε,
 λήθει' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῶ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴση.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
 430 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμπων δέ με σὺν γε θεοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκωμαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος, Ἀργειφόντης·
 πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις·
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρεῖξ' Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 435 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα, καὶ αἰδέομαι πέρι κῆρι
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηϊ' Ἰοῆ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι, πομπὸν ὄνοσσάμενος, μαχέσαιο.
 440 Ἦ, καὶ ἀναΐξας Ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν·
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦϋ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
 445 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος, Ἀργειφόντης,
 πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἀγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
 450 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν,
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δὲ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πνικνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῦνος ἐπιβλήης

εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιθρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιθρήσσεσκε καὶ οἶος·

δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαιεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε·

ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·

ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμούς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη,
 ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτούς ἀγαπαζέμεν ἀντην.
 τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλείωνος, 465

καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠῦκόμοιο
 λίσσεο καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπόν
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἠμιόνοους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,

τῇ δ' Ἀχιλεὺς ἴεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ' ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 ἦρως Ἀυτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὅζος Ἄρηος,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς, 475
 ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρεκείτο τράπεζα.

τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στάς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
 δεινάς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον υἱας.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀνδρ' ἀτὴ πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας, ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·

ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 485 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Μνήσαι πατρός σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου, ὥσπερ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κεῖνον περὶναιέται ἀμφὶς ἔοντες
 τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
 490 ἀλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζῶοντος ἀκούων,
 χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἱόν, ἀπὸ Τροίηθε μολόντα.
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους
 Τροίη ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτινά φημι λελεῖφθαι.
 495 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἦλυθον υἱῆς Ἀχαιῶν·
 ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θυῶρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἶρυντο δὲ ἄστνυ καὶ αὐτούς,
 500 τὸν σὺ πρόην κτεῖνας, ἀμννόμενον περὶ πάτρης,
 Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἶνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἀποινα.
 ἀλλ' αἰδέϊο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 505 ἔτλην δ', οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἡμερον ὥρσε γόοιο
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὃ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο,
 510 κλαῖ' ἀδινά, προπάροισθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθεῖς·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἔον πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε

Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἴμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,]
 αὐτικ' ἀπὸ θρόνου ὤρωτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη, 515
 οἰκτιρῶν πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄδειλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς 520
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
 οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρονεροῖο γόοιο.
 ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
 δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει,
 δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ, ἐάων·
 ὃ μὲν κ' ἀμμίξας δοίη Ζεὺς τερπικέραννος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὄγχε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ· 530
 ὃ δέ κε τῶν λυγρῶν δοίη, λωβητὸν ἔθηκεν·
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 φοιτᾷ δ', οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
 ὣς μὲν καὶ Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἀνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν·
 καὶ οἱ θνητῷ ἔοντι θεῶν ποίησαν ἀκοιτιν·
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔτι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένητο κρειόντων.
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὔδ' ἐ νυ τόνγε 540

- γηράσκοντα κομίζω· ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἤμαί ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσον Δέσβρος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἔεργει,
 545 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
 τῶν σε, γέρον, πλούτω τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστν μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 ἄνσχεο, μηδ' ἄλιαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
 550 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἐῆος,
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 μή μὲ πω ἐς θρόνον ἵξε, Διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 555 λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
 πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας.
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρεῖν φάος Ἡελίοιο.]
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 560 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δὲ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 565 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδέ μάλ' ἤβῶν,
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ' ὄχῆας
 ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 τῶ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμόν ὀρίνης·
 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,

καὶ ἰκέτην περ ἔοντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφειμάς. 570

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέθετο μῦθον.

Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὣς, ἄλτο θύραζε,
οὐκ οἶος· ἅμα τῶγε δύο θεράποντες ἔποντο,
ἦρος Ἀυτομέδων ἦδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
τῷ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575

οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόντων λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
κάδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· εὐξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.

κάδ δ' ἔλιπον δύο φάρος, εὐνήτην τε χιτῶνα, 580
ὄφρα νέκυν πυκιάσας δῶν οἰκόνδε φέρεσθαι.

δυωάς δ' ἐκκαλέσας λούσαι κέλει, ἀμφὶ τ' ἀλεῖψαι,
νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
μὴ ὁ μὲν ἀχνημένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρυθείῃ φίλον ἦτορ, 585

καὶ ἔ κατακτείνει, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφειμάς.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δυωαὶ λούσαν καὶ χοῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἦδ' ἐ χιτῶνα,
αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,

σὺν δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμησεν ἐταῖρον·

Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃται
εἰν Αἰδὸς περ ἑών, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσσα
πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν. 595

Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς.
ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·

- Υἱός μὲν δὴ τοι λέλνται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 600 κείται δ' ἐν λεχέεσσ'. ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 ὄψαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γὰρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῆπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶντες.
 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 χῳόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆῳ·
 φῆ δαιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δαιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῆ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
 νῦν δὲ πού ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς
 Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρῶσαντο,
 ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
 σίτου, ἔπειτ' ἄ κεν αὐτε φίλον παῖδα κλαίοιςθα,
 620 Ἴλιον εἰς ἀγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.
 Ἦ, καὶ ἀναΐξας οἶν ἀργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 σφάξ'. ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὐκατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
 ὅσσοσ ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἔωκει. 630
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

Δέξον νῦν με τάχιστα, Διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη 635
 ὕπνω ὑπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
 οὐ γὰρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθήηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμη.

Ἡ δ' Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμωῆσι κέλευσεν,
 δέμνι ὑπ' αἶθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουλευφόρος, οἷτε μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἧ θέμις ἐστίν·
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θαῖν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῦο γένηται. 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

ποσσημαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
660 εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ,
ᾧδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
οἴσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστνυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
ἄξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροισιν γοῶοιμεν,
665 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός·
ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
τῇ δὲ δωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἵπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς·
ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.
670 σήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἀνωγας
Ὡς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερήν, μήπως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
κήρουξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
675 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῷ κλισίης εὐπύργου·
τῷ δ' ἄρ' Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάροχος.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
εὔδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
680 ὄρμαινοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
νηῶν ἐκ πέμψειε, λαθῶν ἱερούς πυλαωρούς.
σὴν δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ὡ γέρον, οὐ νύ τι σοίγε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔδεις
ἀνδράσιν ἐν δῆϊοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
σεῖο δὲ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα

παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
γνώῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε. 690

ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαννε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρῶεϊος ποταμοῖο,
[Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον.

Ἦώς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν· 695

οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἴμωγῇ τε στοναχῇ τε

ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος

ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·

ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλη χρυσῆν Ἀφροδίτῃ,

Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν, 700

ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·

τόν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν·

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·

Ὅψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἴοντες,

εἵποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκ νοστήσαντι 705

χαίρει· ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἦν, παντὶ τε δήμῳ.

Ὡς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνήρ,

οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·

ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

πρῶται τόνγ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710

τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶξασαι,

ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.

καὶ νῦ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα

Ἐκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,

εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα· 715

Εἴξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα

ἄσσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.

- Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπὴν.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
720 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς,
θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἤρχε γόοιο,
Ἐκτορος ἀνδροφόνου κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
725 Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε, δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
πέρσεται. ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅσπερ μιν αὐτὴν
730 ῥύσκει, ἔχεις δ' ἀλόχους κεδνάς καὶ νήπια τέκνα·
αἱ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχθήσονται γλαφυροῆσιν,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
ἀεθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
735 ῥίψει, χειρὸς ἐλών, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενος, ὃ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ,
ἢ πατέρ', ἢ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαὶ λυγροῇ·
740 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθνησας,
Ἐκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείπεται ἄλγεα λυγρὰ.
οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
οὐδέ τί μοι εἶπες πνικινὸν ἔπος, οὔτε κεν αἰεὶ
745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δακρυχέουσα.
Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες·

τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο·

Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων!

ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν·

οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750

ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμούς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

πέρνασ' ὄντιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλως ἀτρογέτοιο,

ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Αἴημον ἀμιχθαλόεσσαν·

σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῶ,

πολλὰ ὀυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο, 755

Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὦς.

νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν

κεῖσαι, τῶ ἵκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.

Ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίσστον ὄρνευεν. 760

τῆσι δ' ἔπειθ' Ἐλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·

Ἐκτορ, ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων!

ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,

ὅς μ' ἀγαγε Τροίηνδ' ὥς πρὶν ὄφελλον ὀλέσθαι!

ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, 765

ἐξ οὗ κείθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·

ἀλλ' οὐπω σεῦ ἀκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·

ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι

δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

ἢ ἐκυρή - ἐκυρὸς δέ, πατῆρ ὦς, ἦπιος αἰεὶ - 770

ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρουκας,

σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.

τῶ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·

οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

ἦπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν. 775

Ὡς ἔφατο κλαίουσα· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.

λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·

Ἄξετε νῦν, Τρώες, ξύλα ἄστιυδε, μηδέ τι θυμῶ
 δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 780 πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ Ἡώς.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξησιν βόας ἡμίονους τε
 ζεύγνυσαν· αἴψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἤγερέθοντο.
 ἐννῆμαρ μὲν τοίγε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·

785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φασίμβροτος ἠώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἔκτορα δακρυχέοντες,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.

Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡώς,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρῇ κλυτοῦ Ἔκτορος ἔγχετο λαός.

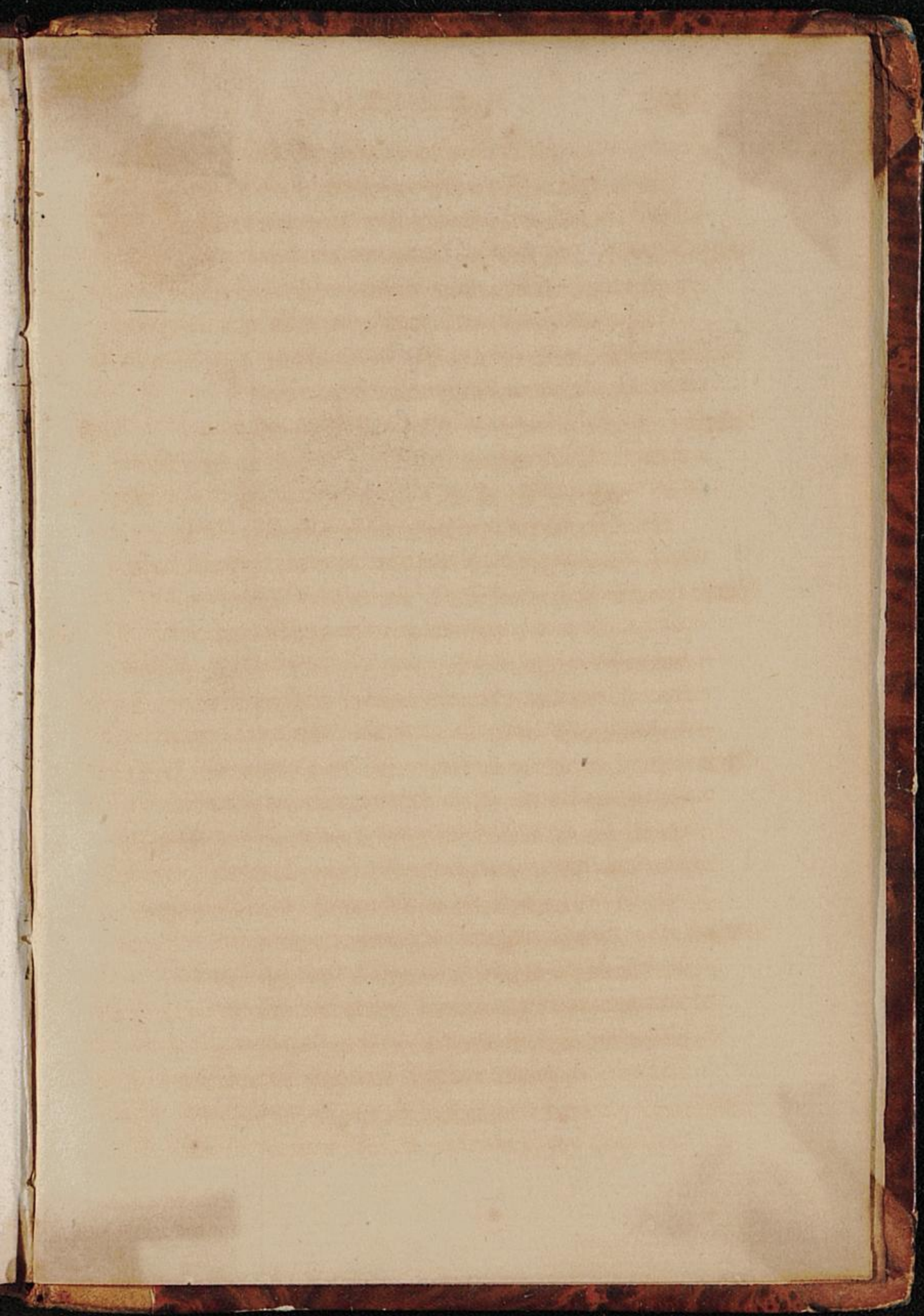
790 [αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ἤγερεθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,]
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴῳ
 πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε,
 μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.

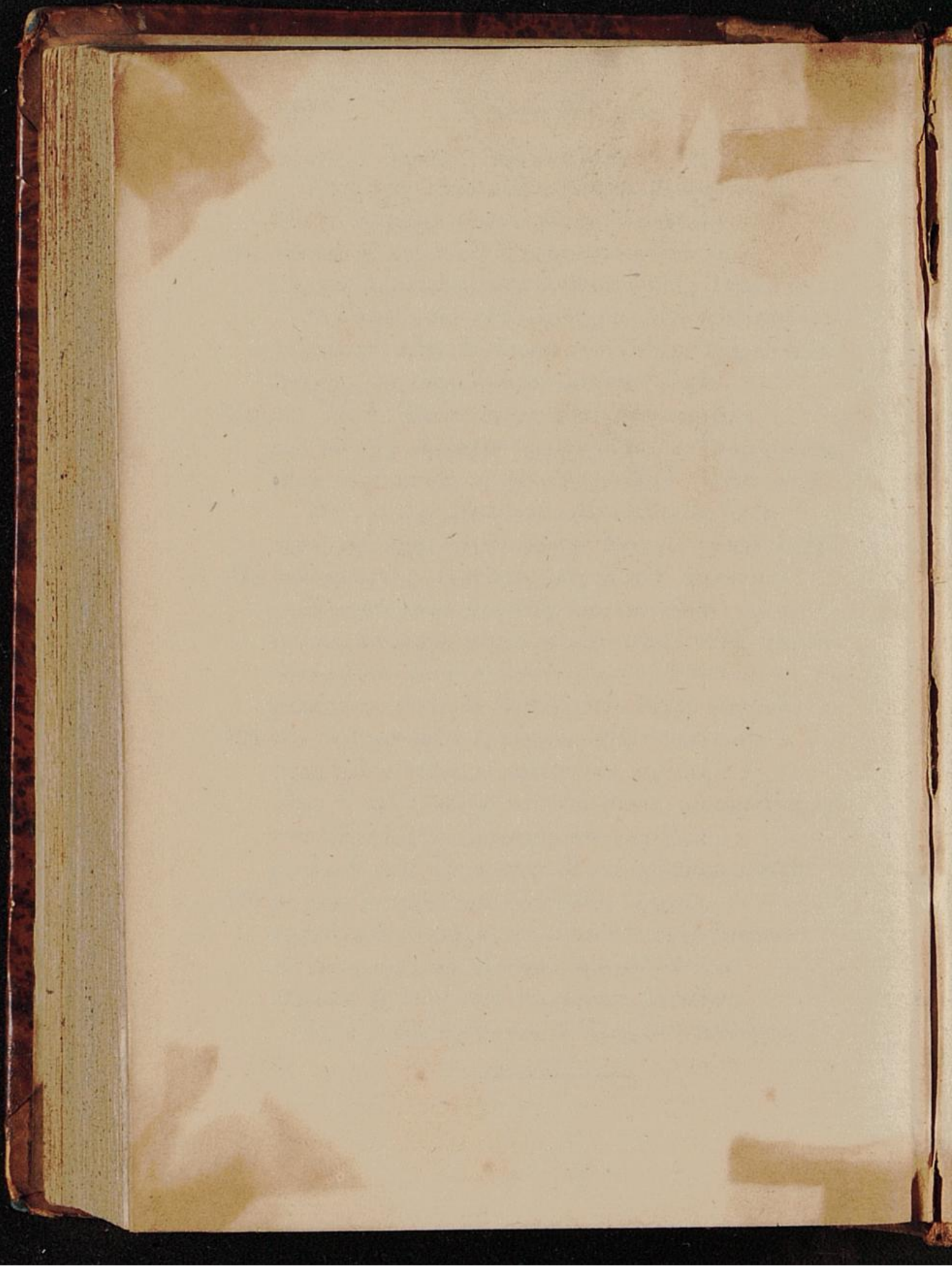
795 καὶ τάγε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 αἴψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν·

ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,

800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 δώμασιν ἐν Πριάμοιο Διοτρεφέος βασιλῆος.

Ὡς οἴγ' ἀμφίεπον τάφον Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.

HOMER

JL

H

H.
29